

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0193/2011

26.5.2011

PRANEŠIMAS

dėl investicijų į ateitį. Naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir integracinei Europai (2010/2211(INI))

Specialusis politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetas

Pranešėjas: Salvador Garriga Polledo

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	37
VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ	39
APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ	46
PRAMONĖS, MOKSLINIŲ TYRIMŲ IR ENERGETIKOS KOMITETO NUOMONĖ	51
TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ	57
REGIONINĖS PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ	64
ŽEMĖS ŪKIO IR KAIMO PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ	69
KULTŪROS IR ŠVIETIMO KOMITETO NUOMONĖ	73
MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ	78
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	83

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl investicijų į ateitį. Naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir integracinei Europai (2010/2211(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo¹,
 - atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 312 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos nuosavųjų išteklių ateities²,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimą 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos³ ir į jo įgyvendinimo taisykles,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES biudžeto peržiūra“ (COM(2010)0700),
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 16 d. sprendimą, kuriuo įsteigtas Specialusis politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetas⁴,
 - atsižvelgdamas į Austrijos Nacionalinės Tarybos, Čekijos Deputatų Rūmų, Danijos Folketingo, Estijos Valstybės Susirinkimo Vokietijos Bundestago, Airijos Oireachtó, Lietuvos Seimo, Latvijos Saeimos, Portugalijos Respublikos Susirinkimo, Olandijos Antrųjų Rūmų ir Švedijos Riksdago indėlių,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 184 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Specialiojo politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komiteto pranešimą, taip pat į Vystymosi komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Pramonės mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Transporto ir turizmo komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0193/2011),
- A. kadangi Parlamentas nusprendė įsteigti specialųjį komitetą, kuriam patikėti šie įgaliojimai:

¹ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

² OL C 27 E, 2008 1 31, p. 214.

³ OL L 163, 2007 6 23, p. 17.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0225.

- a) apibrėžti Parlamento politinius prioritetus teisėkūros ir biudžeto srityse, kurie būtų įtraukti į DFP po 2013 m.,
 - b) įvertinti finansinius išteklius, kurie Sąjungai bus reikalingi norint pasiekti savo tikslus ir vykdyti savo politiką laikotarpiu, kuris prasideda 2014 m. sausio 1 d.,
 - c) apibrėžti kitos DFP trukmę,
 - d) vadovaujantis minėtaisiais prioritetais ir tikslais pasiūlyti būsimos DFP struktūrą nurodant pagrindines Sąjungos veiklos sritis,
 - e) pateikti preliminarų išteklių paskirstymo tarp įvairių DFP išlaidų kategorijų ir jų viduje gaires atsižvelgiant į prioritetus ir siūlomą struktūrą,
 - f) nurodyti, kaip susiję ES biudžeto finansavimo sistemos reforma ir išlaidų peržiūra, kad Biudžeto komitetas turėtų kuo tvirtai remtis derėdamasis dėl naujosios DFP,
- B. kadangi prieš Komisijai pateikiant savo pasiūlymą dėl kitos DFP specialusis komitetas turėtų pateikti savo galutinį pranešimą,
- C. kadangi įsigaliojus Lisabonos sutarčiai sustiprėjo Sąjungos vykdoma politika ir atsirado naujų kompetencijos sričių, kurios turi būti atspindėtos kitoje DFP,
- D. kadangi iššūkiai, su kuriais susiduria Sąjunga ir jos piliečiai, pvz., pasaulinė ekonomikos krizė, greitas sparčiai besivystančios ekonomikos valstybių iškilimas, perėjimas prie tvarios visuomenės ir ekonomikos, kurioje efektyviai naudojami ištekliai, kova su klimato kaita, demografiniai iššūkiai, įskaitant imigrantų integravimą ir prieglobsčio prašytojų apsaugą, pasaulinis produkcijos ir santaupų persiskirstymas į besivystančios ekonomikos šalis, kova su skurdu, taip pat gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo grėsmė, reikalauja, kad Sąjunga ir jos valstybės narės imtųsi veiksmingų atsakomųjų priemonių,
- E. kadangi Europos Sąjungos įtaka tarptautiniu lygiu didesnė nei pavienių jos valstybių narių sumos,
- F. kadangi pagrindinis ES sanglaudos politikos tikslas ir toliau turėtų būti visoje Sąjungoje tebesančių socialinių, ekonominių ir teritorinių skirtumų sumažinimas ir kadangi matoma ir sėkminga sanglaudos politika pati savaime ES masto veiksmams teikia pridėtinę vertę ir turėtų būti naudinga visoms ES valstybėms narėms;
- G. kadangi ES piliečiai Sąjungai kelia didesnius reikalavimus ir kritiškiau vertina jos veiklą; taip pat kadangi vieša atsakomybė už Sąjungą grįš tik tuomet, kai jos piliečiai neabejos, kad Sąjunga patikimiau įgyvendina jų vertybes ir interesus,
- H. kadangi strategija „Europa 2020“ turėtų padėti Europai atsigausti po krizės ir sustiprėti kuriant darbo vietas bei užtikrinant pažangų, tvarų, integracinį augimą; kadangi ši strategija grindžiama penkiais svarbiausiais Sąjungos tikslais, susijusiais su užimtumo skatinimu, geresnių sąlygų naujovėms, moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai sudarymu, kovos su klimato kaita ir energetikos politikos tikslų įgyvendinimu, švietimo

lygio gerinimu ir socialinės įtraukties skatinimu, ypač mažinant skurdą,

- I. kadangi Sąjungos biudžetas yra veiksminga reformų varomoji jėga; taip pat kadangi juo sutelkus papildomus privačių ir viešųjų finansų šaltinius investicijoms remti – tokiu atveju jis atliktų katalizatoriaus funkciją didinant Sąjungos išlaidų poveikį – jo poveikis gali būti didesnis; kadangi vadinamasis teisingos gražos (pranc. *juste retour*) principas niekaip nepagrįstas ekonomiškai, nes jį taikant neatsižvelgiama į ES masto veiksmų pridėtinę vertę, šalutinius poveikius ir ES valstybių solidarumo būtinybę,
- J. kadangi pagal ES sutarties 3 straipsnį Europos tvarus vystymasis turėtų būti pagrįstas subalansuotu ekonomikos augimu ir stabiliomis kainomis, didelio konkurencingumo socialinės rinkos ekonomika, kuria siekiama visiško užimtumo ir socialinės pažangos, bei aukšto lygio aplinkos apsauga ir jos kokybės gerinimu,
- K. kadangi patikimo finansų valdymo principas – vienas iš pagrindinių Sąjungos biudžeto įgyvendinimo principų; kadangi daugelis valstybių narių atlieka sudėtingas savo nacionalinių biudžetų fiskalines korekcijas; taip pat kadangi patikimas finansų valdymas – našumas, veiksmingumas, taupumas – tapo vis svarbesnis valdant Sąjungos ir valstybių narių viešąsias išlaidas,
- L. kadangi nuostatos dėl periodiškai atliekamų išlaidų programų korekcijų atsižvelgiant į besikeičiančias reikmes ir aplinkybes buvo nepakankamos; taip pat kadangi sudėtingo pobūdžio reglamentavimas ir taisyklės buvo viena iš prastos valdymo ir kontrolės sistemų veiklos priežasčių,
- M. kadangi pirmieji ketveri dabartinės 2007–2013 m. DFP metai aiškiai parodė, kad finansinės programos sugebėjimas prisiderinti prie naujų pokyčių ir prioritetų nekeliant grėsmės esamiems pokyčiams ir prioritetams – ribotas; taip pat kadangi vykdamas dabartinę DFP neįmanoma skubiai reaguoti į naujus įsipareigojimus, pvz., susijusius su programa „Galileo“, projektu ITER, Maisto priemone ar Europos ekonomikos atkūrimo planu,
- N. kadangi 1988 m. į ES finansavimo sistemą įdiegus BNP išteklių buvo ketinama laikinai kompensuoti nuosavų išteklių sumažėjimą, tačiau toks finansavimas metams bėgant buvo pratęsiamas ir didinamas, o dabar yra pagrindinis ES biudžeto išteklių elementas; kadangi dėl tokio finansavimo vyravimo išryškėjo valstybių narių tendencijos skaičiuoti savo grynąjį balansą ir dėl to atsirado įvairių nuolaidų, korekcijų, išimčių ir kompensacijų, pavertusių dabartinę nuosavų išteklių sistemą pernelyg sudėtinga, neskaidria, nepakankamai susieta su įgyvendinama Sąjungos politika ir šališka, o todėl neįmanoma užtikrinti skaidraus ir efektyvaus Sąjungos politikos finansavimo Europos labui, ir galiausiai ši sistema yra visiškai nesuprantama Europos piliečiams,

I dalis. Svarbiausi uždaviniai

- 1. yra įsitikinęs, kad ateities sunkumai – nesvarbu, ar jie susiję su demografinė padėtimi, ar su klimato kaita, ar su energijos tiekimu – yra sritys, kuriose Europos Sąjunga, kuri yra daugiau negu ją sudarančių valstybių narių suma, gali parodyti savo pridėtinę vertę;
- 2. pažymi, kad dėl dabartinės krizės ir griežtai apribotų viešųjų išlaidų valstybėms narėms

sunkiau daugiau nuveikti siekiant ekonomikos augimo, didesnio konkurencingumo bei ekonominės ir socialinės konvergencijos tikslų bei visapusiškai dalyvauti vidaus rinkoje; yra tvirtai įsitikinęs, kad didesne, o ne mažesne Europos integracija galima įveikti krizę;

3. mano, kad norint turėti tvarius Europos Sąjungos išteklius, pirmiausia reikia persvarstyti ES biudžeto išteklių sistemą, siekiant pakeisti dabartinius nacionalinius įnašus tikrais Europos ištekliais;
4. mano, jog naujais įvykiais rodo, kad euro zonai reikalingas griežtesnis ekonominis valdymas ir kad pinigų ramstis be socialinio ir ekonominio ramsčio pasmerktas žlugti; mano, kad Sąjungai itin svarbu sustiprinti savo ekonomikos valdymo sistemą, kad būtų užtikrintas strategijos „ES 2020“ įgyvendinimas (atstatytas ir užtikrintas ilgalaikio ekonomikos augimo tempas), užkirstas kelias dabartinės krizės pasikartojimui ir apsaugotas Europos integracijos projektas;

Žiniomis grindžiamas visuomenės kūrimas

5. nurodo, kad krizė parodė struktūrines problemas, su kuriomis tenka susidurti daugumos valstybių narių ekonomikai, t. y. žemesnį nei optimalus produktyvumą, aukštą valstybės skolos lygį, didelį fiskalinį deficitą, struktūrinį nedarbą, nuolatinės kliūtis vidaus rinkoje, mažą darbo jėgos judumą ir pasenusius požiūrius į įgūdžius, kurie prisideda prie menko augimo; pabrėžia investicijų į svarbias sritis, pvz., švietimą, mokslinius tyrimus ir inovacijas, poreikį siekiant įveikti šias struktūrines problemas ir pabrėžia, jog svarbu pakeisti viešųjų investicijų mažėjimo tendenciją;
6. primena, kad, jeigu dabartinės investicijų tendencijos nepakis, mokslo ir technologijų plėtros lyderės poziciją iki 2025 m. užims Azija; vis dėlto primena, kad šie pokyčiai yra ne tik dideli iššūkiai, bet ir galimybės, pvz., galimo smarkaus ES eksporto padidėjimo požiūriu; atkreipia dėmesį į tai, kad Sąjunga atsilieka aukštojo akademinio ir profesinio švietimo srityje, kadangi tik apie 30 Europos universitetų patenka į geriausių pasaulio universitetų šimtuką; pabrėžia, kad Europa atsilieka ir kvalifikacijos varžybose, ir atkreipia dėmesį į tai, kad iki 2020 m. 16 mln. naujų darbo vietų užimti bus reikalinga aukšta kvalifikacija, o žemos kvalifikacijos darbuotojų paklausa nukris 12 mln. darbo vietų;

Kova su nedarbu

7. mano, kad vienas iš Europos Sąjungai tenkančių didelių uždavinių yra išsaugoti savo konkurencingumą, didinti augimą, kovoti su dideliu nedarbu, siekiant pagerinti užimtumo rodiklį daugiau dėmesio skirti gerai veikiančioms darbo rinkoms ir socialinėms sąlygoms, skatinti padorių darbo vietų kūrimą, užtikrinti darbuotojų teises visoje Europoje, taip pat gerinti darbo sąlygas ir mažinti skurdą;

Demografiniai sunkumai

8. primygtinai ragina Sąjungą spręsti savo demografines problemas; pažymi, kad mažesnio dirbančių gyventojų skaičiaus ir didesnio pensininkų skaičiaus derinys bus papildoma našta Sąjungos socialinės gerovės sistemoms ir ekonominiam konkurencingumui;

Klimato ir išteklių problemos

9. susirūpinęs dėl to, kad pasauliniam gyventojų skaičiui išaugus nuo 6 iki 9 mlrd. pasaulyje sustiprės konkurencija dėl gamtinių išteklių ir bus daromas dar didesnis spaudimas pasaulinei ir vietos aplinkai; pažymi, kad maisto paklausa iki 2050 m. gali išaugti 70 proc. ir kad nenašiai ir netvariai naudojant ir valdant žaliavas ir biržos prekių rinkas piliečiai gali nukentėti nuo konkurencijos tarp maisto, gamtos išsaugojimo ir energijos gamybos, taip pat nuo didelių kainų šoko; taip pat gali būti padaryta didelė žala pramonei verslo galimybių, įskaitant prieigos prie žaliavų apribojimus, prasme, o tai gali kelti grėsmę ekonomikos saugumui ir paskatinti klimato kaitą; taigi pabrėžia, kad ES reikia nedelsiant imtis veiksmų ir būti lydere siekiant pereiti prie tvariu išteklių naudojimui paremtos ekonomikos;
10. atkreipia dėmesį į tai, kad pasaulyje suvartojama vis daugiau energijos, ir į tai, kad priklausomybė nuo importuojamos energijos greičiausiai didės – iki 2050 m. Sąjunga importuos beveik du trečdalius jai reikalingos energijos, jei nebus tinkamai pakeista dabartinė energetikos politika ir jei ES ir valstybės narės nedės daugiau pastangų vystydamos savo energijos išteklius ir išnaudodamos savo efektyvaus energijos vartojimo galimybes, visapusiškai atsižvelgdamos į ES įsipareigojimus energetikos ir klimato kaitos srityse bei į saugumo aspektus; įspėja, kad kainų nestabilumą ir tiekimo nesaugumą didins politinis nestabilumas daug energijos išteklių turinčiose šalyse; taigi prašo įvairinti tiekimo maršrutus ir prekybos partnerius;
11. pritaria minčiai, kad ES finansavimo visuma turėtų būti pagerinta bendra Europos aplinkos būklė ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetamas kiekis turėtų būti sumažintas tiek, kad bent atitiktų galiojančiuose ES teisės aktuose nustatytus tikslus; taigi siūlo ES lėšų panaudojimo teigiamą ir neigiamą poveikį klimatui ir aplinkai vertinti remiantis kaupiamuoju principu;

Vidaus ir išorės saugumas bei asmeninės laisvės

12. laikosi nuomonės, kad dėl globalizacijos išnykus riboms tarp laisvės, teisingumo ir saugumo vidaus ir išorės formų padidėjo pažeidžiamumo jausmas; yra įsitikinęs, kad dėl minėtos priežasties, sprendžiant XXI a. saugumo problemas ir kartu užtikrinant pagrindines teises ir asmens laisves, būtina imtis iš anksto numatytų pasaulinių atsakomųjų priemonių, kurias gali vykdyti tik Sąjungos masto subjektas; mano, kad ES saugumo išorės aspektas yra glaudžiai susijęs su demokratija, teisine valstybe ir geru valdymu trečiojoje šalyse ir kad ES tenka ypatinga atsakomybė prie to prisidėti;

Europa pasaulyje: siekis veikti ryžtingai

13. yra įsitikinęs, kad Sąjunga, daranti didelę įtaką politikos, ekonomikos ir prekybos srityse, turi visapusiškai dalyvauti tarptautinėje arenoje; primena, kad Lisabonos sutartyje numatytos naujos priemonės, kuriomis galima geriau įgyvendinti Europos interesus ir vertybes pasaulyje; pabrėžia, kad tik veikdama išvien Sąjunga galės sukurti pridėtinę vertę pasaulinėje arenoje ir daryti įtaką pasaulinės politikos sprendimams; primygtinai teigia, kad stipresnis išorės vaidmuo neatskiriamas nuo stipresnio vidaus reikalų derinimo;

Gero valdymo užtikrinimas

14. yra įsitikinęs, kad viešosios atsakomybės už Sąjungą jausmo stiprinimas turi tapti kolektyvinių veiksmų varomoji jėga; laikosi nuomonės, kad gero valdymo įgyvendinimas – neabejotinai veiksmingiausia Sąjungos priemonė nenutrūkstamam jos piliečių įsipareigojimui ir dalyvavimui užtikrinti;

II dalis. Tikslų įgyvendinimo optimizavimas: ES biudžeto vaidmuo

ES masto veiksmų pridėtinė vertė ir jų nebuvimo kaina

15. pabrėžia, kad pagrindinis ES biudžeto išlaidų tikslas – kurti ES masto veiksmų pridėtinę vertę (EPV) telkiant išteklius, veikiant kaip katalizatoriui ir sukuriant masto ekonomiką, teigiamą tarpvalstybinį šalutinį poveikį ir tokiu būdu prisidedant prie veiksmingesnio ar greitesnio sutartų bendros politikos tikslų įgyvendinimo ir nacionalinių išlaidų mažinimo; primena, kad iš esmės būtina vengti bet kokio skirtingoms biudžeto eilutėms skirtų lėšų dubliavimosi bei persidengimo ir kad būtina ES išlaidomis visuomet siekti kurti didesnę vertę už suminę atskirų valstybių narių išlaidų vertę; mano, kad teisingai įgyvendinama daugiametė finansinė programa yra labai svarbi Europos projekto ilgalaikio planavimo atsižvelgiant į Europos perspektyvą ir Sąjungos pridėtinę vertę priemonė;
16. mano, kad geriausia praktika – reikia ne tik tikrinti, kaip laikomasi subsidiarumo principo (dalyvaujant nacionaliniams parlamentams, kaip nustatyta Lisabonos sutartyje), bet ir rengiant kiekvieną teisėkūros pasiūlymą, galintį turėti poveikio biudžetui, įvertinti EPV; vis dėlto pabrėžia, kad EPV įvertinimas – daugiau negu buhalterinė lentelė ir kad atliekant politinį vertinimą būtina nustatyti, ar įgyvendinant planuojamus veiksmus bus galima veiksmingai ir efektyviai siekti bendrų ES tikslų, taip pat ar taip bus kuriamos ES viešosios gėrybės; pažymi, kad pagrindinių ir svarbiausių EPV elementų, pvz., taikos, stabilumo, laisvės, laisvo asmenų, prekių, paslaugų ir kapitalo judėjimo, negalima įvertinti skaičiais;
17. pabrėžia, kad reikia patikrinti bet kokių ES išlaidų atitiktį Sutarties įsipareigojimams, Bendrijos teisynui ir pagrindiniams ES politikos tikslams; atkreipia dėmesį į tai, kad EPV gali būti kuriama ne tik pasitelkiant išlaidas, bet ir leidžiant Europos teisės aktus bei koordinuojant nacionalinę ir ES ekonominę, fiskalinę, biudžeto ir socialinę politiką; yra įsitikinęs, kad naujoje DFP būtina daugiau dėmesio skirti išlaidų poveikiui EPV; pabrėžia, kad, jei įmanoma, ES finansavimu turi būti prisidedama prie daugiau nei vieno ES politikos tikslo siekimo vienu metu (pvz., teritorinės sanglaudos, prisitaikymo prie klimato kaitos, biologinės įvairovės apsaugos);
18. yra tvirtai įsitikinęs, kad dėl ES lygmens investicijų gali būti sutaupyta daug daugiau lėšų nacionaliniu lygmeniu, ypač tose srityse, kuriose ES neginčytinai kuria didesnę pridėtinę vertę už nacionalinius biudžetus; tvirtai laikosi tvirtos nuomonės, kad EPV principu turėtų būti grindžiamos visos būsimos derybos dėl ES biudžeto; taigi teigiamai vertina Komisijos įsipareigojimą inicijuoti išsamią analizę, kurią atlikus būtų nustatyta, kiek ES masto veiksmų nebuvimas kainuotų valstybėms narėms ir nacionaliniams biudžetams; ragina Komisiją tinkamu metu paskelbti šią ataskaitą, kad derantis dėl kitos DFP būtų galima į ją atsižvelgti;

19. ragina geriau koordinuoti ES biudžetą ir valstybių narių nacionalinius biudžetus finansuojant bendrus politinius prioritetus; pakartoja, kad būtina koordinuoti viešąsias išlaidas visuose etapuose nuo planavimo iki įgyvendinimo, siekiant užtikrinti papildomumą, didesnę našumą ir matomumą, taip pat racialesnę ES biudžeto panaudojimą; laikosi nuomonės, kad naujoji ekonomikos ir biudžeto politikos koordinavimo priemonė (Europos semestras) turėtų svariai prisidėti prie visos Europos politikos siekių suderinimo tarpusavyje ir su ES tikslais ir taip padėti siekti norimos ES ir nacionalinių biudžetų teigiamos sąveikos;

Efektyvus biudžetas

20. mano, kad EPV principas turėtų būti naudojamas kaip orientyras ateityje priimant sprendimus dėl išlaidų prioritetų nustatymo, o veiksmingai ir našiai panaudojant asignavimus turėtų būti įgyvendinama įvairių sričių politika ir veiksmai;
21. pabrėžia, kad, norint vietoje pasiekti optimalių tvaraus augimo ir vystymosi rezultatų, užtikrinti solidarumą ir sanglaudą, prioritetas turėtų būti teikiamas visų ES biudžeto lėšų, kuriomis daromas poveikis ekonomikos vystymui, sąveikos gerinimui ir įvairių sektorių atžvilgiu taikyti integruotą principą, vystyti į rezultatus orientuotą politiką taip pat atitinkamais atvejais taikyti privalomas sąlygas, principus „niekaip nepakenk“ ir „teršėjas moka“, sėkmės veiksnius bei rezultatų rodiklius;

Biudžeto naudojimas siekiant paskatinti investicijas

22. primena, kad ES biudžetas pirmiausia yra investicinis biudžetas, kuris gali paskatinti daugiau investicijų iš viešųjų ar privačių šaltinių; mano, kad itin svarbu pritraukti papildomo kapitalo, siekiant užtikrinti ženklias investicijų sumas, kad būtų galima pasiekti pagal strategiją „Europa 2020“ nustatytų politikos tikslų; ypač pabrėžia, kad būtina kuo labiau didinti ES finansavimo poveikį telkiant, kaupiant ir skatinant viešo ir privataus finansavimo išteklius Europai svarbiai infrastruktūrai ir stambiems projektams vystyti, kartu neiškraipant konkurencijos;
23. atkreipia dėmesį į tai, kaip nuo praeito amžiaus dešimtojo dešimtmečio Sąjungoje vystėsi institucionalizuotos viešojo ir privataus sektorių, be kita ko, transporto, viešųjų pastatų ir įrangos bei aplinkos apsaugos sektorių, partnerystės (VPSP) – būdas bendradarbiauti viešosios valdžios institucijoms ir privataus sektoriaus atstovams ir papildoma priemonė teikti infrastruktūrą ir strategiškai svarbias viešąsias paslaugas; vis dėlto reiškia susirūpinimą dėl tam tikrų VPSP esminių problemų ir primygtinai tvirtina, kad formuojant ateities VPSP reikia atsižvelgti į įgytą patirtį ir ištaisyti ankstesnius trūkumus;
24. atkreipia dėmesį į ankstesnę apskritai teigiamą naujoviškų finansinių priemonių, įskaitant dotacijų ir paskolų derinimo ir rizikos pasidalijimo mechanizmus, pvz., Paskolų garantijų priemonę transeuropinių transporto tinklų (TEN-T) projektams, Rizikos pasidalijimo finansinę priemonę ir Sanglaudos politikos priemones (JEREMIE, JESSICA, JASPERS ir JASMINE), naudojimo patirtį siekiant specifinių politikos tikslų; mano, kad Sąjunga turėtų imtis veiksmų, ypač siekdama paskatinti ES lėšų, kaip katalizatoriaus siekiant pritraukti papildomų EIB, ERPB, kitų tarptautinių finansinių institucijų ir privataus sektoriaus lėšų, panaudojimą;

25. taigi ragina Komisiją siūlyti priemones, kuriomis siekiama toliau taikyti naujoviško finansavimo sistemą, jas išsamiai išnagrinėjus ir atlikus tikslų viešų ir privačių investicijų reikmių vertinimą ir pritaikiusi įvairių šaltinių lėšų koordinavimo metodiką; ragina valstybes nares užtikrinti, kad šias sistemas būtų galima įgyvendinti pagal jų nacionalinę teisės sistemą; taigi ragina iš esmės stiprinti šių priemonių reguliavimo, biudžeto ir veiklos sistemą siekiant užtikrinti, kad investicijų skatinimo, tvarumo ir tinkamo ES išteklių naudojimo požiūriais jos būtų veiksmingos ir kad būtų užtikrinta tinkama stebėseną, atskaitomybę ir atskaitingumą; be to, pabrėžia poreikį užtikrinti, kad būtų įvertinta susijusi rizika ir į ją būtų tinkamai atsižvelgta;
26. pažymi, kad, remiantis istorine patirtimi, sunku rasti privačių investuotojų didelio masto ES projektams; pripažįsta, kad po finansų krizės privatūs investuotojai dar nenoriau finansuoja ES projektus, taigi tapo aišku, kad reikia atkurti pakankamą pasitikėjimą ir sudaryti sąlygas stambiems investicijų projektams pritraukti jiems būtina paramą; pabrėžia, kad norint pritraukti ir sutelkti privatų finansavimą ES svarbiems projektams, ypač tiems, kuriuose ES masto veiksmai turi pridėtinės vertės ir kurie yra ekonomiškai perspektyvūs, bet nelaikomi perspektyviais komerciniu požiūriu, turės būti skirta ES biudžeto parama trumpuoju ir ilgesnės trukmės laikotarpiu;
27. todėl teigiamai vertina pagal strategiją „Europa 2020“ numatytą projektų obligacijų iniciatyvą – rizikos pasidalijimo su Europos investicijų banku (EIB) priemonę, pagal kurią turėtų būti išnaudotos ES lėšos ir pritraukiamas papildomas privačių investuotojų dėmesys – domėjimasis dalyvavimu prioritetiniuose ES projektuose pagal strategijos „Europa 2020“ tikslus; ragina Komisiją pateikti išsamų pasiūlymą dėl ES projektų obligacijų remiantis turima bendrų ES ir EIB priemonių taikymo patirtimi ir į jį įtraukti aiškius ir skaidrius projektų tinkamumo ir atrankos kriterijus; primena, kad ES svarbius projektus, teikiančius mažai įplaukų, ir toliau reikės finansuoti dotacijomis; baiminasi, kad dėl riboto ES biudžeto dydžio galiausiai bus ribojamas naujų iniciatyvų papildomas finansavimas;
28. primena, kad reikia užtikrinti kuo didesnę visiškai arba iš dalies ES biudžeto lėšomis finansuojamų naujoviškų finansinių priemonių ir mechanizmų skaidrumą, atskaitomybę ir demokratinę priežiūrą; ragina Komisiją pasiūlyti per įprastą teisėkūros procedūrą priimti sprendimą dėl įgyvendinimo ir projektų tinkamumo sistemos, kuri užtikrintų nuolatinį informacijos srautą ir biudžeto valdymo institucijos dalyvavimą naudojant šias priemones visoje Sąjungoje ir sudarytų Parlamentui galimybę patikrinti, ar įgyvendinti jo politiniai prioritetai, taip pat užtikrintų stipresnę Europos Audito Rūmų vykdomą tokių priemonių kontrolę;

Patikimo finansų valdymo užtikrinimas

29. mano, kad išlaidų vykdymo ir jų taikymo kokybės gerinimas turėtų būti orientacinis principas siekiant optimalaus ES biudžeto naudojimo, taip pat rengiant ir valdant po 2013 m. numatytas programas ir veiksmus;
30. be to, pabrėžia, kad rengiant išlaidų programas ypač daug dėmesio turėtų būti skirta tikslų aiškumo, visiškos priemonių ir veiksmų atitikties Bendrijos *acquis* ir papildomumo, tinkamumo ir įgyvendinimo taisyklių derinimo ir paprastinimo, skaidrumo, taip pat visapusiškos ir priimtinos atskaitomybės principams; pabrėžia lyčių

lygybę atspindinčio biudžeto sudarymo – geros valdymo priemonės siekiant didesnio efektyvumo ir teisingumo – svarbą;

31. ypač pabrėžia, kad išskirtinis horizontalus prioritetas turėtų būti teikiamas taisyklių ir procedūrų supaprastinimui, ir yra įsitikinęs, kad šiuo požiūriu turėtų būti itin svarbus Finansinio reglamento peržiūros poveikis;
32. pabrėžia, kad finansų valdymo Sąjungoje gerinimo pažangą turi atidžiai stebėti Komisija ir valstybės narės; primygtinai ragina valstybes nares prisiimti atsakomybę už tinkamą ES lėšų naudojimą bei valdymą ir deramu politiniu lygmeniu skelbti metines nacionalines deklaracijas dėl ES lėšų panaudojimo;
33. pabrėžia, kad reikia reaguoti į didėjančių neįvykdytų įsipareigojimų (pranc. RAL) tendenciją; primena, kad, Komisijos vertinimu, RAL iki 2013 m. pabaigos sieks 217 mlrd. EUR; pažymi, kad įgyvendinant daugiametes programas tam tikras RAL kiekis neišvengiamas, tačiau vis tiek pabrėžia, kad neįvykdyti įsipareigojimai jau savaime reiškia, kad reikės atlikti atitinkamus mokėjimus; todėl nesutinka su Tarybos požiūriu dėl mokėjimų sumų nuspręsti iš anksto, neatsižvelgiant į tikslų tikrųjų poreikių įvertinimą; todėl vykstant kitos DFP metinei biudžeto procedūrai darys viską, kas įmanoma, kad, tinkamai padidinus mokėjimus, įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai labiau atitiktų vieni kitus;
34. yra tvirtai įsitikinęs, kad norint gerinti ES lėšų valdymo ir kontrolės, kuriuos vykdo valstybės narės, kokybę būtina įvertinti kiekvienos valstybės narės valdymo ir kontrolės sistemų stipriąsias ir silpnąsias puses atskirose politikos srityse; toliau laikosi nuomonės, kad norint užtikrinti didesnę ES lėšų našumą ir veiksmingumą bei jų panaudojimo rodiklį būtina geresnis valdymas, mažiau biurokratijos ir daugiau skaidrumo, taip pat geresnė (o ne didesnė) kontrolė; šiuo požiūriu mano, kad reikia rasti kontrolės lygio ir jos sąnaudų pusiausvyrą.
35. pabrėžia teisinio tikrumo ir biudžeto tęstinumo svarbą norint sėkmingai įgyvendinti daugiametes politikos priemones ir programas; todėl mano, kad nepateikus deramo pagrindimo ir neatlikus tinkamo poveikio vertinimo taisyklės programavimo laikotarpiu neturėtų būti keičiamos, nes gali padidėti perėjimo išlaidos, sulėtėti įgyvendinimas ir padidėti klaidų tikimybė;
36. pabrėžia, kad instituciniai pajėgumai – vienas iš esminių sėkmingo Sąjungos politikos formavimo, įgyvendinimo ir stebėsenos elementų; taigi mano, kad stiprinant institucinius ir administracinius pajėgumus nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis būtų galima paskatinti struktūrinius pokyčius ir prisidėti prie sklandaus ir sėkmingo ES išteklių įsisavinimo;

III dalis. Politiniai prioritetai

37. primena, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai sustiprėjo Sąjungos vykdoma politika ir kad Sąjungai suteikti nauji svarbūs įgaliojimai, ypač išorės veiksnių, sporto, kosmoso, klimato kaitos, energetikos, turizmo ir civilinės saugos srityse; pabrėžia, kad tam būtini pakankami finansiniai ištekliai; šiuo klausimu primena Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 311 straipsnį, kuriame reikalaujama, kad ES apsirūpintų priemonėmis,

reikalingomis jos tikslams pasiekti ir jos politikai įgyvendinti;

Biudžetas, kuriuo remiami strategijos „Europa 2020“ siekiai

38. laikosi nuomonės, kad strategija „Europa 2020“ turėtų būti pagrindinis kitos DFP politinis orientyras; kartu pažymi, kad strategija „Europa 2020“ nėra išsami ir neapėrią visų Sąjungos politikos sričių; pabrėžia, kad kitoje DFP reikia tinkamai atspindėti kitų sričių politika, kuri grindžiama sutarties nuostatomis ir kuria siekiama įvairių tikslų;
39. mano, kad strategija „ES 2020“ turėtų padėti ES atsigaiviti po krizės ir sustiprėti, gerinant sąlygas ir didinant išlaidas naujovėms, moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai, įgyvendinant ES kovos su klimato kaita ir energetikos tikslus, keliant švietimo lygį ir skatinant socialinę įtrauktį, visų pirma mažinant skurdą; pažymi, kad strategija „Europa 2020“ siekiama ne tik trumpalaikio ekonominio augimo ir finansinio stabilumo, bet ir ilgalaikių struktūrinių pokyčių, dėl kurių efektyvesniu išteklių naudojimu grindžiamas augimas būtų tvaresnis;
40. pabrėžia, kad dabartinis strategijos „Europa 2020“ turinys, pvz., pagrindiniai tikslai, pavyzdiniai pasiūlymai, kliūtys ir rodikliai vis dar labai bendro pobūdžio, ir ragina Komisiją pateikti išsamesnių pasiūlymų; mano, kad iš naujo įtvirtinti bendrąją rinką – būtinas strategijos „Europa 2020“ elementas, didinantis įvairių jos pavyzdinių iniciatyvų teigiamą sąveiką; pabrėžia, kad strategijos tikslai gali būti įgyvendinti tik valstybėms narėms į savo nacionalines reformų programas įtraukus konkrečius įsipareigojimus, vykdančią politiką, kurios įgyvendinimo sistemos jau išbandytos, bei pateikus konkrečius, nuoseklius teisėkūros pasiūlymus;
41. be to, pabrėžia, kad strategija „Europa 2020“ gali būti patikima tik užtikrinant, kad jos tikslai atitiktų jiems įgyvendinti skiriamas lėšas ES ir nacionaliniu lygmenimis; mano, kad kitoje DFP turėtų būti atspindėti ambicingi strategijos „Europa 2020“ siekiai, ir yra pasirengęs bendradarbiauti su Komisija ir valstybėmis narėmis nustatant patikimą finansavimo pagrindą, kuriuo užtikrinamas tinkamas strategijos pavyzdinių iniciatyvų ir pagrindinių tikslų finansavimas; todėl tvirtina, kad Sąjunga ir jos valstybės narės, įskaitant vietos ir regionų valdžios institucijas, turi aiškiai apibrėžti ir tarpusavyje suderinti užduotis, išteklius ir atsakomybę; ragina Komisiją paaiškinti pavyzdinių iniciatyvų biudžeto aspektą, nes šie prioritetiniai veiksmų planai susiję su visų sričių politika, kuri finansuojama ES biudžeto lėšomis;
42. įspėja, kad rengiant dešimtmetę strategiją „Europa 2020“ būtinas pakankamas biudžeto lankstumas siekiant užtikrinti, kad biudžetinės priemonės būtų tinkamai derinamos su kintančiomis aplinkybėmis ir prioritetais;

Biudžetas, kuriuo remiamas ekonomikos valdymas

43. pažymi, kad taikant dabartinę Europos finansų stabilizavimo priemonę iki 60 mlrd. eurų sudarančias paskolų garantijas turi padengti marža tarp viršutinės nuosavų išteklių ribos ir metinių biudžete numatytų išlaidų; atkreipia dėmesį į papildomus įsipareigojimus, dėl kurių susitarta teikiant vidutinės trukmės laikotarpio finansinę pagalbą valstybėms narėms, nepriklausančioms euro zonai, ir kuriuos turi padengti ta pati marža;

44. ragina įgyvendinant Europos semestrą užtikrinti geresnį biudžeto koordinavimą, taip pat teigiamą papildomą sąveiką tarp Sąjungos ir valstybių narių ir taip padidinti ES masto veiksmų pridėtinę vertę; ragina vykdant Europos semestrą taip pat padidinti valstybių narių ekonominės veiklos koordinavimą laikantis Bendrijos metodo principo, taip pat gerinti euro zonos ir norinčių prie jos prisijungti valstybių narių ekonominį valdymą, taip ribojant būtinybę naudotis Finansų stabilizavimo priemone; mano, kad Europos semestre pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas Europos ir valstybių narių viešojo sektoriaus investicijų sąveikos gerinimui;
45. pastebi, kad po 2013 m. Europos stabilumo priemonė (ESP) taikoma išimtinai pagal tarpvalstybinio valdymo principus; išreiškia susirūpinimą dėl šių pokyčių ir pabrėžia, kad tarpvalstybinio valdymo metodas stokoja demokratinės kontrolės, atskaitomybės ir įgyvendinimo užtikrinimo; pabrėžia, kad taikant ESP reikia atsižvelgti į Bendrijos metodą; primena, kad iš ES biudžeto teikiamos paskolų garantijos valstybėms narėms pagal Europos finansų stabilizavimo priemonę, taip pat ir vidutinės trukmės laikotarpio finansinė pagalba, skirta valstybių narių, nepriklausančių euro zonai, mokėjimų balanso priemonei;
46. primena, kad Europos valiuta buvo sukurta be tikrosios ekonominės ją norinčių įsivesti valstybių konvergencijos ir neturint pakankamai didelio ES biudžeto, kad būtų galima išlaikyti nuosavą valiutą; mano, kad siekiant tokio biudžeto reikėtų nemažas dabartinių valstybių narių išlaidų dalis pakeisti Sąjungos išlaidomis, kad būtų atsižvelgiama į Bendrijos metodą ir kad euro zonai ir ES būtų suteiktas fiskalinis stabilumas, reikalingas siekiant įveikti įsiskolinimo krizę; prašo Komisijos įvertinti galimą euroobligacijų sistemos poveikį ES biudžetui;
47. pažymi mokslinių tyrimų ir inovacijų svarbą spartinant perėjimą prie tvarios, pasaulyje pirmaujančios, žiniomis pagrįstos ekonomikos; taigi mano, kad būsimoje DFP turi būti numatyta didesnė biudžeto išteklių koncentracija tose srityse, kurios skatina ekonomikos augimą ir konkurencingumą, pvz., mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse, vystomose pagal ES masto veiksmų pridėtinės vertės ir kompetencijos principus;
48. yra tvirtai įsitikinęs, kad gaunama papildomos naudos vis labiau į ES biudžetą sutelkiant nacionalines išlaidas, skiriamas moksliniams tyrimams ir inovacijai, norint pasiekti būtiną kritinę masę ir masto ekonomiją, pagerinti poveikį, išvengti dubliavimo bei ir taip menkų lėšų švaistymo;
49. laikosi nuomonės, kad Europos ir nacionaliniu lygmenimis būtina derinti viešojo ir privačiojo sektorių pastangas norint pasiekti strategijoje „Europa 2020“ numatytą tikslą skirti 3 proc. bendro vidaus produkto (BVP) moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai, siekiant sukurti Europos mokslinių tyrimų erdvę bei „Inovacijų sąjungą“; ragina ES institucijas ir valstybes nares ilgiau nedelsiant susitarti dėl specialaus plano, pagal kurį būtų siekiama šio tikslo, ir pažymi, kad šiam tikslui reikalingas didžiulis ekonominis ES ir valstybių narių biudžetų įsipareigojimas, sieksiantis 130 mlrd. EUR kasmet, ir dukart didesnis privataus sektoriaus įsipareigojimas;

Žinios augimui skatinti

Moksliniai tyrimai ir inovacijos

50. mano, jog reikėtų gerokai padidinti moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai skiriamas viešasis lėšas, nes viešosios investicijos dažnai paskatina vėlesnes privačias investicijas; pabrėžia, kad Sąjungoje būtina didinti, skatinti ir užtikrinti finansavimą moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir inovacijoms – nuo 2013 m. ženkliai didinti atitinkamas išlaidas, ypač 8-ajai bendrajai mokslinių tyrimų programai; taigi pabrėžia, kad dabartinės programos laikotarpiu sanglaudos politika atliko didesnių investicijų į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą skatinimo vaidmenį, ir ragina užtikrinti, jog ši tendencija kitu laikotarpiu išliktų ir sustiprėtų;
51. pabrėžia, kad lėšų didinimas turi būti derinamas su radikaliu finansavimo procedūrų supaprastinimu; yra ypač susirūpinęs, kad Europos mokslo bendruomenė panaudoja santykinai mažai ES lėšų, ir ragina Komisiją toliau stengtis suderinti reikalavimus mažinti administracinę naštą ir supaprastinti prieigą prie finansavimo srautų mokslininkams, MVĮ ir pilietinės visuomenės organizacijoms, kartu išlaikant pakankamą biudžeto kontrolę; pabrėžia, kad MVĮ reikia atleisti nuo tam tikrų administracinių reikalavimų mažinant biurokratizmą ir skatinant inovacijas – užtikrinant lengvesnį finansavimo prieinamumą;
52. ragina tvirčiau susieti fundamentaliuosius mokslinius tyrimus su pramoninėmis inovacijomis, o inovacijas – su gamybos procesu; be kita ko, primena, kad viena iš pagrindinių ES mokslinių tyrimų ir inovacijų programų problemų tai, jog rezultatai nėra veiksmingai pateikiami rinkai, ir pabrėžia, kad svarbu sukurti paskatas komerciškai pritaikyti mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros produktus, ypač užtikrinant lengvesnę prieigą prie finansavimo; todėl pabrėžia, jog svarbu, kad sklandžiai kartu veiktų įvairūs fondai, ir ragina Komisiją atlikti būtinus pakeitimus, kad atitinkami fondai galėtų vienas kitą papildyti;
53. primena, kad, norint įgyvendinti ES klimato ir energetikos tikslus, ES derėtų dėti gerokai daugiau pastangų moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai, ypač aplinkosaugos mokslinių tyrimų, energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančios energijos technologijų srityse; be to, mano, kad Europa savo ekologinių technologijų lyderės statusą gali išsaugoti tik tuomet, jei jį parems deramos pastangos mokslinių tyrimų srityje;
54. mano, kad inovatyvioms Europos įmonėms reikalinga ne tik subsidijos, bet ir geresni teisės aktai, geresni ryšiai su mokslinių tyrimų baze, tai pat geresnės bei įvairesnės galimybės gauti lėšų ir finansavimą (nuo dotacijų iki paskolų ir nuosavo kapitalo finansavimo); taigi ragina valstybes nares ir Komisiją nacionaliniu ir Europos lygmenimis sudaryti tinkamas sąlygas privačiam sektoriui didinti savo investicijų į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą dalį; pabrėžia, kad šioje srityje būtina patobulinti viešojo ir privataus sektorių partnerystes atliekant biurokratinių kliūčių mažinimą ir esamų procedūrų supaprastinimą; todėl atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį turi atlikti EIB ir EIF, ir, be kita ko, mano, kad turėtų būti plėtojamos nuolatinės rizikos pasidalijimo priemonės, kurias EIB suteikia naudodamas Rizikos pasidalijimo finansine priemone (RFPF), ypač siekiant remti MVĮ;
55. pabrėžia, kad inovacijos yra vienas iš pagrindinių strategijos „Europa 2020“ prioritetų; pripažįsta vaidmenį, atliekamą Europos naujovių ir technologijų instituto, kuris yra ES

tvaraus augimo ir konkurencingumo varomoji jėga ir kuris siekia šio tikslo skatindamas pasaulyje pirmaujančias naujoves, ir ragina plėsti žinių ir naujovių bendrijas bei visapusiškai jas finansuoti; atkreipia dėmesį į Europos mokslinių tyrimų tarybos svarbą aprūpinant būsimuosius novatorius pažangiausiomis žiniomis ir remiant labai rizikingas mokslinių tyrimų idėjas; be to, pritaria, kad siekiant užtikrinti didelio masto mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros projektų finansavimą reikia rengti ilgalaikes finansines strategijas;

Pramonė ir mažos ir vidutinio dydžio įmonės (MVĮ)

56. pabrėžia, kad norint sukurti konkurencingą, tvarią ir prie įtraukties prisidedančią Europos ekonomiką būtina stipri ir įvairi pramoninė bazė; primena, kad MVĮ yra svarbiausia ekonominio augimo, konkurencingumo, inovacijų ir užimtumo varomoji jėga ir pripažįsta svarbų jų vaidmenį užtikrinant tvarios ES ekonomikos atsigavimą ir jos pažangą; todėl palankiai vertina tai, kad remiantis strategija „Europa 2020“ ypatingas dėmesys skiriamas inovacijoms ir pramonės politikai, ypač pagal pavyzdines iniciatyvas „Inovacijų sąjunga“ ir „Integruota globalizacijos eros pramonės politika“, ir pabrėžia būtinybę skatinti su MVĮ susijusius veiksmus įgyvendinant kitas pavyzdines iniciatyvas;
57. ragina įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ didžiausią dėmesį skirti MVĮ ir verslininkams; savo ruožtu, ragina remiantis kita DFP labiau remti visas programas ir priemones, skirtas MVĮ skatinti, ypač Konkurencingumo ir inovacijų programą ir Smulčiojo verslo aktą, taip pat naudojantis struktūriniais fondais; siūlo, kad ES biudžete būtų labiau telkiamos MVĮ skirtos Bendrijos priemonės ir lėšos; taip pat pabrėžia būtinybę užtikrinti MVĮ geresnes galimybes naudotis finansavimo priemonėmis ir labiau jas derinti, *inter alia*, skiriant didesnę dėmesį mikrofinansinėms ir sutvirtinamosioms finansinėms priemonėms, išplečiant ir papildant pagal Konkurencingumo ir inovacijų programą numatytas garantijų priemones ir pagal Mokslinių tyrimų bendrąją programą numatytą Rizikos pasidalijimo finansinę priemonę;

Skaitmeninė darbotvarkė

58. įsitikinęs, kad ES turėtų pirmauti kurdama informacines ir ryšio technologijas (IRT), atvirus inovacijų standartus ir stiprindama jų vaidmenį; pabrėžia būtinybę vystyti vadinamąją penktąją laisvę – laisvą turinio ir žinių judėjimą; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti, kad būtų sparčiai įgyvendinama Sąjungos skaitmeninė darbotvarkė, ir toliau dėti pastangas siekiant iki 2020 m. įgyvendinti tikslus, kad visi ES piliečiai galėtų naudotis sparčiuoju internetu, taip pat ir mažiau išsivysčiusiuose regionuose;

Dangus ir kosmosas

59. mano, jog veikla kosminės erdvės srityje yra pagrindas inovacijoms ir pramonei veiklai, aukštos kvalifikacijos darbo vietų kūrimui ir piliečių gerovės ir saugumo gerinimui; mano, kad neseniai sukurtai ES kosmoso politikai, logiškai vertinant, reikėtų tinkamo finansavimo; pabrėžia strateginę stambių šios srities projektų – Europos pasaulinės palydovinės navigacijos sistemų („Galileo“ ir Europos geostacionarinio navigacijos tinklo sistemos (EGNOS)), Pasaulinės aplinkos ir saugumo stebėsenos

sistemos (GMES) programos ir naujos kartos Europos oro eismo valdymo sistemos (SESAR) –, kurie sudarys sąlygas sukurti Bendrą Europos dangų, svarbą; pažymi, kad atsižvelgiant į tai, kad šie projektai ilgai įgyvendinami, ir į jiems jau skirtas kapitalo investicijas, konkrečiais finansų planavimo laikotarpiais būtina nustatyti pakankamus nuoseklius finansinius įsipareigojimus;

Tinkami ateities darbuotojo įgūdžiai

60. pabrėžia, kad nesugebėjimas tinkamai investuoti į švietimą ir mokymąsi visą gyvenimą trumpuoju laikotarpiu galėtų padidinti ir prailginti krizę, nes piliečiai neturės reikiamų įgūdžių darbo vietoms užimti naujojoje žinių ekonomikoje; todėl pabrėžia, kad ES privalo skubiai remti valstybines investicijas į šias sritis; primena, kad mokyklos nelankymo lygis ir ribotos galimybės įgyti aukštąjį ir universitetinį išsilavinimą yra pagrindiniai veiksniai, lemiantys aukštus ilgalaikio nedarbo rodiklius ir žlugdantys socialinę sanglaudą; todėl mano, jog būtinai reikia stiprinti švietimo, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bei užimtumo sąsajas;
61. pažymi, kad svarbu pakankamai finansuoti švietimo, judumo sistemas jaunimui ir mokymų bei mokymosi visą gyvenimą programas, lyčių lygybės skatinimo priemones, taip pat priemones, kuriomis siekiama pritaikyti darbo rinką, kadangi taip būtų svariai prisidėta prie kovos su mokyklos nebaigimu ir nedarbu ir prie svarbiausių strategijos „Europa 2020“ tikslų; mano, kad pereinant prie tvarios visuomenės ateinančiais metais reikės deramai atsižvelgti į skatinimo kurti naujas ekologiškas darbo vietas svarbą, o tuo tarpu šiuo tikslu būtinai reikės naujų mokymų;
62. laikosi nuomonės, kad imantis pavyzdinės iniciatyvos skatinti naujus įgūdžius ir kurti naujas darbo vietas būtų galima daugiau dėmesio skirti pažeidžiamiausioms grupėms ir sunkumų patekti į darbo rinką turintiems žmonėms, kaip antai romai; atkreipia dėmesį į esminį Europos socialinio fondo (ESF) vaidmenį siekiant strategijoje „Europa 2020“ numatytų socialinių ir užimtumo tikslų; todėl mano, kad ESF turėtų būti laikomas politiniu prioritetu ir atitinkamai finansuojamas; ragina strategiškiau taikyti ESF lėšas siekiant skatinti moterų ir vyrų lygybę, prieigą prie darbo rinkos ir reintegraciją, kovą su nedarbu, skurdu, socialine atskirtimi ir su visų formų diskriminacija;

Sanglauda augimui ir užimtumui skatinti

63. pabrėžia, kad Europos pridėtinė vertė vykdant sanglaudos politiką – neginčijama, kadangi sanglauda – tai puikiai parengta priemonė augimui ir užimtumui užtikrinti bei pagrindinė konvergencijos, tvaraus vystymosi ir solidarumo priemonė, be to, dešimtmečiais tai buvo viena svarbiausių, matomiausių ir sėkmingiausių Sąjungos politikos sričių; tačiau pažymi, kad įgyvendinant šiuolaikinę sanglaudos politiką turi būti įvykdyta keletas struktūrinių reformų, ypač supaprastinimo srityje, atsižvelgta į naujus uždavinius, su kuriais susiduria Sąjunga, ir skatinama sąveika su kitų sričių politika bei įgyvendinamomis priemonėmis; įsitikinęs, kad ES sanglaudos politika turėtų išlikti visos ES mastu taikoma politika, kuria visiems ES regionams būtų užtikrintos galimybės naudotis ištekliais, patirtimi ir pagalba;
64. primena, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir joje įtvirtinus teritorinės sanglaudos sąvoką sanglaudos politika tampa vis svarbesnė ir, atsižvelgdamas į tai, laikosi

nuomonės, kad turi būti stiprinamos visų formų teritorinis bendradarbiavimas (tarpvalstybinis, tarpregioninis ir daugiašalis bendradarbiavimas); pabrėžia, kad taip pat turėtų būti sprendžiami makroregioninio bendradarbiavimo ir strategijų klausimai;

65. pabrėžia, kad sanglaudos politika ypač svarbi siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų, ir laikosi nuomonės, kad tvirta savarankiška sanglaudos politika yra sėkmingo šios strategijos įgyvendinimo prielaida; pabrėžia, kad vykdant horizontalaus pobūdžio sanglaudos politiką labai prisidedama prie visų trijų strategijos „Europa 2020“ prioritetų, t. y. pažangaus, tvaraus ir visaapimančio augimo, įgyvendinimo ir kad tai turi būti atspindėta kitos DFP struktūroje, t. y. turi būti atsisakyta šios politikos išskirstymo į atskiras išlaidų kategorijas ar pakategores; tačiau primena, kad ES sanglaudos politika turi savo uždavinius ir tikslus, kurie nustatyti SESV 174 straipsnyje ir kurie viršija strategijos „Europa 2020“ tikslus; pabrėžia, kad tie tikslai turi būti išlaikyti kitu programavimo laikotarpiu, visų pirma atsižvelgiant į nuolatinį ekonominės, socialinės ir teritorinės konvergencijos poreikį Sąjungoje;
66. pabrėžia, kad sėkmingas ir ryžtingas sanglaudos politikos įgyvendinimas reikalauja adekvataus finansavimo ir kad per kitą finansinio programavimo laikotarpį turėtų būti bent jau išlaikyta dabartiniu finansinio programavimo laikotarpiu jam skirta suma, kad būtų pagerintos pagal šią politiką dedamos pastangos sumažinti ES regionų išsivystymo lygio skirtumus; todėl pakartoja savo kategorišką reikalavimą užtikrinti, kad rengiant kitą DFP neišleistos sanglaudos lėšos ar lėšos, kurių buvo nuspręsta nebenaudoti, būtų ne gražintos valstybėms narėms, o liktų ES biudžete; primena apie savo poziciją, kad BVP vienam gyventojui ir toliau turi būti pagrindinis kriterijus, pagal kurį būtų nustatoma teisė į pagalbą, skiriamą pagal regionų politikos nuostatas;
67. mano, kad valstybės narės ir regionai turėtų ES ir nacionalinius išteklius sutelkti į nedidelį prioritetų skaičių ir projektus, kurie yra iš tikrųjų svarbūs Europai, kaip, pvz., mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bei inovacijų projektai, atsižvelgdamos į konkrečius uždavinius, su kuriais susiduria; todėl ragina Komisiją parengti konkrečius pasiūlymus, kuriais remiantis skiriant sanglaudos politikos finansavimą didesnis dėmesys teminiu požiūriu būtų sutelktas į strategijos „Europa 2020“ prioritetus, ir mano, kad turėtų būti taikoma ne dabartinė vadovavimosi gairėmis, o labiau į rezultatus orientuota sistema, kartu užtikrinant, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į atskiriems regionams būdingus poreikius ir prioritetus; todėl teigiamai vertina Komisijos ketinimą tartis su kiekviena valstybe nare ar regionu dėl specifinių nustatytų tikslų siekio sąlygų ir reikalavimų vadovaujantis vystymosi ir investicijų partnerystės sutartimis ir veiklos programomis;
68. tvirtai įsitikinęs, kad integruotas požiūris į politiką yra svarbus, ir mano, kad visos investicijos į atskirus sektorius pagal kitą daugiametę finansinę programą turi būti derinamos su investicijomis, skiriamomis įgyvendinant sanglaudos politiką; todėl pabrėžia, kad reikia gerinti koordinavimą, sumažinti nereikalingą sutapimą ir sukurti didesnę ERPF, ESF, Sanglaudos fondo, EŽŪFKP ir Europos žuvininkystės fondo (EŽF) sąveiką; pabrėžia, kad taip pat reikia vengti dubliavimosi ir gerinti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EPGPF) ir ESF koordinavimą; kartu yra įsitikinęs, kad bendros strateginės programos, pagal kurią būtų nustatyti bendri visų šių fondų investicijų prioritetai, sukūrimas yra svarbus žingsnis šia linkme; be to, mano, kad

koordinavimas turi būti atliekamas visais politikos kūrimo lygmenimis nuo strateginio planavimo iki veiklos vykdymo; įsitikinęs, kad ESF turi likti neatskiriamu sanglaudos politikos komponentu visuose programavimo, įgyvendinimo ir valdymo etapuose;

69. įsitikinęs, kad svarbų vaidmenį skatinant regionų vystymąsi gali atlikti miesto zonos kaip vietovės, kuriose susiduriama su daugeliu problemų (nedarbu, socialine atskirtimi, aplinkos būklės blogėjimu, migracija) ir kurios gali prisidėti prie kovos su esamais ekonominiais ir socialiniais skirtumais; taip pat pabrėžia, kad vykdant sanglaudos politiką reikia taikyti regimesnę ir konkretesnę strategiją, kartu užtikrinant suderintas sąlygas sinerginei miestų, priemiesčių ir kaimo vietovių plėtrai;
70. pripažįsta, kad pagal Lisabonos sutartį ypatingas dėmesys turi būti skiriamas kaimo vietovėms, pramonės pereinamojo laikotarpio vietovėms bei didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių trūkumų turinčioms vietovėms, pvz., labai retai apgyvendintiems toliausiai į šiaurę esantiems regionams, salų, pasienio ir kalnuotoms vietovėms, taip pat atokiausiems regionams; mano, kad šiuose regionuose galima rasti išteklių ir pajėgumų, kurie ateityje gali turėti didelės reikšmės Europos Sąjungos konkurencingumui; taip pat pabrėžia, kad šios sunkumus patiriančios vietovės ateityje turėtų būti pripažįstamos ir DFP; mano, kad nuolatinių trūkumų turintiems regionams turi būti parengtos specialios strategijos, kaip nurodyta 2010 m. rugsėjo 22 d. EP rezoliucijoje;
71. primena, kad vienas iš labiausiai kritikuojamų sanglaudos politikos aspektų yra jos sudėtingos taisyklės; primygtinai tvirtina, kad svarbu paprastinti šios politikos taisykles ir procedūras, vengti sudėtingų sprendimų ir mažinti administracinę naštą, taip pat skaidriau ir veiksmingiau skirstyti išteklius miestams, savivaldybėms ir regionams; pabrėžia, kad audito ir kontrolės sistemos turėtų atitikti aukščiausius standartus siekiant, kad piktnaudžiavimas būtų nustatytas ir už jį būtų nedelsiant baudžiama; pabrėžia, kad, vadovaujantis proporcingumo principu, patikra neturėtų būti atliekama dažniau negu būtina atsižvelgiant į tai, ar esama pažeidimų rizikos;
72. ragina gerinti sanglaudos politikos įgyvendinimo stebėsenos ir vertinimo sistemas; pabrėžia, kad šiame procese bendradarbiavimo principui turėtų tekti esminis vaidmuo ir kad jis turi būti tobulinamas atliekant supaprastinimą; laikosi nuomonės, kad konkrečių ir apskaičiavimais pagrįstų rezultatų rodiklių parengimas turėtų būti vertinamas kaip faktinės pažangos, padarytos siekiant nustatytų tikslų, įvertinimo prielaida; palankiai vertina Komisijos pasiūlymus atlikti kiekvienos veiklos programos *ex ante*, poveikio ir įgyvendinimo vertinimą; primena apie įrodytą kitų sanglaudos politikos principų, pvz., daugiapakopio valdymo, metodo „iš apačios į viršų“, lyčių aspekto integravimo ir papildomumo, svarbą ir kad jie turėtų būti išlaikyti kitoje DFP;
73. ragina Komisiją kitam programavimo laikotarpiui sukurti pereinamojo laikotarpio tarpinę kategoriją, skirtą regionams, kurių BVP vienam gyventojui sudaro 75–90 %, kad būtų užtikrintas aiškus šių regionų statusas ir didesnis saugumas jų plėtros procese; prašo Komisijos pateikti tolesnės informacijos apie tokio pasirinkimo padarinius biudžetui; ragina Komisiją parengti konkrečius pasiūlymus, kuriais būtų didinama lygybė tarp šių regionų ir kitų regionų siekiant užtikrinti tokį pat išsivystymo lygį;
74. įspėja, kad sanglaudos lėšos neturėtų būti skiriamos atsižvelgiant į ribojamąsias

priemonės pagal makroekonominis reikalavimus, siejamus su Stabilumo ir augimo paktu, kadangi tai prieštarautų patiems sanglaudos politikai keliamiems tikslams, būtent regionų skirtumų mažinimui; todėl pabrėžia, kad reikia pagerinti priežiūrą siekiant užtikrinti, kad struktūrinių fondų lėšos būtų naudojamos laikantis ES teisės aktų ir pagal tikslą;

75. reiškia ypatingą susirūpinimą dėl lėtos veiklos programų pradžios prasidedant kiekvienam programavimo laikotarpiui, nes, be kita ko, tai sutapdavo su ankstesnių programų užbaigimo laikotarpiu; atkreipia dėmesį į tai, kad ši problema turi būti sprendžiama laiku – atsižvelgiant į šį vėlavimą lemiančius veiksnius; todėl pažymi, kad pereinant iš vieno programavimo laikotarpio į kitą reikia užtikrinti tam tikrą nacionalinių valdymo bei kontrolės sistemų ir institucijų kūrimo tęstinumą;
76. ragina vietos ir regionų valdžios institucijas kaip galima labiau išnaudoti inovacines finansų priemonės, *inter alia*, apyvartinius fondus energijos vartojimo efektyvumo priemonėms; reikalauja šias finansines priemones supaprastinti ir taip pat joms taikyti didesnę demokratinę priežiūrą;

Gamtos išteklių valdymas ir tvarus vystymasis

Bendroji žemės ūkio politika

77. patvirtina, kad įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką (BŽŪP) turėtų būti siekiama sėkmingai įgyvendinti strategiją „Europa 2020“ ir kad remiantis abiem BŽŪP ramsčiais turėtų būti galima vertingai ir išskirtinai prisidėti prie šio siekio ir jį papildyti; pabrėžia, kad BŽŪP įtvirtinta Lisabonos sutartyje, kuria remiantis apibrėžiami jos tikslai ir uždaviniai;
78. pabrėžia, kad nors esamos ir reformuotos BŽŪP svarbiausia užduotis – užtikrinti Europos Sąjungos apsirūpinimo maistu saugumą ir pasaulio aprūpinimą maistu didėjančių maisto produktų kainų ir maisto produktų trūkumo pasaulyje laikais, jos pagrindu taip pat kuriamos įvairios ne tik su žemės ūkio rinkomis susijusios viešosios gėrybės, pvz., visoje Europoje saugoma produkcijai skirta ūkinės paskirties žemė, formuojama kraštovaizdžio įvairovė, skatinama biologinė įvairovė ir gyvūnų gerovė, švelninama klimato kaita, saugomi dirva ir vanduo, kovojama su gyventojų skaičiaus mažėjimu kaime, skurdu ir segregacija, užtikrinami užimtumas ir visuotinės svarbos paslaugos kaimo vietovėse, prisidedama prie tvaresnės maisto produktų gamybos ir remiami atsinaujinantieji energijos šaltiniai;
79. ragina Komisiją teikti pasiūlymus dėl BŽŪP reformos, kuriais remiantis būtų siekiama veiksmingiau ir naudingiau skirstyti ir naudoti BŽŪP skirtą biudžetą, *inter alia*, teisingiau paskirstant tiesioginius mokėjimus tarp valstybių narių, regionų ir ūkininkų: šio tikslo turėtų būti siekiama stiprinant viešųjų gėrybių, kurių tikisi visuomenė, gamybos reikalavimus ir tikslingiau skirstant mokėjimus siekiant užtikrinti geriausią viešųjų lėšų grąžą; pabrėžia, kad reikia išsaugoti BŽŪP dviejų ramsčių sistemą ir supaprastinti įgyvendinimo mechanizmus;
80. palaiko besivystančių šalių savarankiškumą apsirūpinimo maistu požiūriu, primena per 2005 m. Honkonge vykusią ministrų konferenciją priimtą PPO narių įsipareigojimą

pasiekti, kad būtų panaikintos visų formų eksporto subsidijos; mano, kad naujoji BŽŪP turi atitikti ES politikos suderinamumo vystymosi labui sampratą; pabrėžia, kad Sąjunga turi daugiau neskirti žemės ūkio produktams eksporto subsidijų ir toliau derinti veiksmus su didžiausiais pasaulio žemės ūkio produktų gamintojais siekiant sumažinti subsidijų, galinčių lemti prekybos iškraipymus, skyrimą;

81. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į uždavinių ir tikslų, kuriuos įgyvendinti raginama vykdant BŽŪP, įvairovę, per kitą finansinio programavimo laikotarpį turėtų būti bent išsaugotos 2013 m. biudžetinėmis metais BŽŪP skirtos sumos;
82. siekdamas, kad būtų stiprinamas teritorinis požiūris, ragina labiau koordinuoti Europos žemės ūkio fondą kaimo plėtrai (EŽŪFKP), Europos regioninės plėtros fondą (ERPF) ir kitus sanglaudos ir struktūrinius fondus; ragina Komisiją pateikti pasiūlymų, kokiu mastu galėtų būti užtikrinta geresnė pagal EŽŪFKP ir pagal kitas susijusias priemones vykdomos su žemės ūkiu nesusijusios veiklos finansavimo sąveika;

Žvejojba

83. pabrėžia, kad žvejojbos išteklių yra viešųjų gėrybių dalis, gyvybiškai svarbi pasaulio apsirūpinimo maistu saugumui užtikrinti; pažymi, kad ypač pakrančių, salų ir atokiuose regionuose žvejojbos ir akvakultūros sektorius ir susijusi veikla dažnai yra pagrindinis pragyvenimo ir tvaraus užimtumo šaltinis; mano, kad norint pasiekti savo vidutinės trukmės ir ilgalaikį tikslą užtikrinti stabilų, tvarų ir gyvybingą žvejojbos sektorių, paskatinti savo žvejojbos išteklių atkūrimą bei atsižvelgti į socialinius aspektus, susijusius su žvejojbinės veiklos mažinimu, po 2013 m. bendrosios žvejojbos politikos (BŽP) reformai bus reikalingi adekvatūs finansiniai išteklių; pripažįsta didesnio suderinimo su sanglaudos politika būtinybę; pabrėžia, kad Europos žuvininkystės fondo lėšos turėtų būti naudojamos tvariai žvejojbos praktikai remti ir jūrų ekosistemoms saugoti bei taip pat skirti ypatingą dėmesį smulkiosios žvejojbos sektoriui;

Aplinka, klimato kaita ir išteklių veiksmingumas

84. pabrėžia, kad Sąjunga turėtų vadovauti perėjimui prie tvarios ekonomikos ir skatinti pereiti prie tvarios visuomenės, užtikrinti konkurencingą Europos pramonę ir prieinamas energijos kainas, kad būtų užtikrinta švari ir sveika gyvenamoji aplinka; pabrėžia, kad tai turėtų būti pasiekta, *inter alia*, vartojant mažiau energijos visuose sektoriuose (būtina to sąlyga – gerai veikianti vidaus energijos rinka ir infrastruktūra), decentralizuojant energijos tiekimą, naudojant daugiau energijos iš atsinaujinančių šaltinių, geriau apsaugant biologinę įvairovę ir užtikrinant ekosistemų atkūrimą;
85. pabrėžia, kad programa „LIFE +“ įgyvendinta sėkmingai ir, kaip paaikškėjo, yra svarbi užtikrinant biologinę įvairovę ir apsaugant aplinką; pabrėžia, kad siekiant įgyvendinti ES aplinkos pasaugos tikslus, reikia tęsti pakankamai finansuojamas gamtos ir biologinės įvairovės programas, visų pirma „LIFE +“ ir „Natura 2000“;
86. pabrėžia būtinybę visose susijusiose politikos srityse, įskaitant išorės santykių politiką, vadovautis horizontaliu požiūriu, t. y. derinti kovos su klimato kaita priemones ir mažinti taršą šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis; yra įsitikinęs, kad teisėkūra ir ES išlaidos taikomi reikalavimai yra esminiai veiksniai siekiant strategijoje „Europa 2020“

išdėstyti šios srities tikslų; savo ruožtu, mano, kad kovos su klimato kaita veiksmai turėtų būti įtraukti į visus susijusius išlaidų skirsnius, įskaitant išorinį skirsnį, ir kad įgyvendinant naujus projektus reikėtų atlikti poveikio klimatui vertinimus; mano, kad didesnė pajamų, gautų iš Europos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos, dalis turėtų būti investuojama į klimato kaitos švelninimą ir klimato srities inovacijas;

87. laikosi nuomonės, kad vienas iš svarbiausių strategijos „Europa 2020“ tikslų – spręsti su tvarumu susijusias problemas, t. y. nustatyti aplinkos apsaugos kriterijus ir skatinti išteklių ir energijos veiksmingumą siekiant kovoti su klimato kaita;
88. todėl pritaria Komisijos atliktoje biudžeto peržiūroje pateiktam pasiūlymui įtraukti įpareigojimą skaidriai nurodyti, ar vykdant sektorių programas buvo skatinama siekti strategijoje „Europa 2020“ išdėstyto su klimatu ir energija susijusių „20–20–20“ tikslų, taip pat ar buvo prisidėta prie pavyzdinės iniciatyvos „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ siekių;
89. pabrėžia ES atsakomybę pasauliniu mastu kovojant su klimato kaita; primena, kad su Kopenhagos ir Kankūno susitarimais susiję įsipareigojimai, kurių tikslas – padėti besivystančioms šalims kovoti su klimato kaita, turi būti nauji ir papildyti esamą paramą vystymuisi išlaikant pakankamą abiejų politikos sričių darną; siūlo siekiant šio tikslo sukurti naują programą; primena Europos Parlamento poziciją, kad ES biudžete reikia išlaikyti visų Europos politikos krypčių finansavimą; ragina ES tarptautinius klimato kaitos įsipareigojimus įtraukti į ES biudžetą, kad būtų pasiektas didžiausias įmanomas svertinis Bendrijos išteklių poveikis;

Energija

90. yra įsitikinęs, kad kitoje DFP turėtų būti padidinta energetikai skirta dalis; mano, kad svarbiausi prioritetai turėtų būti atsinaujinančios energijos technologijos, energijos veiksmingumas ir energijos taupymas, ir ragina atitinkamai šiose srityse padidinti ES finansavimą; ragina Komisiją parengti konkrečias gaires ir užtikrinti, kad būtų siekiama patvirtintų tikslų, taip pat kad tai būtų galima veiksmingai stebėti politikos koordinavimo Europos semestro pagrindu ir naudojant konkrečius planus, pvz., nacionalinius efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planus;
91. pabrėžia, kad būtina didinti mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir parodomosios veiklos energetikos srityje finansavimą ir užtikrinti visiems prieinamos ekologiškos energijos vystymą; ragina vykdant kitą DFP visapusiškai įgyvendinti jau patvirtintą Strateginį energetikos technologijų (SET) planą ir jį tinkamai finansuoti;
92. atsižvelgdamas į didelį finansavimo poreikį transporto ir energetikos infrastruktūros srityse ir į teigiamą išorinį šių projektų poveikį, pabrėžia, kad siekiant skatinti ilgalaikes viešojo ir privačiojo sektorių investicijas į šias sritis būtina plėtoti skatinamąją reguliavimo sistemą; prašo bendradarbiaujant su ilgalaikiais investuotojais parengti naujoviškas finansines priemones;

Europos jungtys

Transeuropiniai energijos tinklai

93. pabrėžia, kad reikia skubiai modernizuoti ir atnaujinti Europos energetikos infrastruktūrą, kurti pažangiuosius tinklus ir juos jungti, nes tai būtina norint įgyvendinti vidaus energetikos rinką, įvairinti energijos tiekimo maršrutus ir išteklius įtraukiant trečiąsias šalis, skatinti saugų tiekimą siekiant didinti atsinaujinančiosios energijos dalį, ir pasiekti energetikos ir klimato tikslus; atkreipia dėmesį į vertinimus, kad šioje srityje iki 2020 m. būtinos didelės maždaug 1000 mlrd. eurų investicijos; ypač jos būtinos siekiant užtikrinti perdavimo pajėgumus, įskaitant naujus gamybos pajėgumus ir investicijas į elektros tinklus; pažymi, kad atsižvelgiant į dabartines pasaulines energijos kainas, reikiamas pagrindines investicijas visų pirma galima rasti privačiame sektoriuje; atkreipia dėmesį į būtinybę užtikrinti didesnę Europos finansavimo poveikį ir į galimybę finansuoti svarbiausius prioritetinius Europos energetikos infrastruktūros projektus remiantis inovacinėmis finansų priemonėmis; pabrėžia, kad iš Europos Sąjungos biudžeto būtina skirti nemažai lėšų naujoviškoms šios srities finansinėms priemonėms;

Transportas ir transeuropiniai transporto tinklai

94. pabrėžia, kad investicijos į veiksmingą transporto infrastruktūrą yra itin svarbios Europai siekiant apsaugoti savo konkurencingumą ir paruošti dirvą ilgalaikiam ekonomikos augimui po krizės; yra įsitikinęs, kad transeuropiniai transporto tinklai (TEN-T) yra itin svarbūs užtikrinant tinkamą vidaus rinkos veikimą ir užtikrina svarbią Europos pridėtinę vertę, kadangi su jų pagalba pagerinamas įvairių ES dalių prieinamumas ir tarpusavio sąveika užtikrinant tarpvalstybines jungtis ir šalinant kliūtis, tobulinant eismo valdymo ir informavimo sistemų naudojimą ir užtikrinant tarpvalstybinės infrastruktūros intermodalumą, į kurią valstybės narės vienos neinvestuotų; mano, kad TEN-T turėtų padėti sukurti tikrą pagrindinį Europos tinklą, o ne tik sutelkti nacionalinius projektus, ir kad atsižvelgiant į esamą padėtį ir siekiant Europos pridėtinės vertės reikėtų įvertinti ir peržiūrėti pagrindinių projektų finansavimą; todėl mano, kad TEN-T turėtų būti vienas iš svarbiausių kitos DFP prioritetų;
95. mano, kad reikėtų nustatyti principą „naudok arba prarask“ (įsipareigojimų panaikinimas) ir taip užtikrinti geresnę sąlygų laikymąsi; tuo atveju, kai skirtas finansavimas nepanaudojamas, nepanaudotos ar panaikintos transporto sričiai skirtos lėšos turėtų likti ES biudžete ir jų nereikėtų grąžinti valstybėms narėms;
96. primena, kad 2007–2020 m. laikotarpiu TEN-T prireiks 500 mlrd. EUR pasaulinių investicijų; todėl mano, kad kitoje DFP TEN-T būtina skirti daugiau lėšų, taip pat reikia didesnio ES ir valstybių narių, TEN-T jau skirtų lėšų ir transporto projektų finansavimo koordinavimo pagal sanglaudos politiką ir vykdant teritorinį bendradarbiavimą, taigi ir geriau naudotis prieinamais finansavimo šaltiniais; pabrėžia naujoviškų finansinių priemonių, įskaitant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir projektų obligacijas, vaidmenį, kurį jos gali taip pat atlikti finansuojant šiuos projektus; mano, kad sanglaudos fondo lėšos turėtų būti naudojamos atsižvelgiant į bendruosius Europos transporto politikos principus; laikosi nuomonės, kad skiriant finansavimą TEN-T turėtų būti veiksmingai įtraukiami ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslai ir tvaraus vystymosi įsipareigojimai, kad būtų pasiekti strategijos „Europa 2020“ tikslai;

97. ragina Komisiją ypač atsižvelgti į būtinybę pereiti prie krovinių ir keleivių srautų aptarnavimo naudojantis tvaresniu transportu ir užtikrinti veiksmingą įvairių transporto rūšių naudojimą; mano, kad atėjus laikui persvarstyti TEN-T gaires svarbu išspręsti nacionalinių ir tarptautinių geležinkelio sistemų savitarpio suderinamumo klausimą ir, siekiant užtikrinti, kad būtų išties vykdoma bendra Europos geležinkelių politika ir aktyviau naudojamosi vidaus vandenių ir trumpųjų nuotolių jūrų transportu, ES lėšos turėtų būti skiriamos vadovaujantis nustatytais reikalavimais;

Turizmas

98. primena, kad pagal Lisabonos sutartį turizmas yra nauja ES kompetencijai priskiriama sritis, todėl kitoje DFP turi tai atsispindėti; pabrėžia svarbų turizmo indėlį į Europos ekonomiką ir mano, kad įgyvendinant Europos turizmo strategiją turėtų būti siekiama didinti šio sektoriaus konkurencingumą, be to, per kitą laikotarpį šiai strategijai turėtų būti skirtas pakankamas finansavimas;

Jūrų politika

99. pripažįsta, kad ateityje esminį vaidmenį augančios ekonomikos srityje pasauliniu mastu atliks jūros ir vandenynai; mano, kad reikėtų toliau vykdyti integruotą jūrų politiką, ja siekti spręsti problemas, kurių kyla pakrantės zonose ir jūrų baseinuose, ir palaikyti vadinamąjį mėlynąjį augimą bei tvarią jūrų ekonomiką; prašo ES labiau stengtis palaikyti plataus užmojo ES jūrų politiką, kurią įgyvendinus Europa galės įtvirtinti savo tarptautinę poziciją šiame strateginiame sektoriuje; pabrėžia, kad šiai politikai turi būti skiriamos tinkamos biudžeto priemonės; primygtinai reikalauja, kad šiai politikos kryptis būtų skirta atitinkamų biudžeto lėšų;

Pilietybė, laisvė, saugumas ir teisingumas

Europos kultūros ir įvairovės puoselėjimas

100. pabrėžia, kad Sąjungos pilietybės skatinimas turi tiesioginės įtakos kasdieniam europiečių gyvenimui ir kad taip prisidedama prie geresnio galimybių, kurios sudaromos Sąjungai įgyvendinant savo politiką, ir pagrindinių teisių, kurios įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir sutartyse, išmanymo; yra įsitikinęs, kad turi būti užtikrinamas tinkamas finansavimas pilietybės srityje;
101. pažymi, kad su jaunimu ir kultūra susijusi politika yra labai svarbi ir vienas iš pirmųjų prioritetų, kuriuos reikia pripažinti dėl jų kuriamos pridėtinės vertės ir ryšio su piliečiais; ragina ES ir valstybes nares pripažinti vis didėjančią kultūrinės ir kūrybinės pramonės svarbą Europos ekonomikai ir šalutinį poveikį kitiems ekonomikos sektoriams; primygtinai pabrėžia, kad šių politikos sričių potencialas gali būti visapusiškai realizuotas tik joms užtikrinus pakankamą finansavimą ir ragina šį potencialą visapusiškai išnaudoti įgyvendinant kaimo plėtros ir sanglaudos politiką;
102. primena, kad sportas svarbus sveikatai, ekonomikos augimui ir užimtumui, turizmui ir socialinei įtraukčiai, o SESV 165 straipsniu ES suteikti nauji įgaliojimai šioje srityje; teigiamai vertina Komisijos komunikatą „ES lygmens veiksmų sporto sektoriuje

svarbos didinimas¹, kuris yra pirmas žingsnis įvertinant sporto, visų pirma kasdienės mankštos, pridėtinę vertę ir atkreipiant dėmesį į sporto socialinius, ekonominius bei organizacinius aspektus;

Jaunimo politika

103. pabrėžia, kad jaunimui Sąjungoje turėtų būti teikiama aiški pirmenybė ir kad jaunimo aspektas ES vykdomos politikos srityse ir programose turėtų būti matomas ir sustiprintas; mano, kad jaunimą reikėtų suvokti kaip ES bendrą temą ir plėtoti skirtingų politikos sričių, susijusių su jaunimu, švietimu ir mobilumu, sąveiką; palankiai vertina pavyzdinę iniciatyvą „Judus jaunimas“ kaip strategijos „Europa 2020“ pagrindą; pabrėžia, kad su jaunimu susijusios programos, kaip, pvz., Mokymosi visą gyvenimą programa ir programa „Veiklus jaunimas“, kurių veiksmingumas yra didelis dėl nedidelių išlaidų vienam gavėjui, kitoje DFP turėtų būti išlaikytos kaip atskiros programos ir kad į šias programas verta investuoti daug intensyviau;

Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė

104. pabrėžia, kad tvirtos Lisabonos sutartyje įtvirtintų pagrindinių teisių ir lygybės kultūros sukūrimas turėtų likti Europos prioritetu; pabrėžia, kad nors šios vertybės turi būti remiamos visame biudžete, turi būti užtikrintas tinkamas tikslinis finansavimas;
105. pažymi, kad Sąjungos ekonominis, kultūrinis ir socialinis augimas galimas tik užtikrinus stabilią, teisėtą ir saugią aplinką, sustiprinus pagrindines teises bei saugant pilietines teises; savo ruožtu, mano, kad veiksminga teisingumo ir vidaus reikalų politika yra ekonominio atsigavimo prielaida ir esminė platesnio politinio ir strateginio konteksto dalis; pabrėžia, kad svarbu įtraukti ES vidaus reikalų srities prioritetus į Sąjungos išorės aspektą, įskaitant Europos kaimynystės politiką, ypač atsižvelgiant į poveikį, kurį didėjanti migracija darys ES politikos trečiųjų šalių atžvilgiu raidai; pabrėžia, kad būtinas tinkamas imigracijos, prieglobsčio ir saugumo politikos krypties finansavimas, o jas įgyvendinant taip pat svarbu atsižvelgti į ES prioritetus;
106. pabrėžia, kad sprendžiant itin svarbius imigracijos ir prieglobsčio, taip pat Sąjungos išorės sienų kontrolės klausimus turi būti vadovaujama integruotu požiūriu: turi būti užtikrintas pakankamas finansavimas ir pagalbos priemonės nepaprastoms situacijoms valdyti geriant žmogaus teises ir laikantis visų valstybių narių savitarpio solidarumo principo bei nacionalinių įsipareigojimų, ir aiškiai nustatant užduotis; pažymi, kad šiuo atžvilgiu turi būti tinkamai atsižvelgta į padidėjusius FRONTX, Europos prieglobsčio paramos biuro ir Solidarumo ir migracijos srautų valdymo fondų uždavinius;
107. pažymi, kad laisvės, saugumo ir teisingumo erdvei Sąjungos biudžete numatytas sąlyginai nedidelis finansavimas, ir pabrėžia, kad būsimuojuose DFP šiai politikos sričiai turi būti skirtas tinkamas ir objektyviai pagrįstas finansavimas, kad Sąjunga galėtų vykdyti savo veiklą, ypač susijusią su naujais uždaviniais, kurie apibrėžti Stokholmo programoje ir Lisabonos sutartyje;

¹ COM(2011)0012

108. pabrėžia, kad reikia sukurti geresnę fondų ir programų sąveiką, ir pažymi, kad fondų valdymo supaprastinimas ir kryžminis finansavimas suteikia galimybę bendriems tikslams skirti daugiau lėšų; pritaria Komisijos ketinimui mažinti bendrą vidaus reikalų biudžeto priemonių skaičių iki dviejų ramsčių struktūros ir, kai įmanoma, jas bendrai valdyti; mano, kad laikantis tokio požiūrio galima žymiai pagerinti šiuo metu veikiančių fondų ir programų paprastumą, racionalumą, konsolidaciją ir skaidrumą; vis dėlto pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad skirtingi vidaus reikalų politikos sričių tikslai nebūtų supainioti;

Europa pasaulyje

109. pakartoja savo didelį susirūpinimą dėl nuolat nepakankamai finansuojamos Sąjungos užsienio reikalų politikos ir ypač dėl to, kad ją įgyvendinant susiduriama su itin didelėmis lankstumo problemomis, kurias lemia tai, kad užsienio įvykių neįmanoma nuspėti, taip pat dėl tarptautinių krizių ir nepaprastųjų situacijų kartojimosi; taip pat pabrėžia būtinybę užpildyti spragas, susijusias su užsienio politikos ambicijomis ir jos ištekliais, t. y. užtikrinti adekvačius finansinius išteklius ir veiksmingus lankstumo mechanizmus, kad reaguodama į pasaulinius iššūkius ir nenumatytus įvykius Sąjunga galėtų imtis atsakomųjų priemonių; pakartoja savo raginimą užtikrinti, kad poveikis biudžetui, kurį lemia bet kokie nauji Sąjungos išsipareigojimai ir užduotys, būtų papildomai skaičiuojamas šalia suplanuotų išlaidų – taip nebūtų rizikuojama esamais prioritetais;
110. atkreipia dėmesį į tai, kad Sąjungos bendra finansinė pagalba neatitinka jos dažnai ribotos įtakos per atitinkamas derybas ir pabrėžia būtinybę skatinti Sąjungos politinį vaidmenį ir įtaką tarptautinėse institucijose ir forumuose; mano, kad ES turėtų užsitikrinti politinį vaidmenį, kuris būtų proporcingas jos teikiamai finansinei paramai;

Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT)

111. pažymi, kad šiuo etapu EIVT dar tik kuriama; pabrėžia, kad, remiantis 2010 m. liepos 20 d. Tarybos sprendimu, „steigiant EIVT turėtų būti vadovaujama ekonominio efektyvumo principu siekiant, kad tai neturėtų įtakos biudžetui“¹; pabrėžia, kad naujai tarnybai reikia suteikti pakankamą lėšų, kad ES galėtų laikytis savo tikslų ir atlikti pasaulinio masto veikėjos vaidmenį; atitinkamai pabrėžia, jog būtina, kad naujoji tarnyba visapusiškai įsigilintų, kaip telkiant išteklius Sąjungos lygmeniu ir sąveikaujant valstybėms narėms būtų galima užtikrinti didesnę veiksmingumą vengiant dvigubo darbo, esančių arba galimų sutapimų, neatitikimų ir prieštaravimų ir dėl to mažinant ir taupant visų nacionalinių biudžetų lėšas, taip parodant tikrąją Sąjungos diplomatijos pridėtinę vertę;

Skurdo mažinimas

112. primena, kad iki 2015 m. turi būti pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT) ir kolektyvinis tikslas užtikrinti, kad oficiali parama vystymuisi (OPV) per kitą DFP

¹ 2010 m. liepos 20 d. Tarybos sprendimas 11665/1/10, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų struktūra ir veikimas.

laikotarpį sudarytų 0,7 proc. bendrųjų nacionalinių pajamų; kartu pabrėžia, kad Sąjunga ir valstybės narės, norėdamos įvykdyti savo tarptautinius įsipareigojimus vystymuisi, įskaitant finansinius įsipareigojimus, prisiimtus pagal Kopenhagos susitarimą bei pagal Kankūno susitarimą, turi užtikrinti tinkamą bendrą paramos vystymuisi lygį ir finansavimą; be to, pabrėžia, kad taip pat įsipareigojimai dėl būsimų išlaidų, kurių tikslas – padėti besivystančioms šalims kovoti su klimato kaita arba prisitaikyti prie jos padarinių, turi būti papildomo pobūdžio, užtikrinant tinkamą šių dviejų politikos sričių suderinamumą; ragina valstybes nars imtis neatidėliotinų veiksmų įgyvendinant OPV tikslus ir vykdant savo įsipareigojimus vystymosi srityje;

113. pabrėžia, kad būtina sukurti tinkamą paramos biudžetui ir tvarių projektų finansavimo pusiausvyrą; pabrėžia, kad paramos vystymuisi lėšos turėtų būti panaudojamos įtraukiant kuo daugiau suinteresuotųjų šalių, pasiekiant labiausiai socialiai atskirtų ir atstumtų gyventojų grupes;
114. dar kartą ragina sudaryti Europos vystymosi fondo (EVF) biudžetą; tačiau primygtinai tvirtina, kad įtraukus EVF į ES biudžetą neturi apskritai sumažėti vystymuisi skirtas finansavimas ir kad turi būti užtikrintas nuspėjamumas;
115. laikosi nuomonės, kad Europos Komisija / EIVT turėtų nuolat vertinti ES paramos poveikį siekiant pagerinti ES paramos vystymuisi teikimo veiksmingumą, taip pat stiprinti ES ir nacionalinės paramos vystymuisi sąveiką laikantis Paryžiaus deklaracijos;
116. mano, kad svarbu, jog ES skiriama parama vystymuisi būtų skatinamas tvarus vystymasis pagalbą gaunančiose šalyse; pabrėžia, kad turėtų būti atliktas vertinimas ir nustatyti kriterijai, atitinkantys šį tikslą;
117. pažymi, kad daugiausia neturtingiausių pasaulio žmonių gyvena augančios ekonomikos šalyse; tačiau reikalauja laipsniškai įgyvendinti alternatyvias vystomojo bendradarbiavimo su šiomis šalimis priemones, pvz., bendrą finansavimą, kad šių šalių vyriausybės būtų paskatintos imtis aktyvesnių skurdo mažinimo veiksmų savo valstybėse;

ES vertybių ir interesų sklaida pasaulyje

118. pabrėžia, kad ES užsienio politika turėtų būti grindžiama pagrindiniais Sąjungos principais ir vertybėmis, t. y. demokratija, pagarba žmogaus teisėms, įvairove, pagrindinėmis teisėmis ir teisinės valstybės principais; pakartoja būtinybę užtikrinti, kad Sąjunga disponuotų reikiamomis ir specialiai parengtomis šių vertybių skatinimo pasaulyje priemonėmis ir išplėstų taikos ir stabilumo zoną savo kaimynystėje; pabrėžia ypatingą indėlį taikant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę (EIDHR);
119. mano, kad ES tenka ypatinga atsakomybė tarptautinėje bendruomenėje skatinant saugumą, demokratiją ir klestėjimą Europos kaimyninėse šalyse, kurių ekonomikos vystymusi ir pažanga stabilumo srityje ES yra tiesiogiai suinteresuota; taigi mano, kad Sąjungos išorės veiksmų darbotvarkės prioritetą toliau turėtų būti teikiamas siekiui kurti artimus ir veiksmingus santykius su kaimyninėmis šalimis; pabrėžia, kad jeigu Sąjunga nori išspręsti svarbiausius – perėjimo prie demokratijos ir konsolidacijos, gero

valdymo, žmogaus teisių – uždavinius ir pateisinti lūkesčius, susijusius su jos moraliniais įsipareigojimais kaimynėms, būtina didinti finansinius įsipareigojimus; kartu mano, kad tikslingesnis lėšų naudojimas yra ne mažiau svarbus nei finansavimo lygis; taigi ragina stiprinti ES pagalbos programų sąlygiškumo principą siekiant gerinti demokratijos vystymą ir patikimą biudžeto valdymą, sumažinti korupcijos lygį ir gerinti gebėjimą skaidriai, veiksmingai ir atskaitingai naudoti ES paramą;

120. atkreipia dėmesį, kad ES artėja prie naujo plėtros etapo, ypač link Vakarų Balkanų; ragina, kad kitoje DFP būtų atsižvelgta į būsimos plėtros išlaidas, ypač skiriant tinkamą finansavimą Pasirengimo narystei pagalbos priemonei (PNPP); mano, kad taikant PNPP prioritetas turėtų būti teikiamas pagalbai šalims kandidatėms atliekant reikiamus patobulinimus, kuriais būtų užtikrinta atitiktis Bendrijos teisynui ir sudarytos palankesnės sąlygos panaudoti ES lėšas, ypač pilietinei visuomenei, socialiniams partneriams, mažumoms, NVO, kultūros paveldui, taip pat vietos ir regionų valdžios institucijoms;
121. pabrėžia, kad Sąjunga turi sparčiai derinti savo politiką atsižvelgdama į kylančios ekonomikos valstybes ir vystyti naują strateginę partnerystę su jomis; taigi prašo Komisijos pasiūlyti politikos priemonę, kuri būtų skirta veiklai, nesusijusiai su oficialia parama vystymuisi (OPV), bet apimančiai abipusio intereso sritis;
122. laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į didėjančius pasaulinius uždavinius, taip pat Europos Sąjungos atsakomybę pasauliniu mastu, ypač turint omenyje dabartinius politinius įvykius arabų pasaulyje, būtinas ES išorės finansinių priemonių restruktūrizavimas; atitinkamai remia jos išorės priemonių pertvarkymą ir strategiškesnį taikymą, taip pat naujų bendradarbiavimo su šalimis partnerėmis formų ir veiklos mechanizmų kūrimą siekiant stiprinti ES išorės veiksmų poveikį ir matomumą bei siekiant bendro tikslo, kad ES išorės veiksmai būtų nuoseklesni ir darnesni; pabrėžia, kad kitoje DFP turėtų būti remiamas politikos suderinamumas, t. y. kad būtų užtikrinama, jog ES politika ir išlaidos, skiriamos žemės ūkiui, žuvininkystei, prekybai ir energijai, tiesiogiai neprieštarautų vystymosi politikos tikslams;

Atsakomosios priemonės kilus krizei

123. pakartoja, kad krizių prevencija ir valdymas yra svarbūs ES prioritetai; todėl pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad būtų sukurtos atitinkamos veiksmingos ir adekvačios finansuojamos priemonės; laikosi nuomonės, kad dabartinė Stabilumo priemonė ir toliau lieka svarbi Sąjungai norint nedelsiant reaguoti į krizę, tačiau daugiau dėmesio turėtų būti skirta ilgalaikiams prevenciniams veiksams, įskaitant taikos kūrimo ir konfliktų prevencijos priemones, pvz., rengiant geografines programas, pagal kurias būtų galima imtis optimaliausių veiksnių;
124. yra įsitikinęs, kad humanitarinei pagalbai tenka esminis vaidmuo ES išorės santykių srityje; pažymi, kad stichinės nelaimės darosi vis dažnesnės, o jų padariniai vis sunkesni, be to, vis dažniau išsižiebs konfliktai, nes bus kovojama dėl tokių išteklių, kaip energija, vanduo ir žaliavos; pabrėžia būtinybę užtikrinti tinkamus biudžeto išteklius Humanitarinės pagalbos priemonei ir Skubios pagalbos rezervui, siekiant išvengti kasmetinių Europos Komisijos *ad hoc* prašymų suteikti papildomą finansavimą; šis biudžetas turėtų išlikti nepriklausomas, siekiant užtikrinti humanitarinės pagalbos,

atribotos nuo kitų (pvz., geopolitinių) sumetimų arba interesų, neutralumą;

Administracinės išlaidos

125. laikosi nuomonės, kad Sąjungos ir nacionalinio lygmens aukštos kokybės viešasis administravimas – esminis elementas siekiant strateginių tikslų, nustatytų remiantis strategija „Europa 2020“; ragina Komisiją pateikti aiškią administracinių išlaidų po 2013 m. analizę tinkamai atsižvelgiant į pastangas konsoliduoti viešuosius finansus, į naujus Lisabonos sutartyje Sąjungai numatytus uždavinius ir kompetencijos sritis ir į veiksmingumą, kuri ketinama užsitikrinti optimaliai panaudojus žmogiškuosius išteklius, ypač juos perkeliant ir taikant naujas technologijas;
126. pažymi, kad atliekant tokią analizę turėtų būti ištirtas tarpusavio sąveikos mastas, ypač taupymo galimybės, *inter alia*, vykdant restruktūrizavimą, tęsiant tarpinstitucinį bendradarbiavimą, peržiūrint kiekvienos institucijos ir organo darbo metodus ir darbo vietas, geriau atskiriant institucijų ir agentūrų uždavinius, atsižvelgiant į vidutinės trukmės ir ilgalaikį finansinį pastatų politikos poveikį, pensijų sistemas ir kitas teisės aktų nuostatas, taikomų ES institucijoms dirbantiems darbuotojams, sritis; mano, jog tokia analizė gali parodyti, kad yra galimybių sumažinti bendrą ES administracinį biudžetą, nedarant neigiamo poveikio aukštai ES viešojo administravimo kokybei, veiksmingumui ir patrauklumui;
127. atkreipia dėmesį į tai, kad galėtų būti nemažai sutaupyta, jei Europos Parlamentas turėtų vieną būstinę;

IV dalis. Finansinės programos organizavimas ir struktūra

Prioritetus atspindinti struktūra

128. mano, kad remiantis kitos DFP struktūra turėtų būti skatinamas ir planavimo tęstinumas, ir lankstumas perskirstant išlaidų kategorijose ir tarp jų, taip pat turi būti vengiama dabartinei DFP būdingų trūkumų, ypač atsižvelgiant į 1a išlaidų pakategorės „Konkurencingumas siekiant augimo ir užimtumo“, 3 b išlaidų pakategorės „Pilietybė“ ir 4 išlaidų kategorijos „Išorės santykiai“ trūkumus; mano, kad DFP struktūra turėtų užtikrinti didesnę Europos piliečių informuotumą apie ES politikos ir biudžeto prioritetus; todėl primygtinai pabrėžia, kad būtina vengti nemotyvuotų radikalių pokyčių ir konsoliduoti bei gerinti esamą struktūrą;
129. pakartoja, kad strategija „Europa 2020“ turėtų būti kitos DFP politinis orientyras; todėl mano, kad struktūroje turėtų būti atspindėti strategijos „Europa 2020“ pažangumo, tvarumo ir visaapimančio augimo aspektai ir skatinamas jų politinis matomumas; taigi siūlo pagal naują struktūrą visas su susijusias vidaus politikos sritis sugrupuoti vienoje išlaidų kategorijoje „Europa 2020“;
130. siūlo remiantis išlaidų kategorija „Europa 2020“ sukurti keturias susijusių politikos sričių pakategores, kuriomis remiantis šios politikos sritys būtų geriau koordinuojamos ir užtikrinta geresnė jų tarpusavio sąveika; taigi siūlo sukurti pakategorę, kuriai būtų priskirtos su žiniomis susijusias politikos sritys; antroji būtų skirta sanglaudos politikai ir atspindėtų jos horizontalų pobūdį bei jos indėlį siekiant visų pagal strategiją

„Europa 2020“ ir socialinės politikos srityje numatytų tikslų; trečioji pakategorė aprėptų tvarumo ir su išteklių naudojimo veiksmingumu susijusią politiką, o ketvirtoji, skirta pilietybei, sujungtų į vieną pakategorę dabartinės DFP pakategores 3a (pilietybė) ir 3b (laisvės, saugumo ir teisingumo politika), atsižvelgiant į ankstesnius sunkumus, kurių kilo vienai smulkiai pakategorei priskiriant keletą nedidelių programų;

131. mano, kad kitoje DFP turėtų būti sudarytos sąlygos atskirti plataus masto Europos Sąjungai strategiškai svarbių projektų finansavimą ir sutelkti jį išlaidų kategorijoje „Europa 2020“; mano, kad ES biudžete turėtų būti nustatytas ilgalaikis įnašas į šiuos projektus, siekiant užtikrinti jų planavimo tęstinumą ir veiklos nenutrūkstamumą; mano, kad prireikus papildomų finansinių išteklių šioms didelio masto projektams, šios lėšos neturėtų būti dengiamos mažesnių sėkmingų iš ES biudžeto finansuojamų projektų sąskaita;
132. mano, kad atsižvelgiant į tai, kad strategija „Europa 2020“ yra integruoto pobūdžio, ir siekiant užtikrinti, kad biudžeto priemonės būtų tinkamai suderintos atsižvelgiant į pažangų strategijos vystymą, itin svarbu užtikrinti, kad šiai strategijai skirtos keturios pakategorės būtų taikomos lanksčiau;
133. primena apie sunkumus, kurių kyla vienai smulkiai pakategorei priskiriant keletą nedidelių programų; todėl siūlo 2007–2013 m. DFP pakategores 3a (pilietybė) ir 3b (laisvės, saugumo ir teisingumo politika) sujungti į vieną pakategorę;
134. ragina išsaugoti išorės politikai skirtą išlaidų kategoriją;
135. ragina išsaugoti administravimui skirtą išlaidų kategoriją;
136. ragina visoms išlaidų kategorijoms nustatyti bendrą DFP maržą, kuri būtų mažesnė už bendrą viršutinę DFP ribą ir už atskiras numatytas kiekvienos išlaidų kategorijos maržas ir kuri būtų mobilizuojama metinio biudžeto procedūros metu; mano, kad ši marža taip pat turėtų aprėpti nepanaudotas ankstesnių biudžetinių metų maržas, nepanaudotus asignavimus ir asignavimus, kurių įsipareigojimai buvo panaikinti (įsipareigojimus ir mokėjimus);
137. be to, mano, kad skaidrumo ir matomumo gerinimo sumetimais turėtų būti numatyta papildoma rezervinė marža, kuri būtų mažesnė už viršutinę nuosavų išteklių ribą, bet didesnė už viršutinę DFP ribą ir kurią būtų galima panaudoti atsižvelgiant į negrąžinimo riziką, susijusią su paskolų garantijomis, teikiamomis pagal Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę ir pagal vidutinės trukmės finansinės paramos mechanizmą valstybių narių mokėjimo balansams, taip pat numatyti galimą ES biudžeto indėlį, skirtą Europos stabilumo mechanizmui po 2013 m.;
138. primygtinai ragina Komisiją priede prie biudžeto numatyti visas ES išlaidas, atsirandančias dėl tarpvyriausybinių procedūros ir neįtrauktas į ES biudžetą; mano, kad kasmet teikiant šią informaciją bus galima susidaryti išsamų vaizdą apie visas investicijas, kurias valstybės narės sutinka daryti ES lygmeniu;
139. siūlo, kad ES biudžete (galbūt priede) būtų aiškiai nurodytos visos kiekvienoje ES politikos srityje daromos investicijos, numatytos įvairiose ES biudžeto dalyse; tuo pat

metu mano, kad Komisija taip pat turėtų pateikti investicijų poreikių, kurie numatyti visam planavimo laikotarpiui, įvertinimą;

140. primygtinai ragina Komisiją į savo biudžeto projektą, kuris perduodamas ES biudžeto valdymo institucijai, įtraukti išsamią informaciją apie ES biudžeto pajamas; pažymi, kad bendras biudžeto pajamų ir išlaidų pristatymas faktiškai yra įprasta praktika pateikiant visus nacionalinius biudžetus; tvirtai tiki, kad tokiu būdu bus palaikomos nuolatinės diskusijos dėl Europos Sąjungos finansų sistemos, kartu visiškai pripažindamas, kad biudžeto valdymo institucija šiuo metu neturi teisės siūlyti šios biudžeto dalies pakeitimų;
141. todėl siūlo tokią kitos DFP struktūrą:

1. „Europa 2020“

1a. Žinios augimui skatinti

Įtraukiami mokslinių tyrimų ir inovacijų, švietimo ir mokymosi visą gyvenimą, vidaus rinkos politikos aspektai.

1b. Sanglauda augimui ir užimtumui skatinti

Įtraukiama (ekonominės, socialinės ir teritorinės) sanglaudos ir socialinė politika.

1c. Gamtos išteklių valdymas ir tvarus vystymasis

Įtraukiama žemės ūkio, kaimo plėtros, žuvininkystės, aplinkos apsaugos, kovos su klimato kaita, energetikos ir transporto politika.

1d. Pilietybė, laisvė, saugumas ir teisingumas

Įtraukiama kultūros, jaunimo, komunikacijos, pagrindinių teisių ir laisvės, saugumo ir teisingumo politika.

2. Europa pasaulyje

Įtraukiama išorės veikslių, kaimynystės ir vystymosi politika.

3. Administracinės išlaidos

PRIEDAS

Prisitaikymas prie kintančių aplinkybių: lankstumas

142. pakartoja savo poziciją, išdėstyta 2009 m. kovo 25 d. rezoliucijoje dėl 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūros¹, t. y. kad didesnis lankstumas imantis veikslių pagal tam tikrą kategoriją ar keletą iš jų absoliučiai būtinas norint, kad Sąjungos veiklos pajėgumų pakaktų ne tik naujoms problemoms spręsti, bet ir sprendimų priėmimo procesui institucijose paskatinti;

Laikotarpio vidurio peržiūra

143. pabrėžia privalomos laikotarpio vidurio peržiūros būtinybę, jei DFP trukmė yra ilgesnė

¹ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 95.

nei 5 metai, kad būtų galima atlikti kiekybinę ir kokybinę analizę ir kritiškai įvertinti, kaip įgyvendinama DFP; pabrėžia, kad ateityje laikotarpio vidurio peržiūra turėtų būti į DFP reglamentą įtrauktas teisiškai įpareigojantis reikalavimas ir numatyta speciali procedūra, kurią įgyvendinant būtų užtikrintas visapusiškas Parlamento – teisėkūros ir biudžeto institucijos – dalyvavimas; pabrėžia, kad, jeigu atlikus peržiūrą nustatomos netinkamos likusio laikotarpio viršutinės ribos, turėtų būti užtikrinta reali galimybė jas persvarstyti;

Viršutinių ribų persvarstymas

144. primygtinai ragina numatyti, kad lankstumo laipsnis, užtikrinamas taikant persvarstymo priemonę, priklausytų nuo jos taikymo procedūros, ir pažymi, kad Taryba apskritai nelinkusi jos taikyti; mano, kad, jeigu išlaidų viršutinių ribų koregavimas lieka realiai įmanomas, itin svarbu užtikrinti, kad planuojant būsimąją persvarstymo priemonę būtų numatyta supaprastinta pakeitimų neviršijant patvirtintos ribinės vertės procedūra; be to, ragina išsaugoti galimybę padidinti bendrą DFP viršutinę ribą

Pakankamos maržos ir lankstumo žemiau viršutinės ribos užtikrinimas

145. pabrėžia, kad kiekvienai išlaidų kategorijai svarbu užtikrinti pakankamą rezervą; su susidomėjimu atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą nustatyti fiksuotą maržos procentinę dalį; tačiau mano, kad remiantis šia galimybe didesnis lankstumas galėtų būti užtikrintas tik tuo atveju, jeigu ateityje būtų nustatytos pakankamai aukštos viršutinės ribos ir būtų užtikrinta papildoma veiksmų laisvė;
146. pažymi, kad visais įmanomais būdais turėtų būti skatinamas lankstumas žemiau viršutinės ribos, ir palankiai vertina Komisijos pasiūlymus, pateiktus persvarstant biudžetą;
147. mano, jog svarbu išsaugoti galimybę paankstinti ar pavėlinti pagal tam tikrą daugiametės programos išlaidų kategoriją numatytas išlaidas siekiant užtikrinti, kad būtų galima imtis anticiklinių veiksmų ir veiksmingų atsakomųjų priemonių kilus didelei krizei; todėl mano, kad dabartinė su teisės aktais susijusi lankstumo priemonių sistema įgyvendinant dabartinę DFP veikė pakankamai gerai; ragina, kad kitoje DFP būtų išlaikyta 5 proc. lankstumo riba aukščiau arba žemiau pagal bendro sprendimo procedūrą nustatytos sumos;
148. yra įsitikinęs, kad nepanaudotos maržos, nepanaudoti asignavimai ir asignavimai, kurių įsipareigojimai buvo panaikinti (įsipareigojimai ir mokėjimai), turėtų būti perkeltos iš vieno metų biudžeto į kitus metus ir sudaryti bendrą DFP maržą, kuri galėtų būti priskirta įvairioms išlaidų kategorijoms, atsižvelgiant į jų numatomus poreikius; todėl mano, kad ES biudžetui skirtos lėšos turėtų būti panaudotos tik tokiu būdu, o ne gražinamos valstybėms narėms, kaip daroma šiuo metu;
149. be to, mano, kad šie pasiūlymai turi būti papildyti užtikrinant lėšų persikirstymo tarp išlaidų kategorijų konkrečiais metais lankstumą ir didesnę lankstumą tarp pakategorių;
150. pakartoja, kad sprendimų priėmimo procesas turi būti planuojamas taip, kad būtų galima veiksmingai panaudoti šias priemones;

Lankstumo priemonės

151. mano, kad gyvybiškai svarbu išsaugoti ir gerinti dabartinę specialių priemonių sistemą, kurią sudaro Lankstumo priemonė, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, Europos Sąjungos solidarumo fondas ir neatidėliotinos pagalbos rezervas ir kurią galima panaudoti *ad hoc* pagrindu, t. y. toliau paprastinti minėtųjų priemonių naudojimo tvarką ir rengti joms pakankamas finansavimo programas, taip pat numatyti ateityje sukurti naujas priemones; pabrėžia, kad šie papildomi finansavimo ištekliai turi būti telkiami taikant Bendrijos metodą;
152. mano, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas vykdė sėkmingą veiklą parodant ES solidarumą ir teikiant paramą dėl neigiamo globalizacijos ir pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės poveikio atleistiems darbuotojams, todėl jis turėtų būti išlaikytas ir naujoje DFP; vis dėlto mano, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos teikimo procedūros yra pernelyg ilgos ir sudėtingos; ragina Komisiją pasiūlyti būdų, kuriais remiantis ateityje šios procedūros galėtų būti supaprastintos ir sutrumpintos;
153. yra įsitikinęs, kad užtikrinant papildomą lankstumą itin svarbų vaidmenį atliko Lankstumo priemonė, kuri iš visų lankstumo priemonių buvo taikoma labiausiai; siūlo gerokai padidinti pradinę Lankstumo priemonei skirtą sumą ir vėliau kasmet ją didinti DFP laikotarpiu ir išsaugoti galimybę perkelti dalį nepanaudotų metinių lėšų iki metų, kurie būtų apskaičiuojami pagal formulę „n+2“;
154. pažymi, kad pastaraisiais metais nepakako lėšų, reikalingų skubiai spręsti problemoms, susijusioms su gamtinėmis ir humanitarinėmis katastrofomis; todėl ragina iš esmės padidinti neatidėliotinos pagalbos rezervui skirtą finansavimą ir numatyti galimybę daugiamečiu pagrindu mobilizuoti priemonei reikalingas lėšas;

DFP trukmė

155. pabrėžia, kad priimant sprendimą dėl kitos DFP trukmės pasirinkimo turėtų būti užtikrinta tinkama programavimo ciklų stabilumo, atskirų sričių politikos įgyvendinimo ir institucijų, ypač Europos Komisijos ir Europos Parlamento, politinių ciklų trukmės pusiausvyra; primena, kad ilgesniu laikotarpiu reikalingas didesnis lankstumas;
156. mano, kad dėl priežasčių, susijusių su demokratine atskaitomybe ir atsakomybe, penkerių metų ciklas visiškai atitinka Parlamento nurodytą siekį kaip galima labiau suderinti DFP trukmę ir institucijų politinių ciklų trukmę; vis dėlto yra susirūpinęs, kad penkerių metų ciklas šiuo metu gali būti pernelyg trumpas politikos sritims, kurioms būtinas ilgesnis planavimo laikotarpis (t. y. sanglaudos, žemės ūkio, TEN politikai), ir kad jis nevisiškai atitiktų šių politikos sričių planavimo ir įgyvendinimo trukmės ciklo reikalavimus;
157. pažymi, kad taikant dešimtmetę DFP, kaip biudžeto peržiūroje pasiūlė Komisija, galėtų būti iš esmės užtikrintas finansų programavimo laikotarpio stabilumas ir nuspėjamumas, tačiau atsižvelgiant į tai, kad bendros viršutinės ribos ir esminės teisinės priemonės būtų nustatytos dešimčiai metų, DFP taptų mažiau lanksti ir ją taikant būtų be galo sunku taikytis prie naujų situacijų; todėl mano, kad 5+5 metų ciklas gali būti numatytas tik tuo

atveju, jeigu su Taryba būtų pasiektas ir į DFP reglamentą įtrauktas susitarimas dėl maksimalaus lankstumo lygio ir privalomos laikotarpio vidurio peržiūros;

158. laikosi nuomonės, kad nustatant naująją DFP turėtų būti pasirinktas laikinas septynerių metų ciklo iki 2020 m. sprendimas, kadangi tokiu būdu būtų užtikrintas programų tęstinumas ilgesniu laikotarpiu ir kartu didesnis stabilumas, be to, būtų aiški sąsaja su strategija „Europa 2020“; tačiau pažymi, kad visos galimybės, susijusios su kitos DFP trukme, priklauso nuo pakankamo finansavimo, taip pat nuo to, ar taikant programą ir kitose srityse bus užtikrintas adekvatus ir ištekliais patikimai pagrįstas lankstumas, kad būtų išvengta problemų, su kuriomis susidurta 2007–2013 m.;
159. mano, kad sprendimu dėl naujos septynmetės DFP neturėtų būti užbėgta už akių galimybei pasirinkti penkerių metų arba 5+5 metų laikotarpį nuo 2021 m.; pakartoja savo įsitikinimą, kad susiejus finansinio planavimo laikotarpį su Komisijos ir Europos Parlamento kadencijos laikotarpiu bus sustiprinta demokratinė atsakomybė, atskaitomybė ir teisėtumas;

V dalis. Ambicijų ir išteklių derinimas: išlaidų ir ES finansavimo reformos ryšys

Pakankami biudžeto ištekliai

160. visiškai supranta, kad valstybės narės vykdo sunkius savo nacionalinių biudžetams fiskalinius koregavimus, ir pakartoja, kad Europos pridėtinės vertės siekis ir patikimo finansų valdymo (veiksmingumo, efektyvumo ir taupumo) užtikrinimas labiau negu bet kada turėtų būti ES biudžeto orientaciniai principai;
161. pabrėžia, kad, nepaisant galimybių sutaupyti lėšų, ES biudžetas, kuriam šiuo metu bendrai skiriama 1 proc. BNP, negali užpildyti finansavimo spragų, kylančių dėl papildomo finansavimo poreikio, susijusio su Sutarties įsigaliojimu, taip pat atsižvelgiant į šiuos dabartinius politikos prioritetus ir įsipareigojimus;
- pagrindinių strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimas užimtumo, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros, klimato ir energetikos, švietimo ir skurdo mažinimo srityse;
 - išlaidų moksliniams tyrimams ir inovacijoms, kurios šiuo metu siekia 1,9 proc. BVP, padidinimas iki 3 proc. BVP, per metus papildomai skiriant maždaug iki 130 mlrd. EUR privačių ir viešųjų lėšų;
 - būtinos investicijos į infrastruktūrą; esminis, visavertis ir skaidriai apskaičiuotas didelio masto projektų, kuriuos patvirtino Taryba, pvz., ITER ir Galileo, finansavimas, taip pat Europos erdvės politika;
 - kol kas neapskaičiuoti papildomi asignavimai, reikalingi bendrai užsienio ir saugumo politikai finansuoti, įskaitant Europos išorės veiksmų tarnybą ir Europos kaimynystės politiką;
 - papildomo finansavimo, susijusio su būsima ES plėtra, poreikis;

- dabartinės Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės ir Europos stabilumo mechanizmo po 2013 m. finansavimo poreikis, kad euro zonai ir ES būtų suteiktas finansinis stabilumas, reikalingas siekiant įveikti įsiskolinimo krizę;
- finansinės priemonės, skirtos pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslams, pagal kuriuos numatyta paramai vystymuisi skirti 0,7 proc. BNP dalį, t. y. maždaug 35 mlrd. EUR per metus daugiau nei šiuo metu skiriama 0,4 proc. BNP dalis);
- su Kopenhagos ir Kankūno susitarimais susiję įsipareigojimai, kurių tikslas – padėti besivystančioms šalims kovoti su klimato kaita ir prisitaikyti prie jos poveikio; šie nauji įsipareigojimai turėtų papildyti Tūkstančio vystymosi tikslų įsipareigojimus bei sudaryti 100 mlrd. JAV dolerių per metus iki 2020 m., iš kurių trečdalį turėtų skirti ES;

162. tvirtai laikosi nuomonės, kad kitos DFP įšaldymas laikantis 2013 m. lygmens, kaip to reikalauja kai kurios valstybės narės, nėra ekonomiškai pagrįstas sprendimas; atkreipia dėmesį į tai, kad netgi padidinus kitos DFP išteklius 5 proc., palyginti su 2013 m. lygmeniu¹, būtų galima tik ribotai prisidėti siekiant patvirtintų Sąjungos tikslų ir įsipareigojimų bei įgyvendinant Sąjungos solidarumo principą; taigi įsitikinęs, kad kitoje DFP būtina didinti išteklius bent 5 proc.; ragina Tarybą, jei ji nesutinka su šiuo požiūriu, aiškiai nurodyti, kurių jos politinių prioritetų arba projektų galėtų būti visiškai atsisakyta, nepaisant įrodytos jų pridėtinės vertės Europai;
163. pakartoja, kad DFP po 2013 m. nenumačius pakankamų papildomų išteklių Sąjunga negalės įgyvendinti esamų politikos prioritetų, ypač susijusių su strategija „Europa 2020“, Lisabonos sutartyje numatytų naujų uždavinių, jau nekalbant apie galimybę imtis atsakomųjų priemonių kilus nenumatytam atvejui;
164. pabrėžia, kad viršutinė nuosavų išteklių riba nekeičiama nuo 1993 m.; mano, kad gali reikėti palaiapsniui pritaikyti viršutinę nuosavų išteklių ribą atsižvelgiant į tai, kad valstybės narės perduoda Sąjungai daugiau įgaliojimų ir paveda jai įgyvendinti daugiau tikslų; mano, kad nors pagal Tarybos vienbalsiai nustatytą dabartinę nuosavų išteklių viršutinę ribą² užtikrinama pakankama veiksmų laisvė biudžeto srityje siekiant įgyvendinti svarbiausius Sąjungos uždavinius, jos vis dėlto nepakaktų siekiant užtikrinti, kad ES biudžetas taptų realia Europos ekonomikos valdysenos priemone arba kad būtų ženkliai prisidedama prie strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo ES lygmeniu;

¹ 2013 m. lygmuo: 1,06 proc. BNP; 2013 m. lygmuo + 5 proc.: 1,11 proc. GNP (įsipareigojimai ir asignavimai pastoviomis 2013 m. kainomis). Šie skaičiai grindžiami prielaida, kad bus patvirtinta septynerių metų DFP, atsižvelgiant į šiuos Komisijos vertinimus bei prognozes:

– Biudžeto GD 2011 m. gegužės mėn. prognozė dėl 2012 m. BNP: 13 130 916,3 mln. EUR (2012 m. kainomis);

– Ekonomikos ir finansų reikalų GD 2011 m. sausio mėn. vertinimas dėl GNP nominalaus augimo 1,4 proc. 2011–2013 m. laikotarpiu ir 1,5 proc. – 2014 m.–2020 m. laikotarpiu.

NB: Šie skaičiai gali kisti atsižvelgiant į Komisijos vertinimų ir prognozių pakeitimus, referencinius metus ir naudojamų kainų tipą (dabartinės arba pastovios).

² 1,23 proc. bendro valstybių narių BNP (mokėjimų asignavimai) ir 1,29 proc. (įsipareigojimų asignavimai).

Skaidresnė, paprastesnė ir teisingesnė finansavimo sistema

165. primena, jog Lisabonos sutartyje numatyta, kad „neatmetant kitų įplaukų, visas biudžetas finansuojamas nuosavais ištekliais“; pabrėžia, kad dėl to, kaip nuosavų išteklių sistema vystėsi laipsniškai pakeisdama tikruosius nuosavus išteklius vadinamaisiais „nacionaliniais įnašais“, neproporcingai didelis dėmesys skiriamas gryniesiems valstybių narių likučiams, nors tai prieštarauja ES solidarumo principui, nepakankamai atsižvelgiama į bendrąją Europos interesą ir iš esmės ignoruojama Europos pridėtinė vertė; mano, kad dėl šios priežasties biudžeto apimtis praktiškai priklauso nuo atskirų valstybių narių finansinės būklės ir jų požiūrio į ES; atsižvelgdamas į tai, primygtinai ragina nuodugniai reformuoti ES išteklių sistemą siekiant užtikrinti, kad ES biudžeto finansavimas vėl būtų vykdomas atsižvelgiant į Sutarties principus ir reikalavimus;
166. mano, kad pagrindinis reformos tikslas – sukurti savarankišką, teisingesnę, skaidresnę, paprastesnę ir sąžiningesnę finansavimo sistemą, kuri būtų geriau suprantama piliečiams ir kurią taikant būtų aiškesnis jų indėlis į ES biudžetą; taigi ragina panaikinti šiuo metu taikomas gražinamąsias išmokas, galiojančias išimtis ir korekcijos priemones; yra įsitikinęs, kad vienerių ar keleto išimtinai nuosavų išteklių nustatymas Sąjungai siekiant pakeisti BNP grindžiamą sistemą yra būtinas, jei tikimasi, jog Sąjunga kada nors turės tokį biudžetą, kokio jai reikia norint veiksmingai siekti finansinio stabilumo ir ekonomikos atkūrimo; primena, kad bet kokie nuosavų išteklių sistemos pakeitimai turėtų būti įgyvendinami laikantis valstybių narių fiskalinio suvereniteto principo; todėl tvirtina, kad Sąjunga turėtų turėti galimybę tiesiogiai rinkti nuosavus išteklius nepriklausomai nuo nacionalinių biudžetų;
167. pabrėžia, kad nuosavų išteklių sistemos restruktūrizavimas susijęs ne su ES biudžeto dydžiu, o su siekiu rasti veiksmingesnį išteklių derinį siekiant finansuoti ES patvirtintas politikos sritis ir tikslus; atkreipia dėmesį į tai, kad įdiegus naują sistemą piliečiams neturėtų padidėti bendra mokesčių našta ir kad būtų sumažinta našta nacionaliniams išdams;
168. pabrėžia, kad Europos Parlamentas – vienintelis parlamentas, kuris gali daryti įtaką klausimais dėl išlaidų, bet ne dėl pajamų; todėl pabrėžia ypatingą ES išteklių demokratinių reformų poreikį;
169. atkreipia dėmesį į galimus naujus nuosavus išteklius (finansų sektoriaus apmokestinimas, aukcionai pagal šiltnamio efektą sukeliančių dujų prekybos taršos leidimais sistemą, su oro transportu susijęs ES mokestis, PVM, energijos mokestis, įmonių pelno mokestis), kuriuos Komisija siūlo savo komunikate dėl biudžeto peržiūros; laukia šių galimybių poveikio vertinimo išvadų, įskaitant įvairių ES finansinių sandorių mokesčio nustatymo galimybių pagrįstumo tyrimą, kurį atliekant turėtų būti įvertinti ir atitinkami lėšų surinkimo mechanizmai, atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. liepos 1 d. Komisija ketina pristatyti teisėkūros pasiūlymą;

VI dalis. Sklandaus ir veiksmingo tarpinstitucinių derybų proceso siekis

170. primena, kad, remiantis Lisabonos sutartimi, prieš Tarybai vienbalsiai patvirtinant DFP, privaloma gauti Parlamentą sudarančių narių daugumos pritarimą;

171. atkreipia dėmesį į griežtą Parlamentui ir Tarybai taikomą daugumos balsuojant reikalavimą ir pažymi, kad svarbu visapusiškai išnaudoti galimybes, numatytas Sutartyje, t. y. SESV 312 straipsnio 5 dalyje, pagal kurią DFP svarstymo procedūros metu Parlamentas, Taryba ir Komisija turi imtis bet kokių jai patvirtinti reikalingų priemonių; pažymi, kad dėl to institucijoms tenka išimtinė pareiga derėtis siekiant susitarti dėl teksto, kuriam Parlamentas gali pritarti; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad, jei iki 2013 m. pabaigos nebus priimta jokia DFP, 2013 m. metais taikytos viršutinės ribos ir nuostatos bus taikomos tol, kol bus priimta nauja DFP;
172. todėl teigiamai vertina Tarybai pirmininkaujančių valstybių¹ įsipareigojimą užtikrinti atvirą ir konstruktyvų dialogą ir bendradarbiavimą su Europos Parlamentu visos būsimosios DFP rengimo procedūros metu ir dar kartą patvirtina savo norą toliau glaudžiai bendradarbiauti su Taryba ir Komisija visapusiškai laikantis Lisabonos Sutarties nuostatų šio derybų proceso metu;
173. savo ruožtu, primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją vadovautis Sutarties nuostatomis ir dėti visas būtinas pastangas, reikalingas greitai susitarti su Parlamentu dėl praktinių darbo metodų, kurie būtų taikomi derantis dėl DFP; pakartoja, kad pajamų ir išlaidų reforma susijusios, ir todėl reikalauja Tarybos tvirtai įsipareigoti derantis dėl DFP aptarti pasiūlymus dėl naujų nuosavų išteklių;
174. reikalauja ES lygmeniu pradėti plataus masto viešas diskusijas dėl Sąjungos DFP paskirties, apimties ir krypties, taip pat dėl pajamų sistemos reformos; ypač siūlo sušaukti konvencijos tipo konferenciją dėl būsimo Sąjungos finansavimo, kurioje dalyvautų ir Europos Parlamento nariai, ir nacionalinių parlamentų atstovai;
-
- ◦
175. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir kitoms susijusioms institucijoms ir tarnyboms, taip pat valstybių narių nacionalinėms vyriausybėms ir parlamentams.

¹ Ministro pirmininko Yves'o Leterme'o 2010 m. gruodžio 8 d. laiškas Parlamento pirmininkui J. Buzekui.

AIŠKINAMOJI DALIS

Šiame pranešimo projekte pranešėjas pabandė apibendrinti iki šiol SURE komitete vykusių diskusijų išvadas ir atkreipti į jas dėmesį, siekdamas pateikti pirmuosius atsakymus į keletą klausimų, kuriuos spręsti įgaliotas komitetas, bei apibrėžti su jais susijusias politines gaires. Kadangi komitetas dar nebaigė vertinti visų šių aspektų, remiantis šiuo pranešimo projektu siekiama ne suformuluoti galutinę poziciją, o pateikti optimalų pagrindą, kuriuo remdamasis Parlamentas galėtų pasiekti išsamų susitarimą.

Ižanga

Dar niekada europiečiai nereikalavo iš ES tiek daug ir dar niekada taip kritiškai nebuvo vertinama jos veikla. Visuomenė vėl patikės ES tik tuomet, kai piliečiai bus tikri, kad Sąjunga geriau gina jų vertybes ir interesus. Kita daugiametė finansinė programa (DFP) turėtų būti priemonė parodyti Europos piliečiams, kad Sąjunga pajėgi mąstyti ir veikdama ginti savo ilgalaikius interesus, taip pat siekti veiksmingų rezultatų solidaus augimo ir vidaus sanglaudos užtikrinimo srityse.

Kilus krizei ir itin griežtai apribojus viešąsias išlaidas kai kurioms valstybėms narėms sunku užtikrinti pakankamą finansavimą ne tik savo ekonomikai vystyti, bet ir padėti savo ekonomikai visapusiškai dalyvauti vidaus rinkos veikloje. Tai viena iš priežasčių, kodėl šiandien labiau negu bet kada ES turi veikti. ES gali pasiekti geriausių rezultatų ilgalaikio planavimo ir reikalingų išlaidų mobilizavimo srityse, tačiau jos veiksmai turėtų būti mažiau varžomi kasdienės ekonomikos, finansų ir politikos tikrovės.

ES biudžeto vaidmuo

Atsižvelgiant į tai, kad daugelis valstybių narių atlieka sudėtingas mokesčių korekcijas, ES biudžeto išlaidos turi būti kaip niekad pagrįstos. Sudarant ES biudžetą turi būti užtikrinta aukščiausio laipsnio Europos pridėtinė vertė, jis turi būti patikimai tvarkomas ir jam turi būti skirti kuo didesni vieši ir privatūs ištekliai.

Iššūkiai ir politiniai prioritetai

Nesvarbu, ar žvelgtume į santykinį demografinį ir ekonominį nuosmukį, ar į klimato kaitą, ar į energijos išteklių trūkumą, problemos gali būti tinkamai suvoktos ir išspręstos tik jas įvertinus pagal regioninį ir pasaulinį kontekstą. Šioje srityje ES gali įrodyti savo vertę kaip vientisas organizmas, t. y. gerokai daugiau negu valstybių narių visuma. Sėkmė įmanoma tik dirbant kartu. Ateities uždaviniai pernelyg sudėtingi, kad bet kuri Europos šalis pajėgtų juos išspręsti savarankiškai.

Atsižvelgdama į šiuos uždavinius, ES parengė strategiją „Europa 2020“. Remiantis šia strategija Europa turėtų atsigausti po krizės ir sustiprėti, o tai turėtų būti pasiekta kuriant darbo vietas ir užtikrinant tvarų ir visaapimančią augimą. Todėl pranešėjas yra įsitikinęs, kad strategija „Europa 2020“ turėtų būti kitos DFP politinis orientyras ir kad joje turėtų būti atspindėtos minėtosios strategijos ambicijos. Be to, DFP turėtų būti atspindėta įsigaliojusi Lisabonos sutartis, kuria remiantis sustiprinta ES įgyvendinama politika ir sukurtos naujos kompetencijos sritys.

Atsižvelgdamas į tai, pranešėjas įvardija keletą esminių kitos DFP prioritetų, kurie grupuojami remiantis šiomis teminėmis sritimis: žinios augimui skatinti; sanglauda augimui ir užimtumui skatinti, gamtos išteklių valdymas ir tvarus vystymasis; pilietybė ir Europa pasaulyje. Pranešėjas nustato kiekvieno prioriteto biudžetinius ir teisinius orientyrus. Jis primygtinai tvirtina, kad pagal kitą DFP bendrajai žemės ūkio politikai (BŽŪP) ir sanglaudos politikai skirtos sumos neturėtų būti mažesnės negu tos, kurios numatytos dabartiniu finansų programavimo laikotarpiu.

Struktūra

Kitos DFP struktūra turėtų būti realistiška, remiantis ja turėtų būti skatinamas planavimo tęstinumas ir vengiama dabartinei DFP būdingų trūkumų, ypač kai jie susiję su nepakankamu išlaidų kategorijų lankstumu. Kaip jau buvo tvirtinama prieš tai, remiantis šia struktūra taip pat turėtų būti atspindėti strategijos „Europa 2020“ pažangumo, tvarumo ir visaapimančio augimo aspektai ir skatinamas jų politinis matomumas. Remdamasis šiais reikalavimais, pranešėjas siūlo:

- visas su strategija „Europa 2020“ susijusias politikos sritis grupuoti pagal vieną išlaidų kategoriją;
- strategijos „Europa 2020“ išlaidų kategoriją padalyti į keturias pakategores, kurios būtų skirtos susijusioms politikos sritims; siekdamas užtikrinti, kad būtų numatyta stabili daugiausia išlaidų reikalaujančių politikos sričių finansų planavimo programa, siūlo suteikti daugiau lankstumo keturioms pakategorėms ir užtikrinti, kad biudžeto ištekliai būtų tinkamai derinami su pažangiu strategijos „Europa 2020“ vystymu;
- išsaugoti išlaidų kategorijas, skirtas išorės veiksams ir administravimo reikmėms;

Lankstumas ir trukmė

Pranešėjas įsitikinęs, kad norint išsaugoti Sąjungos veiklos pajėgumus absoliučiai būtina priimti lankstesnius su konkrečių išlaidų kategorijų struktūra ir jų tarpusavio derinimu susijusius sprendimus. Turėtų būti teisiškai privaloma atlikti laikotarpio vidurio peržiūrą numatant realią galimybę persvarstyti viršutinės ribas atsižvelgiant į sprendimą dėl nuosavų išteklių. Persvarstymo priemonės turėtų būti taikomos remiantis supaprastinta pakeitimų procedūra, kurią vykdant būtų vadovaujama patvirtinta ribine verte. Be to, visais įmanomais būdais turėtų būti skatinamas lankstumas žemiau viršutinės ribos. Pagaliau itin svarbu išsaugoti dabartinę nebiudžetinių lankstumo priemonių sistemą ir ją stiprinti toliau paprastinant jų taikymą ir užtikrinant joms pakankamą finansavimą.

Remiantis kita DFP turėtų būti užtikrinta tinkama stabilumo, nuspėjamumo vidutinės trukmės laikotarpiu ir lankstumo pusiausvyra. Taigi lankstumas ir trukmė artimai susiję.

Pranešėjas primena ilgalaikį Parlamento norą kuo labiau derinti DFP trukmę ir institucijų politinio gyvavimo ciklą trukmę demokratinės atskaitomybės ir atsakomybės labai ir mano, kad penkerių metų ciklas gali būti pernelyg trumpas norint vykdyti politiką, kuriai svarbu ilgalaikis programavimas ir gyvavimo ciklų įgyvendinimo reikalavimai. Kita vertus, dešimtmetė DFP galėtų būti numatyta tik Taryboje pasiekus susitarimą dėl maksimalaus lankstumo lygio. Todėl pranešėjas laikosi nuomonės, kad remiantis 2020 m. sudaryta naująja septynmete DFP būtų galima užtikrinti daugiau stabilumo, kadangi ją taikant būtų užtikrintas programų tęstinumas ilgesniu laikotarpiu ir kartu būtų aiški sąsaja su strategija „Europa 2020“. Tačiau jis pabrėžia, kad ši galimybė priklauso nuo to, ar bus nustatytos

pakankamos bendros viršutinės ribos, taip pat ar taikant programą ir kitose srityse bus užtikrintas adekvatus ir ištekliams patikimai pagrįstas lankstumas, kad būtų išvengta problemų, su kuriomis susiduria 2007–2013 m. laikotarpiu.

Ambicijų ir išteklių derinimas

Jeigu remiantis DFP po 2013 m. nebus numatyti pakankami papildomi ištekliai, ES negalės įgyvendinti esamų politikos prioritetų ir Lisabonos sutartyje numatytų naujų uždavinių. Pranešėjas nelaiko vertu dėmesio kai kurių valstybių narių raginimo įšaldyti ES biudžetą. Įšaldžius biudžetą būtų pakenkta patvirtintų Sąjungos tikslų siekiui ir dėl to atskiros valstybės narės ne taip veiksmingai planuotų savo išlaidas, be to, nepavyktų išspręsti bendrų uždavinių, su kuriais susiduria arba susidurs ES piliečiai.

Nuosavų išteklių reforma

Kaip matyti iš to, kaip vystėsi ES nuosavų išteklių sistema, kuri buvo laipsniškai pakeista nacionaliniais įnašais – o tai lėmė didelę našta nacionalinėms viešųjų finansų sistemoms – labiau negu bet kada būtina ją reformuoti; Pagal dabartinę sistemą neproporcingai didelis dėmesys skiriamas grynųjų pinigų srautams į valstybes nares ir iš jų, o dėl to sumenkinamas bendras Europos interesas.

Pranešėjas sutinka, kad patobulintų sistemą, pagal kurią būtų užtikrinamas nešališkumas, skaidrumas ir pakankamos biudžeto įplaukos, būtų sudarytos sąlygos priimti sprendimus dėl biudžeto didžiausią dėmesį skiriant svarbiausiems ES prioritetams, turintiems tikrą pridėtinę vertę, o ne gryniesiems valstybių narių likučiams. Jis mano, kad, visų pirma, turėtų būti laipsniškai atsisakyta šiuo metu galiojančių išimčių ir taikomų korekcijos mechanizmų, taip pat būtina imtis veiksmų siekiant, kad ES biudžetas būtų teisingesnis ir skaidresnis.

Derybų procesas

Kita DFP yra pirmoji daugiametė finansinė programa, priimta remiantis naujosios Lisabonos sutarties nuostatomis, pagal kurias Taryba, prieš vienbalsiai tvirtindama šią programą, teisiškai privalo gauti Parlamentą sudarančių narių daugumos pritarimą. Norėdamas, kad ši daug pastangų reikalaujanti procedūra pavyktų, taip pat vadovaudamasis SESV 312 straipsnio 5 dalies nuostatomis, pranešėjas ragina Tarybą ir Komisiją dėti visas būtinas pastangas, reikalingas siekiant sklandžiai susitarti su Parlamentu dėl praktinių darbo metodų, kurie būtų taikomi derantis dėl DFP, be to, Taryba turėtų tvirtai įsipareigoti derantis dėl DFP aptarti pasiūlymus dėl naujų nuosavų išteklių.

26.1.2011

VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. (2010/2211(INI))

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Specialųjį politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi daugelyje pasaulio vietovių ekologinės būklės blogėjimas yra viena iš pagrindinių žmonių nepritekliaus priežasčių; ir kadangi pakankamai neatsižvelgiant į aplinkosauginį vystymosi pagrindą pagalbos veiksmingumas gali žymiai sumažėti arba jam net gali būti pakenkta, o aplinkosaugos klausimams skiriant dėmesio gali padidėti pagalbos vertingumas,
- B. kadangi Naujoviškų finansavimo būdų vadovaujančiosios grupės apytiksliai skaičiavimu finansavimo trūkumas norint iki 2015 m. pasiekti TVT, bei oficialios paramos vystymuisi (OPV) tikslas yra 0,7% BNP, o kovai su aplinkosaugos krize yra reikalingi 324–336 mlrd. USD per 2012 – 2017 m. laikotarpį,
- C. kadangi pasaulio ekonomikos augimas nesuderintas su veiksmingomis priemonėmis, kuriomis siekiama apmokestinti pasaulio ekonominę veiklą, kad būtų galima sumokėti už pasaulines viešąsias gėrybes,
- D. kadangi norint pasiekti TVT ir vykdyti mūsų įsipareigojimą mažinti klimato kaitą ir prie jos prisitaikyti reikia naujoviškų finansavimo priemonių,
 - 1. primena, kad 2015 m., kai turi būti pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT) ir 0,7 % BNP tikslas, patenka į kitą daugiametės finansinės programos laikotarpį ir kad kyla reali rizika, kad ES neįvykdys savo tarptautinių vystymosi srities įsipareigojimų; taip pat primena, kad TVT yra minimalus siekis ir kad, netgi jei visi tikslai bus pasiekti, vis dar bus reikalingas didelis papildomas finansavimas siekiant kovoti su skurdu ir gerinti pasaulio neturtingųjų gyventojų sveikatos ir švietimo standartus; todėl primygtinai ragina, kad 20 proc. pagalbos lėšų Europos Komisija pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonės (VBP) šalių programas skirtų pagrindiniam ir viduriniam ugdymui bei pagrindinei sveikatos priežiūrai ;
 - 2. primena, kad nuo tada, kai susitarta dėl TVT, pasaulis patyrė spartesnę globalizaciją ir kovoja su beprecedente finansų krize; pabrėžia tai, kaip svarbu, kad valstybės narės ir toliau siektų minėtų tikslų;
 - 3. primena apie poreikį kurti pasaulinio solidarumo mechanizmą, kuris padėtų pasiekti TVT; tačiau, taip pat primena, kad mokesčių rojai, klaidingas prekybos vertinimas ir neteisėtas kapitalo bėgimas yradidžiulė kliūtis neturtingų šalių vystymuisi; todėl dar kartą ES ragina imtis iniciatyvos G20, EEBO ir ES kompetencijos srityse ir pačioje ES, siekiant pažaboti mokesčių rojus ir kenksmingą mokesčių struktūrą;

4. pabrėžia, kad Naujoviškų paramos vystymuisi finansavimo būdų vadovaujančiosios grupės įgaliotos Finansinių sandorių ir vystymosi darbo grupės ekspertų parengtoje ataskaitoje pateikiama išvada, kad tarptautinių valiutinių sandorių mokestis ir visų finansinių sandorių mokestis yra techniškai, ekonomiškai bei teisiškai įgyvendinamas;
5. ragina Europos Komisiją pasiūlyti įvesti finansinių sandorių mokestį Europos Sąjungos lygmeniu, atsižvelgiant į daugelį jo teikiamų pranašumų: jis gali padėti stabilizuoti rinkas, pritraukti lėšų vidaus biudžetui konsoliduoti ir padėti mažinti skurdą bei klimato kaitą;
6. primena, kad naujoviškos vystymosi finansavimo priemonės neskirto pakeisti OPV, bet jomis teikiamas papildomas finansavimas; laikosi nuomonės, kad dėl to finansinių sandorių mokesčio įvedimas turėtų būti siejamas su labiau privalomu visų valstybių narių įsipareigojimu siekti 0,7 proc. išlaidų OPV tikslo ir teikti papildomą finansavimą, skirtą prisitaikyti prie klimato kaitos;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad viena iš priežasčių, dėl kurių neįgyvendinti TVT, – nesuvokimas, kad aplinka, gamtos išteklių ir ekosistemos padeda žmonių vystymuisi ir padeda šalinti skurdą; apgailestauja, kad šiuo metu tik 3% nuo OPV yra skiriama aplinkai; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad aplinkosaugos klausimai būtų integruoti į visas išorės politikos sritis ir visas finansines priemones, ypač dabar, kai susiduriama su klimato kaitos keliamais sunkumais ir nyksta biologinė įvairovė;
8. pabrėžia, kad daugiametėje finansinėje programoje dėmesys turėtų būti atkreipiamas į: TVT įgyvendinimą, klimato kaitą bei biologinės įvairovės praradimo ir pernelyg didelio išteklių naudojimo sustabdymą; ypač pabrėžia, kad kita daugiametė finansinė programa turėtų būti remiamas politikos suderinamumas, t. y., pvz., kad būtų užtikrinama, jog kai kurios ES išlaidos, susijusios su žemės ūkiu, žuvininkyste, prekyba ir energetika, tiesiogiai neprieštarautų vystymosi politikos tikslams;
9. ragina itin padidinti 4 išlaidų kategorijos viršutinę ribą, ypač susijusią su vystomojo bendradarbiavimo priemone, atsižvelgiant į tai, kad nepaisant per pastaruosius 7 metus padarytos nedidelės pažangos mažinant skurdą; dėl nepakankamo pagalbos veiksmingumo ir koordinavimo bei dėl įvairių gaivalinių nelaimių ir energetikos, maisto, finansų ir ekonomikos krizių daromo poveikio, ypač Afrikoje ir pietus nuo Sacharos ir Pietryčių Azijoje reikia daryti daug daugiau, taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurie vystomojo bendradarbiavimo priemonės išteklių buvo perskirti naujai veiklai, kuri nėra oficialios paramos vystymuisi veikla;
10. pabrėžia, kad pagalbos vystymuisi mechanizmais taip pat turėtų būti siekiama skatinti gerovės kūrimą, nes jis tebėra esminė skurdo mažinimo priemonė; primena, kad, apytiksliais skaičiavimais, dėl neteisėto kapitalo judėjimo besivystančios šalys per metus praranda 800 mlrd. EUR, tokio judėjimo prevencija galėtų būti lemiamas mažinant skurdą ir siekiant TVT;
11. pažymi, kad pastaraisiais metais lėšos, numatytos skubių stichinių ir humanitarinių nelaimių sureguliuavimui, buvo nepakankamos ir atkreipia dėmesį į tai, kad dėl klimato kaitos stichinės nelaimės kyla vis dažniau; taigi ragina daugiau lėšų skirti Humanitarinės pagalbos priemonei ir neatidėliotinos pagalbos rezervui;

12. ragina 4 išlaidų kategorijoje sukurti tinkamai finansuojamą lankstumo mechanizmą, kad ateityje būtų veiksmingai ir greitai sprendžiamas nenumatytų įvykių klausimas, pvz., maisto krizė ir visuotinė ekonomikos krizė;
13. pabrėžia, kad bet koks papildomas vystymosi politikos finansavimas turėtų būti koordinuojamas ir turėtų padėti kurti veiksmingą sąveiką su valstybių narių vystymosi programomis ir su didesne tarptautine bendruomene, siekiant užtikrinti realią pridėtinę vertę Europos lygmeniu;
14. primygtinai ragina, kad dabartiniai ir būsimi su išlaidomis susiję įsipareigojimai, skirti kovai su klimato kaita, papildytų dabartinį vystymosi biudžetą ir būtų išlaikytas pakankamas šių dviejų sričių politikos suderinamumas; ragina sukurti atskirą biudžeto eilutę skirtą kovai su klimato kaita;
15. mano, kad lėšų nukreipimas į Afriką panaudojant tris skirtingas priemones yra neveiksmingas ir neatitinka Afrikos noro vystytis kaip suvienytas žemynas; taigi, rekomenduoja parengti vieną finansavimo priemonę, skirtą Afrikai, atsižvelgiant į Afrikos ir ES bendrą strateginę partnerystę; be to, ragina Afrikos Sąjungos institucijoms teikti didesnę pagalbą gebėjimams stiprinti;
16. ragina ES didinti pastangas siekiant palengvinti humanitarinę padėtį visose konflikto zonose, įskaitant Palestiną, ypač teikiant paramą Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūrai bei paramą rengiant Palestinos gyventojus nepriklausomai valstybei;
17. primygtinai ragina, kad pagal SESV 208 straipsnį ES laikytųsi savo politikos suderinamumo vystymosi labai įsipareigojimų ir iš esmės reformuotų ir sumažintų žemės ūkio subsidijas ir ypač sumažintų pertekliaus, gaunamo iš Europos rinkos taikant naujoviškus kainų mechanizmus ir eksporto grąžinamąsias išmokas, eksportą atsižvelgiant į jo žalingą poveikį ūkininkams besivystančiose šalyse;
18. su susirūpinimu pažymi, kad iš ES pagalbos proporcingai daugiau naudos gauna vidutinės pajamas gaunančios šalys negu mažas pajamas gaunančios šalys; visų pirma pažymi, kad ES pagalbos programavimas, kuriuo siekiama besivystančioms šalims leisti prisitaikyti prie tarptautinės konkurencijos reikalavimo, pirmiausia naudingas vidutinės, o ne mažas pajamas gaunančioms šalims, kurios mažiau patrauklios užsienio investuotojams;
19. siūlo, kad ES iš naujo įvertintų savo donorystės santykius su vidutinės pajamas gaunančiomis šalimis, nes daugeliui besiformuojančios ekonomikos šalių tradicinis vystomasis bendradarbiavimas jau nebėra tinkama priemonė; vietoj to tikisi, kad ES finansavimą nukreips į tuos šių šalių gyventojus, kuriems to labiausiai reikia ir į skurdžiausias šalis, ypač į mažiausiai išsivysčiusias šalis;
20. pabrėžia, kad Komisija turi parengti ir remti naujoviškas finansavimo priemones daug didesniu mastu nei daroma šiuo metu, kad būtų sukurtas įtraukčias palankus finansavimas ir teikiama veiksminga parama MVĮ ir mikroįmonėms besivystančiose šalyse; mano, kad tai gali būti padaryta taikant įvairias priemones, pvz., kreditų garantijas ir atnaujinamuosius fondus, ir bendradarbiaujant su vietos bankais ir organizacijomis, kurios turi specialių žinių mikrofinansų srityje, tai pastebimai padidintų ES vystymosi

politikai skirto biudžeto svorto poveikį, ir mano, kad tam reikalingas glaudus bendradarbiavimas su tarptautinėmis finansų institucijomis ir dvišalėmis finansų institucijomis;

21. ragina Tarybą ir Europos Komisiją skatinti ir dirbti siekiant įgyvendinti šias naujoviškas vystymosi finansavimo priemones: finansinių sandorių mokesčių, transporto mokesčius, kovai su neteisėtu kapitalo judėjimu skirtas priemones, didesnę arba mažesnę perlaidų mokesčių mažinimą ir skolos moratoriumą arba panaikinimą;
22. atkreipia dėmesį į tai, kad nors pagalba gali būti besivystančių šalių svertas, jos nepakanka garantuoti tvarų ir ilgalaikį vystymąsi; todėl besivystančias šalis ragina stiprinti ir sutelkti savo šalies išteklius, į TVT darbotvarkę veiksmingai įtraukti privatųjį sektorių bei vietos valdžią, o besivystančias šalis ragina aktyviau dalyvauti įgyvendinant savo TVT projektus;
23. primena, kad Lisabonos sutartimi pašalinta oficiali kliūtis Europos plėtros fondą (EPF) įtraukti į įprastinį ES biudžetą; todėl dar kartą ragina Europos plėtros fondą (EPF) įtraukti į biudžetą, nes tai padidintų vystymosi politikai skirtų išlaidų AKR šalyse parlamentinę kontrolę ir ES vystymosi politika taptų nuoseklesnė ir veiksmingesnė; vis dėlto primygtinai ragina, kad EPF įtraukimas į ES biudžetą neskatintų bendro vystymosi politikai skirtų išlaidų sumažinimo atsižvelgiant į dvi atskiras egzistuojančias priemones, bet privalėtų užtikrinti nuspėjamumą; taip pat pabrėžia poreikį apsaugoti AKR šalių interesus, t. y. ES biudžete atskiriant AKR vystymosi politikai skirtas lėšas;
24. *reikalauja, kad būtų gerokai padidintas Europos investicijų banko (EIB) paskolų, kurioms teikiamos ES garantijos, kiekis, kai bus parengta naujoji finansavimo programa, siekiant padidinti ES veiksmų veiksmingumą ir matomumą už jos ribų, siekiant ES išorės politikos tikslų, įtvirtintų Lisabonos sutartyje;*
25. ragina EIB Europos Komisijai pateikti visą reikalingą informaciją, kuri būtų naudojama rengiant tam tikrą EIB finansuojamos veiklos metinės ataskaitos skyrių, kuriame būtų išsamiai įvertintos priemonės, kurių ėmėsi EIB, siekdama laikytis dabartinių įgaliojimų nuostatų, į garantijų teikimo sritį neįtraukiant visų operacijų, kuriomis būtų sudarytos sąlygos bet kokios formos mokesčių vengimui arba kurios tiesiogiai ar netiesiogiai prisidėtų prie jo ir kuriomis būtų atkreipiama ypač daug dėmesio į EIB operacijas, kai naudojamos finansinės priemonės, esančios lengvatinių mokesčių centruose;
26. su susirūpinimu pažymi, kad ES pagalba dėmesys nėra aiškiai telkiamas į skurdo mažinimą; primena, kad „vystymosi“ sąvoka, kuria apibūdinami kokybės kriterijai, apimantys gyvenimo kokybę ir gyvenimo sąlygų gerinimą, neturėtų būti painiojama su ekonomikos augimo, kuris nustatomas pagal BVP augimą, sąvoka; taigi ragina Europos Komisiją susilaikyti nuo paprastos „eksporto skatinamos“ arba „į augimą orientuotos“ vystymosi politikos vykdymo ir savo pagalbą nukreipti į pažeidžiamiausias sritis, o tam reikės sukurti neturtingiesiems skirtą strategiją ir finansuoti ilgalaikius tikslus, pvz., sveikatos apsaugą, švietimą, energijos prieinamumą kaimo vietovėse, smulkiųjų ūkininkų finansavimą ir kt.;
27. primygtinai ragina, kad visos išlaidos pagal su vystymusi susijusias biudžeto eilutes turi būti skirtos gavėjų ekonominiam ir socialiniam vystymuisi ir būti sukurtos siekiant atitikti

oficialios paramos vystymuisi kriterijus, kurie nustatyti pagal EBPO Paramos vystymuisi komiteto apibrėžtį, ir ragina imtis visiškai pagrįstų teisinių priemonių siekiant užtikrinti, kad vystymosi politikai skirtas biudžetas negalėtų būti panaudotas kitiems tikslams;

28. primygtinai ragina užtikrinti Parlamento tikro ir veiksmingo tikrinimo galias įgyvendinant visas ES vystymosi programas, kaip numatyta SESV 290 straipsnyje;
29. ragina supaprastinti, pagreitinti ir padaryti skaidresnes viešųjų pirkimų procedūras ir išmokų mechanizmus;
30. reikalauja, kad būtų įvykdyti įsipareigojimai dėl pagalbos tikslų nustatant privalomuosius nacionalinius ir ES teisės aktus;
31. prašo skirti didesnę pagalbos pinigų dalį smulkiąjam žemės ūkiui, kaimo plėtrai, sveikatos apsaugai ir švietimui.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	26.1.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 17 -: 10 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Martin Kastler, Wolf Klinz, Patrizia Toia

27.1.2011

APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. (2010/2211(INI))

Nuomonės referentas: Gerben-Jan Gerbrandy

PASIŪLYMAI

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas ragina atsakingą Specialųjį politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad būsima tvari ekonomika yra ne tiek moralinis tikslas, kiek ekonominė būtinybė; mano, kad įgyvendinant šias permainas ES turėtų tekti vadovaujamas vaidmuo ir kad ji turėtų skatinti pereiti prie tvarios, mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančias technologijas naudojančios visuomenės užtikrinant mažesnę energijos vartojimą, decentralizuotą energijos teikimą, aktyvesnę atsinaujinančios energijos vartojimą ir didesnę ekosistemų atsparumą, kad būtų išlaikytas Europos pramonės konkurencingumas ir užtikrinta švari ir sveika gyvenamoji aplinka;
2. primena, kad kitos finansinės perspektyvos laikotarpiu turėtų būti pasiekti strategijos „ES 2020“ tikslai, ypač su klimatu ir energetika susiję tikslai „20–20–20“, įskaitant tikslą išmetamų teršalų kiekį sumažinti jau iki 30 proc. ir įgyvendinti pavyzdinės iniciatyvos „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ tikslus;
3. pakartoja, jog svarbu užtikrinti, kad ES ekonomika taptų veiksmingo išteklių naudojimo ekonomika; atsižvelgdamas į tai, mano, kad ES turėtų panaudoti savo biudžeto lėšas siekdama sumažinti išteklių naudojimą ir priklausomybę nuo importo, tuo pat metu siekdama skatinti atliekų ir žaliavų perdirbimą, vandens valymą ir dirvos atkūrimą;
4. pabrėžia, kad reikia stiprinti ES aplinkos, visuomenės sveikatos ir klimato apsaugos teisės

aktų ir tikslų integraciją į sektorių politikos kryptis, įskaitant BŽŪP, sanglaudos politiką, vartotojų politiką, BŽP ir vystymosi politiką; taigi siūlo integruoti ES lėšas siekiant užtikrinti ES aplinkos ir visuomenės sveikatos apsaugos teisės aktų laikymąsi ir panaudojant ES biudžeto lėšas aktyviai prisidėti siekiant įgyvendinti numatytus aplinkos apsaugos politikos tikslus, taip pat atsižvelgiant į Komisijos pasiūlymą, pateiktą atliekant biudžeto peržiūrą, numatyti įpareigojimą skaidriai nurodyti atvejus, kai pagal sektorių programas buvo skatinama siekti su klimatu susijusių tikslų, apibrėžtų strategijoje „Europa 2020“; pabrėžia būsimųjų mokslinių tyrimų ir inovacijų programų svarbą siekiant ES pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslų;

5. įsitikinęs, kad ES biudžeto lėšomis turėtų būti remiamos viešosios gėrybės, kadangi rinka gali šių neužtikrinti pakankamo jų tiekimo; viešosios gėrybės aplinkos apsaugos srityje apima biologinės įvairovės ir ekosistemų, natūralios gamtos, klimato stabilumo ir anglies dioksido absorbcijos pajėgumų išsaugojimą, vandens tiekimą ir kokybę, oro ir dirvožemio kokybę, atsparumą gaisrams ir potvyniams, taip pat vertingų kultūrinių ir istorinių kraštovaizdžių išsaugojimą; taigi mano, kad pagal bendrąją žemės ūkio politiką ūkininkai ir žemės valdytojai turėtų būti skatinami teikti viešąsias gėrybes, pvz., puoselėti patrauklias kaimo vietas, kuriose išsaugota didelė biologinė įvairovė, ir kad struktūrinių ir sanglaudos fondų lėšomis turėtų būti remiama ekologiniu požiūriu tvari plėtra ir skatinama pereiti prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ir veiksmingo išteklių naudojimo visuomenės;
6. ragina užtikrinti, kad įgyvendinant visas struktūrinės ir sanglaudos politikos priemonės naujuoju finansavimo laikotarpiui būtų siekiama ekonomiškai efektyviu būdu sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kaip numatyta pagal ambicingesnį išmetamų teršalų sumažinimo iki 2020 m. tikslą, atitinkantį 2°C tikslą;
7. pabrėžia, kad nacionalines ir Europos sąskaitas būtina naudoti taip pat ir aplinkos apsaugos srityje siekiant palengvinti perėjimą prie ekologiškos Europos ekonomikos, kuri padės užtikrinti ilgalaikį ekonomikos augimą ir gerovę, kaip, be kita ko, nurodė Europos aplinkos agentūra 2010 m. aplinkos būklės ir perspektyvų ataskaitoje;
8. įsitikinęs, kad tik numačius nuoseklų ES biudžetą galima tikrai pasiekti geriausių rezultatų; pakartoja, kad nuoseklesnė biudžeto politika reiškia ne tik atskirų politikos krypties derinimą, bet taip pat ir nacionalinių biudžetų ir ES biudžeto derinimą;
9. pabrėžia, kad ES lėšos turi būti panaudojamos aiškiau apibrėžtiems tikslams pasiekti ir visų pirma skiriamos projektams, kurie teikia daugiausia visuomeninės naudos Europos lygmeniu ir kuriais siekiama pagrindinių Europos tikslų, pvz., pereiti prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos ir nuosekliai remti ekologišką ir netaršų augimą;
10. yra susirūpinęs dėl aplinkai žalingų subsidijų poveikio finansams ir politikai; mano, kad ES finansavimas neturėtų turėti neigiamo poveikio aplinkai, klimato kaitai, ekosistemoms ir biologinei įvairovei ES ir už jos ribų; taigi ragina Komisija nurodyti visas aplinkai žalingas subsidijas, kurias ES turėtų palaipsniui panaikinti kuo skubiau ir ne vėliau kaip iki 2020 m., atsižvelgiant į įsipareigojimus, prisiimtus Nagojoje pagal Biologinės įvairovės konvenciją, taip pat ragina patikrinti, ar visas biudžetas atitinka klimato ir biologinės įvairovės apsaugos kriterijus; panaikinus šias žalingas subsidijas atsiras laisvų

lėšų, kurias bus galima panaudoti, pvz., ekologiškoms darbo vietoms kurti; be to, prašo, kad Europos mokėjimai būtų patikrinami prieš juos įvykdant, siekiant užtikrinti, kad jie neturės neigiamo poveikio ir neprieštaraus Europos klimato, energetikos, biologinės įvairovės ir išteklių apsaugos tikslams;

11. taigi įsitikinęs, jog prieš panaudojant visas ES lėšas turi būti patikrinta, ar jų panaudojimas atitinka klimato ir aplinkos apsaugos kriterijus, kad nebūtų daromas neigiamas poveikis siekiant Europos aplinkos apsaugos, klimato, biologinės įvairovės ir išteklių naudojimo tikslų; pakartoja, kad kartu su šiais veiksmais turi būti įgyvendinama tinkama stebėseną siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti nustatyti tikslai ir laikomasi reikalavimų ir aktyviai skatinama iki 2020 m. įgyvendinti klimato, energetikos ir biologinės įvairovės apsaugos tikslus;
12. susirūpinęs dėl nepakankamo skaidrumo panaudojant ES lėšas ir įsitikinęs, kad atviras ir skaidrus visų piliečių informavimo procesas padės sutvirtinti Bendrijos ateities raidą, taigi visa informacija apie ES biudžeto lėšų panaudojimą turėtų būti atskleidžiama tinkamu laiku ir prieinamu būdu;
13. dar kartą pabrėžia, jog svarbu siekti ES klimato ir biologinės įvairovės tikslų, ir ragina ES užtikrinti, kad šie tikslai būtų įtraukti į visas kitas politikos kryptis; ragina ES įsipareigoti teikti pakankamą struktūrinį finansavimą šiems tikslams įgyvendinti ir toliau didinti besivystančių šalių pajėgumą siekiant integruoti aplinkos ir klimato kaitos mažinimo ir prisitaikymo prie jos klausimus į visus sektorius ir ekonomikos vystymo planus;
14. ragina, kad pagal ES biudžetą būtų skirtas pakankamas struktūrinis finansavimas siekiant įgyvendinti pagrindinius tikslus aplinkos apsaugos srityje ir kad iš įvairių ES fondų būtų numatyta skirti lėšų ekologiškiems sektoriams, pvz., energijos taupymui, atsinaujinančios energijos vartojimui, tvariam žemės ūkiui ir viešajam transportui, kurie prisideda kuriant stipresnę ir atsparesnę ES ekonomiką;
15. primena savo nuomonę dėl to, kad siekiant įgyvendinti ES ir pasaulinius biologinės įvairovės apsaugos tikslus, būtina užtikrinti bendrą tinklo „Natura 2000“ finansavimą panaudojant pagal naują ES biudžeto programą šiam tikslui skirtas lėšas; atkreipia dėmesį į tai, kad pagal Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomikos (angl. TEEB) ataskaitą investicijų, skirtų biologinės įvairovės išsaugojimui, grąža yra daugiau kaip šimtą kartų didesnė;
16. pabrėžia, jog būsimojoje daugiametėje finansinėje programoje būtina užtikrinti ilgalaikį visuomenės sveikatos srities prioritetų, sveikatingumo skatinimo ir ligų prevencijos priemonių finansavimą, visų pirma įgyvendinant strateginę ir veiksmingiau valdomą vėlesnių veiksmų programą, susijusią su esama ES visuomenės sveikatos programa;
17. pripažįsta teigiamą investicijų į sveikatos apsaugos infrastruktūrą poveikį siekiant įgyvendinti struktūrines reformas sveikatos apsaugos sektoriuje ir pabrėžia, kad būtina toliau numatyti ir didinti struktūrinių fondų lėšas, skiriamas sveikatos apsaugos infrastruktūrai, kadangi tokiu būdu sveikatos apsaugos sistemoms padedama prisitaikyti ir diegti naujoves siekiant augimo ir tvarumo;
18. ragina būsimojoje daugiametėje finansinėje programoje užtikrinti tinkamą mokymų,

mokslinių tyrimų ir agentūros finansavimą siekiant remti ES integruotą požiūrį į maisto saugą ir tokiu būdu ilgainiui visoje ES užtikrinti aukšto lygio maisto saugą ir gyvūnų sveikatą ir gerovę.

19. ragina užtikrinti, kad švietimas ir visą gyvenimą trunkantis mokymasis būtų laikomi pagrindiniais veiksniais siekiant gerinti visuomenės sveikatą;
20. pabrėžia LIFE+ programos, kaip pagrindinės ES priemonės, skirtos vien tik aplinkos apsaugos tikslų finansavimui, svarbą ir atkreipia dėmesį į būtinybę stiprinti LIFE+ programos vaidmenį pagal būsimą finansinę programą, kad būtų galima įgyvendinti ES aplinkos apsaugos tikslus, kartu skatinant sąveiką su kitomis finansinėmis ES priemonėmis;
21. pabrėžia, kad Europos Audito Rūmai ir kompetentingos nacionalinės institucijos turi įvertinti ne tik Europos lėšų panaudojimo teisėtumą, bet ir veiksmingumą, taip pat tai, kaip atitinkamos priemonės padeda įgyvendinti aplinkos apsaugos tikslus;
22. ragina Komisiją kitos finansinės programos laikotarpiu toliau rengti pagrindinius kiekybinius ir kokybinius veiklos rodiklius, taikomus vertinant biudžeto įgyvendinimą, kurie papildytų neįvykdytų įsipareigojimų (RAL) ir lėšų, dėl kurių nesudarytos sutartys (RAC), rodiklius, ir reguliariai pateikti juos Parlamentui;
23. primygtinai ragina Komisiją padidinti būsimų finansinių priemonių veiksmingumą ir našumą užtikrinant geresnę stebėseną ir pateikiant kokybinių veiklos rodiklių ataskaitas;
24. ragina Komisiją pateikti metinius politikos tikslus, kurių bus siekiama pagal kitą finansinę programą ir kurių įgyvendinimą bus galima geriau prižiūrėti atsižvelgiant į finansinės programos laikotarpio pabaigoje pasiektus rezultatus.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	25.1.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 55 -: 2 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	János Áder, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Nick Griffin, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Marina Yannakoudakis
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Margrete Auken, Tadeusz Cymański, José Manuel Fernandes, Jacqueline Foster, Gaston Franco, Matthias Groote, Jutta Haug, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Renate Sommer, Eleni Theoharous, Michail Tremopoulos, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Andres Perello Rodriguez

28.1.2011

PRAMONĖS, MOKSLINIŲ TYRIMŲ IR ENERGETIKOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. (2010/2211(INI))

Nuomonės referentas: Herbert Reul

PASIŪLYMAI

Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas ragina atsakingą Saugumo ir gynybos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pritaria pagrindinėms iniciatyvoms, kurios pabrėžtos strategijoje „ES 2020“; ragina parengti plačią politinę koncepciją siekiant konkurencingos, visuomeniškos ir tvarios ES ateities ir pabrėžia, kad būtina pasiekti ES socialinės, ekonominės ir teritorinės sanglaudos; pabrėžia, kad pagrindinėms ES iniciatyvoms, apibrėžtoms strategijoje „ES 2020“, kurių dauguma susijusios su ES pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos sričių politika, būtina svari, patikima ir tvari ES finansinė parama, jei ketinama pasiekti „ES 2020“ tikslus ir tuo pat metu spręsti dabartinio ES finansavimo priemonių susiskaidymo problemą; todėl prašo, kad daugiametėje finansinėje programoje (DFP) po 2013 m. būtų įrašytos orientacinės sumos pagrindinėms iniciatyvoms finansuoti;
2. pabrėžia, jog būsimajame daugiametėje finansinėje programoje būtina užtikrinti ilgalaikį pagrindinių programų, susijusių su konkurencingumu siekiant augimo ir plėtros, visų pirma, strateginių tolesnių veiksmų pagal esamas ilgalaikes programas, finansavimą; primena, kad jų įgyvendinimui reikalinga intensyvi stebėseną ir vertinimas, taip pat biudžeto lankstumas ir supaprastinimas, siekiant geresnių Europos programų rezultatų; pabrėžia, kad būtina analizuoti ES lėšų naudojimą pridėtinės vertės požiūriu, įskaitant geresnį nacionalinių ir ES biudžetų koordinavimą;
3. pabrėžia, kad, nepažeidžiant esamo šiuo metu vykdomų ES programų finansavimo, biudžeto išteklių turėtų atspindėti ilgalaikius uždavinius, susijusius su ES konkurencingumu ir tvari augimu; pabrėžia, kad siekiant spręsti pagrindines visuomenės

problemas, pavyzdžiui, ekonomikos augimo, klimato kaitos, energijos ir išteklių stygiaus, sveikatos ir senėjimo, itin svarbūs yra moksliniai tyrimai, inovacijos, informacinė visuomenė ir energetika;

4. mano, kad daugiausia ES išlaidų reikėtų skirti politikos kryptims, suteikiančioms Europai pridėtinę vertę, vadovaujantis subsidarumo, proporcingumo ir solidarumo principais; pabrėžia, kad moksliniai tyrimai, energetikos bei informacinių ir ryšių technologijų (angl. ICT) infrastruktūros yra Europos pridėtinės vertės pavyzdžiai;
5. primygtinai ragina Komisiją padidinti būsimų finansinių priemonių rinkinio veiksmingumą ir našumą, užtikrinant geresnę stebėseną ir pateikiant kokybinių veiklos rodiklių ataskaitas;
6. mano, kad siekiant vykdyti ES tarptautinius susitarimus būtina užtikrinti tinkamą finansavimą;

Energetikos politika

7. mano, kad naujoji daugiametė finansinė programa turėtų atspindėti ES politinius prioritetus ir tikslus, susijusius su energetikos ir klimato kaitos sričių politika, apibrėžtus keliose Europos Parlamento rezoliucijose, pavyzdžiui, rezoliucijoje dėl naujos energetikos strategijos Europai 2011-2020 m.¹ ir ypač rezoliucijoje dėl strategijos „2020 m. Europa“²; pabrėžia, kad, siekiant veiksmingos ir tvarios energetikos politikos iki 2050 m., Sąjungai reikalinga trumpojo laikotarpio, vidutinės trukmės laikotarpio ir ilgalaikė vizija; atkreipia dėmesį į tai, jog būtinos investicijos į Europos energetikos infrastruktūrą, kad nebūtų rizikuojama siekiamais strategijos „ES 2020“ tikslais ir ilgalaikiais 2050 m. tikslais;
8. ragina padidinti biudžeto lėšų dalį, skirtą energetikai, ir atkreipia dėmesį į galimybę panaudoti kitas finansines priemones, teikiančias veiksmingą pridėtinę vertę Europos lygmeniu, siekiant prisidėti prie pagrindinių Europos prioritetinių energetikos infrastruktūros projektų, išlaikant pusiausvyrą tarp regionų, finansavimo, tais atvejais, kai, pavyzdžiui, rinka negali finansuoti minėtų projektų, taip pat siekiant padidinti Europos lygmens finansavimą naujos ir atsinaujinančios energijos technologijoms, energijos vartojimo efektyvumo ir energijos taupymo priemonėms; teigia, kad energijos vartojimo efektyvumas ir energijos taupymas turėtų ir toliau būti prioritetais ir šie prioritetai turėtų būti tinkamai atspindėti ir paremti ES būsimojoje finansinėje perspektyvoje, nes taip sumažės papildomų naujų energetikos infrastruktūrų bei energijos gamybos įrenginių poreikis bet kurioje ateities energetikos strategijoje;
9. pabrėžia, kad būtina užtikrinti ilgalaikį finansavimą siekiant plėtoti novatoriškas ir tvarias, mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančias energetikos technologijas, kurių ilgainiui reikės, nes tai būtina siekiant tvarios plėtros ir kuriant naujas rinkas ES pramonei; ragina nedelsiant įgyvendinti Europos strateginį energetikos technologijų planą (angl. SET Plan), kuriame pateikiami konkretūs veiksmai, susiję su moksliniais tyrimais švarių, tvarių ir

¹ 2010 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl naujos energetikos strategijos Europai 2011–2020 m., P7_TA-PROV(2010)0441.

² 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl strategijos „2020 m. Europa“, P7_PROV(2010)0223.

mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų srityje, ir šių technologijų įgyvendinimas būtų didelė ES energetikos sistemos pažanga; taip pat ragina, kad ES lygmens finansavimas būtų orientuotas į nedidelio masto decentralizuotus šios srities projektus; pabrėžia, kad šiai sričiai reikalinga finansinė parama iš viešųjų fondų; pabrėžia, kad būtina didinti finansavimą energetikos srities moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir demonstracinei veiklai siekiant sukurti švarią ir įperkamą energiją, kuria galėtų naudotis visi;

10. pabrėžia, kad būtina kuo labiau padidinti Europos lygmens finansavimo poveikį; šis finansavimas turėtų būti naudojamas kaip svertas ir skatinti telkti, jungti viešuosius ir privačius išteklius Europos svarbos infrastruktūroms, įskaitant Pietinį dujų koridorių ir kitas trasas, skirtas dujų tiekimui įvairinti;

Pramonės politika

11. džiaugiasi, kad strategijoje „ES 2020“ pabrėžiama pramonės politikos, kuria siekiama tvaraus augimo, socialinės ir ekonominės gerovės ir užimtumo Europoje, svarba; ragina parengti išsamią Europos 2020 m. pramonės viziją siekiant užtikrinti, kad vykdant tolesnę plėtrą bus išlaikytas įvairus, konkurencingas tvarus ir mažai anglies dioksido išskiriantis pramonės pagrindas ir dėl to bus sukurta naujų, gerų ir ekologiškų darbo vietų; labai pritaria tam, kad būtų ir toliau naudojamos garantijų priemonės pagal Konkurencingumo ir inovacijų pagrindų programą (angl. CIP) ir ragina, kad lėšų šiai programai skyrimas būtų tęsiamas ir gerokai išplėstas; prašo Komisijos pateikiamose kitos kartos programose skirti didesnę dėmesį tarpinėms finansinėms priemonėms, ir remti šias priemones taikant rizikos pasidalijimo fondus ir priemones;
12. primena Parlamento raginimą, paskelbtą 2009 m. kovo 10 d., toliau skleisti informaciją ir ugdyti supratimą apie politikos veiksmus, susijusius su MVI, sutelkiant MVI skirtas Bendrijos priemones ir lėšas atskiroje ES biudžeto eilutėje;
13. pabrėžia, kad būtina užtikrinti, jog pagal biudžeto finansavimo priemones bus skirta pakankamai lėšų pagrindinės išteklių naudojimo efektyvumo iniciatyvos, kurią Komisija pateikė 2011 m., tikslams remti;
14. pabrėžia, kad būtina, jog Europos investicijų bankas (EIB) atliktų svarbų vaidmenį finansuojant mokslinių tyrimų ir inovacijų veiklą, ypač susijusią su pramonės inovacijų projektais;
15. džiaugiasi Komisijos pasiūlymu ištirti naujus pagrindinių Europos investicijų projektų, susijusių su energetikos, transporto ir informacinių bei ryšių technologijų sritimis, akivaizdžiai teikiančių Europos lygmens pridėtinę vertę, finansavimo šaltinius;

Moksliniai tyrimai, inovacijos ir technologijų plėtra

16. mano, kad gausūs moksliniai tyrimai, inovacijos ir technologijų plėtra turėtų padėti spręsti didžiausias mūsų laikų socialines problemas, įskaitant klimato kaitos, išteklių naudojimo efektyvumo, sveikatos ir gyventojų senėjimo, miestų valdymo ir judumo, maisto ir vandens problemas; primena ES tikslą stiprinti savo mokslines ir technologijų bazes sukuriant Europos mokslinių tyrimų erdvę; pripažįsta pagrindinę vaidmenį, kurį atlieką į

ES politiką orientuotos, tarptautinės, atliekamos bendradarbiaujant, programos, pagal kurias sujungiama mokslinių tyrimų ir inovacijų kompetencija, kad galima būtų reaguoti į politikos iššūkius Europos lygmeniu ir spręsti pagrindinių socialinių tikslų problemas; pripažįsta Europos inovacijų ir technologijų instituto (angl. EIT) svarbiausią vaidmenį; šis institutas, skatindamas pasaulinio masto naujoves, yra pagrindinis ES tvaraus augimo ir konkurencingumo variklis; taip pat ragina plėsti žinių ir inovacijų bendrijų (ŽIB) prioritetines sritis ir tinkamai jas finansuoti; pabrėžia nuolatinių pastangų supaprastinti mokslinių tyrimų, inovacijų ir technologijų plėtros finansavimą ir užtikrinti galimybę mažesniems mokslinių tyrimų institutams, įmonėms ir pilietinės visuomenės organizacijoms naudotis šiuo finansavimu svarbą;

17. pabrėžia, kad ES konkurencingumas labai priklauso nuo inovacinių pajėgumų, mokslinių tyrimų ir technologijos plėtros įstaigų bei inovacijos ir gamybos procesų sąsajos;
18. pabrėžia, kad būtina didinti, skatinti ir užtikrinti mokslinių tyrimų, inovacijų ir technologijų plėtros finansavimą ES gerokai padidinus išlaidas moksliniams tyrimams nuo 2013 m. ir toliau stengiantis supaprastinti mokslinių tyrimų inovacijų ir technologijų plėtros finansavimą bei taikant tinkamą programų valdymą; ragina, kad būsimos mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir inovacijų finansavimo programos visų pirma būtų skirtos pagrindinėms socialinėms problemoms spręsti ir tokiu būdu būtų pasiektas didesnis išteklių saugumas ir ypač efektyvumas; ragina didinti tarptautinį bendradarbiavimą mokslinių tyrimų, taikomosios veiklos ir technologijų plėtros srityje ir skirti daugiau lėšų judumo programoms; mano, kad dėl didesnės ES paramos plataus masto projektams nereikėtų mažinti finansavimo, skirto kitų sričių moksliniams tyrimams, ir kad būtina tinkama šių projektų įgyvendinimo stebėseną;
19. pabrėžia, kad inovacijos yra vienas iš svarbiausių konkurencingumo ir augimo veiksnių; ragina nustatyti tvirtesnį ryšį tarp pagrindinių mokslinių tyrimų ir pramoninių inovacijų; atkreipia dėmesį į rizikos pasidalijimo priemonės (angl. RSFF) sėkmę ir ragina skirti šiai priemonei daugiau lėšų; mano, kad būtina atsižvelgti į visą inovacijų grandinę: dar neištirtų sričių tyrimus, technikos vystymąsi, demonstravimą, platinimą, rezultatų nustatymą ir greitą mokslinių tyrimų rezultatų integraciją į rinkas; ragina Komisiją pateikti pasiūlymų dėl vieningos patentinės apsaugos sistemos, dėl kurios labai sumažėtų vertimo raštu ir administracinės išlaidos;
20. pabrėžia, kad būtina patobulinti viešojo ir privataus sektorių partnerystes, be kitų priemonių taikant biurokratinių kliūčių mažinimą ir esamų procedūrų supaprastinimą; ragina Komisiją savo programose įgyvendinti labiau į rezultatą ir gerą veiklą orientuotą strategiją;

Informacinė visuomenė

21. mano, kad Europa turėtų pirmauti kuriant ir taikant informacines ir ryšių technologijas (angl. ICT); mano, kad informacinės ir ryšių technologijos padeda įveikti dabartinius struktūrinius iššūkius ir pasiekti tvaraus ekonominio augimo; pabrėžia, kad svarbu ir toliau siekti, kad iki 2020 m. visi piliečiai ir vartotojai turėtų visuotinę prieigą prie sparčiojo fiksuotojo ir mobilaus interneto, ypač mažiau išsivysčiusiose ES valstybėse narėse, taip pat skatinti elektronines iniciatyvas, užtikrinant spartų ES skaitmeninės darbotvarkės vykdymą;

22. ragina Komisiją glaudžiau bendradarbiauti su regionais siekiant jiems padėti sustiprinti savo pajėgumus įsisavinti lėšas iš struktūrinių ir kaimo plėtros fondų, skirtas investicijoms į plačiąjuosčio ryšio infrastruktūrą, taip pat teikti tolesnes gaires dėl viešojo ir privataus sektoriaus fondų ir kitų finansinių priemonių lėšų naudojimo;
23. pabrėžia, kad kelių, tiltų ir panašių konstrukcijų statybos sąnaudos sudaro didelę dalį naujų fiksuoto ir mobilaus ryšio infrastruktūros statybos sąnaudų ir šias sąnaudas galima būtų sumažinti geriau planuojant ir sujungiant programas; taigi ragina geriau koordinuoti ir integruoti infrastruktūros programas taikant geresnį planavimą nacionaliniu, regiono ir vietos lygmenimis, kad būtų sumažintos sąnaudos ir skatinamos investicijos;
24. pritaria Komisijos iniciatyvai dirbti su EIB siekiant pagerinti finansavimo, skirto kitos kartos tinklams, prieinamumą ir pabrėžia, kad būtina šias lėšas skirti atviriems infrastruktūros projektams, kurie remia paslaugų įvairovę;
25. ragina Komisiją ir EIB nustatyti pateikti konkrečių pasiūlymų dėl naujos finansinės priemonės, papildančios esamas priemones, pagal kurias finansuojama plačiąjuosčio ryšio infrastruktūra, įskaitant garantijų, akcijų ir skolų priemones arba šių priemonių derinius, iki 2011 m. pavasario;

Kosmoso politika

26. pažymi strateginę Europos pasaulinės palydovinės navigacijos sistemų (GALILEO ir EGNOS) ir Pasaulinės aplinkos ir saugumo stebėsenos programos (angl. GMES) svarbą ir yra įsitikinęs, kad reikės intensyvios jų įgyvendinimo stebėsenos ir vertinimo; prašo, kad ateityje lėšos ES kosmoso iniciatyvoms, pavyzdžiui, GALILEO, būtų skiriamos pagal atskirą biudžeto eilutę ir papildytų moksliniams tyrimams ir inovacijoms skirtas lėšas; pabrėžia, kad viešosios investicijos į tokius projektus turėtų duoti naudos ES viešajam sektoriui dėl finansinės grąžos ir ES gyventojams palankios kainų sudarymo politikos.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	27.1.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 43 -: 0 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Antonio Cancian, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Bernd Lange, Vladko Todorov Panayotov, Peter Skinner, Silvia-Adriana Ţicău, Catherine Trautmann
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Marit Paulsen

26.1.2011

TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ

Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. (2010/2211(INI))

Nuomonės referentas: Brian Simpson

PASIŪLYMAI

Transporto ir turizmo komitetas ragina Specialųjį politinių ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą, kaip atsakingą komitetą, į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

Įvadas

1. primena, kad transportas sustiprina Europos ekonominę ir socialinę veiklą, kad transporto sektorius sudaro 4,6% Europos Sąjungos BVP, o jame dirba 9,2 mln. žmonių, ir kad, taip pat sudarydamas galimybes bendrauti individams ir bendruomenėms ir sudarydamas tinklą, padedančiam augti prekybai Europos viduje ir užbaigti bendrąją rinką, šis sektorius yra reikšmingas dėl savo potencialo prisidėti užtikrinant socialinę, ekonominę ir teritorinę sanglaudą, didinant užimtumą bei prekybą ir stiprinant turizmo sektorių kartu su parama, kurią veiksminga ir patikima transporto sistema gali suteikti mažinant nelaimių skaičių, anglies dvideginio išmetimą ir priklausomybę nuo naftos, taršą ir grūstis;
2. pabrėžia transporto sektoriaus svarbą ES pramonės politikai, tiek transporto indėlio kuriant bendrąjį vidaus produktą, tiek darbo vietų aspektais; mano, kad, be to, Europos Sąjunga pirmąją transporto technologijos srityje (aviacijos pramonė, greitieji geležinkeliai, išmaniosios transporto valdymo sistemos, pažangios kontrolės, saugos ir sąveikų sistemos, ERTMS, Bendro Europos dangaus oro eismo valdymo mokslinių tyrimų programa (SESAR), saugi ir tvari infrastruktūros inžinerija ir t. t.) ir kad todėl ES turėtų sudaryti finansinę programą, pagal kurią būtų galima išlaikyti ir stiprinti jos pirmaujančias pozicijas šiame pramonės sektoriuje; mano, kad per būsimąjį finansavimo laikotarpį ES transporto sektoriui turėtų būti suteikta galimybė stiprinti jo pirmaujančias

pozicijas ekologiškų, saugių ir pažangiųjų technologijų, kurios prisideda prie tolesnio ekonomikos vystymosi ir padeda kurti didesnę ekonominę ir socialinę sanglaudą, srityje;

3. mano, kad akivaizdu, jog politinių išbandymų ir biudžeto išteklių laikotarpiui po 2013 m. požiūriu, beveik visi ES priimti tikslai, išreikšti Europos 2020 m. strategijoje ar kitose struktūrose, priklauso nuo veiksmingo, tvaraus ir aplinkai priimtino bei prieinamo transporto sektoriaus;
4. pažymi, kad strategijos „Europa 2020“ tikslas – pasiekti išmanų, tvarų ir visa apimančią augimą naudojant žinias ir inovacijas, efektyviai naudojant energiją ir taip sukuriant ekologišką, tačiau konkurencingą ekonomiką ir skatinant teritorinę ir socialinę sanglaudą kaip įvairius sektorius apimančias gaires, tiesiogiai susijusias su parama transporto ir turizmo sektoriams;
5. primygtinai pabrėžia, kad, ypač finansų efektyvumo požiūriu, poreikis užtikrinti ES biudžeto išlaidų realią pridėtinę vertę transporto politikos elementams yra labai svarbus; pažymi, kad turėtų būti vengiama investicijų ir išlaidų dubliavimo ar perkėlimo, kuris geriau būtų vykdomas nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu, ir kad svarbu nepraleisti galimybės palengvinti sąlygas tvariai plėtrai, kuriant pridėtinę vertę, kurią gali užtikrinti tik išlaidos ES transporto politikos srityje nacionaliniu, regioniniu ir tarpvalstybiniu lygmenimis;
6. pabrėžia, kad agentūros atlieka pirmaeilį vaidmenį transporto sistemų integravimo srityje saugumo, sąveikos ir veiklos požiūriu; yra susirūpinęs, kad didėja skirtumas tarp agentūrų užduočių ir joms skiriamų biudžeto išteklių;
7. pritaria Komisijos nuomonei, kad tarpvalstybinė infrastruktūra yra vienas iš geriausių pavyzdžių, kai ES gali užtaisyti spragas ir pasiekti geresnių rezultatų; mano, kad tikslinė finansinė parama ES lygmeniu gali padėti paspartinti kitus svarbius projektus, kurie ilgalaikėje perspektyvoje dažnai turi didelį komercinį potencialą; pažymi, kad šalis dabar pradeda didžiulius, plataus užmojo investicijų į infrastruktūrą projektus, kad siekdama išlaikyti konkurencingumą, Europa savo itin svarbiu strateginiu interesu laiko veiksmingai veikiančias infrastruktūras, siekdama, kad ekonomikos augimas būtų ilgalaikis, ir kad tai sudarytų sąlygas sukurti Europos pagrindinį transporto tinklą, užtikrinantį, kad transporto sektorius efektyviau naudotų energiją krovinių, ir keleivių srautai galėtų būti perkelti į tvarias ir prieinamas transporto rūšis; pažymi, kad tokia parama turi būti nukreipta į pagrindinius prioritetus – pašalinant kliūtis strateginėms transeuropinėms magistralėms, skatinant jų pratęsimą ir statant pasienio ir įvairiarūšio transporto jungtis;
8. ragina Komisiją ir valstybes nares apsvastyti galimybę parengti integruotą ES politiką, skiriamą vidaus vandens keliams, turint omenyje laivų transporto naudą Europos integruotam upių ir kanalų tinklui ir tai, kad ES turi daugiau kaip 37 000 vandens kelių, jungiančių šimtus miestų ir pramonės regionų, taip pat kad iš 27 valstybių narių 20 turi vidaus vandens kelius, ir šiems veiksmams skirti tinkamą paramą iš ES ir valstybių narių biudžetų;
9. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į ekologijos požiūriu veiksmingo transporto potencialą kurti naujas darbo vietas ir taikant ES politiką ir finansines priemones, reikia plėtoti elektriniams automobiliams ir jų integracijai į visos Europos išmanųjį energetikos tinklą

reikalingą infrastruktūrą, kuriai veikiant taip pat būtų galima naudoti vietoje iš atsinaujinančiųjų energijos šaltinių pagamintą energiją;

Transeuropiniai tinklai

10. atkreipia ypatingą dėmesį į Transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) pridėtinę vertę, kurio visi prioritetiniai projektai yra tarptautiniai ir kurių pridėtinė vertė yra ypač akivaizdi vystant veiksmingą, daugiarūšį ir visa apimančią ES transporto tinklą bei sprendžiant įvairių ES vietų prasto pasiekiamumo bei silpnos sąveikos problemą, įskaitant nuo jūros nutolusių regionų ryšį su uostais, tarpvalstybinėse projektų atkarpose ir sverto poveikiui, kurį ES investicijos daro skatindamos privatų ir viešąjį strateginių projektų finansavimą;
11. primena, kad su 1996–2020 m. TEN-T projektais susiję poreikiai vertinami 900 mlrd. €, iš kurių 500 mlrd. € vis dar turi būti finansuojami, be to, 30 dabartinių prioritetinių TEN-T projektų poreikiai vertinami 395 mlrd. €, iš kurių vis dar reikia finansuoti 270 mlrd. €;
12. atsižvelgdamas į tai pažymi, kad bendros ES išlaidos, kurios sudaro 47,4 mlrd. € (30,8 %), TEN-T prioritetiniams projektams, išskyrus „Galileo“, pritraukė investicijų už 106,6 mlrd. € iš kitų šaltinių tiems patiems projektams per dabartinės finansinės perspektyvos laikotarpį, ir kad atitinkami TEN-T tinklo kaip visumos skaičiai yra 105 mlrd. € (27 %) ir 285 mlrd. € (73 %);
13. primena, kad pagrindiniai TEN-T finansuotojai yra valstybės narės, regionai ir Europos Sąjunga, pastaroji finansuoja per TEN-T biudžetą bei iš Sanglaudos ir struktūrinių fondų, kuris dabartiniu biudžeto laikotarpiu (2007–2013) dengia 15 % investicijų, reikalingų siekiant užbaigti darbus, kurie turėjo būti įvykdyti per šį laikotarpį, ir primena kad, kadangi didelių infrastruktūros projektų sąnaudos yra linkusios išaugti, bendras biudžetas skirtas transporto investicijoms daugiametėje finansinėje programoje (DFP) po 2014 m. bus itin svarbus TEN-T įgyvendinimui;
14. pažymi, kad ypač 2020 m. Europos strategijoje, kurioje dėmesys sutelktas į pažangų, tvarų ir integracinį ekonomikos augimą, yra nuostatų, skirtų TEN-T:
... „sutelkti ES finansines priemones (be kita ko, transeuropinius tinklus) siekiant nuoseklios finansavimo strategijos, pagal kurią būtų sutelktos ES ir nacionalinės viešojo sektoriaus ir privataus sektoriaus lėšos“;
... „sparčiau įgyvendinti strateginius projektus, kurių europinė pridėtinė vertė sprendžiant didžiausių spūsčių, visų pirma sienų perėjimo punktuose ir pagrindiniuose mišraus transporto mazguose (miestai, uostai, logistikos centrai), problemas yra didžiausia“;
15. taigi ragina padidinti bendras lėšas ir geriau koordinuoti transeuropiniams transporto tinklams (TEN-T) skiriamas lėšas ir sanglaudos finansavimą transporto projektams (šiuo metu 23,7 % sanglaudos lėšų) ir užtikrinti, kad šios sumos skyrimas iš sanglaudos fondo priklausytų nuo Europos transporto politikos principų laikymosi ir kad TEN-T finansavimas būtų priklausomas nuo nacionalinių pagrindinių ir visa apimančių TEN-T tinklų finansavimo koncentracijos ir sisteminio Direktyvos 2008/96/EB priemonių taikymo šiems tinklams;

16. ragina parengti kitas TEN-T finansavimo priemones, ypač skiriant nuosavus išteklius, gautus iš transporto veiklos (priskyrimas), naudojant specialias EIB priemones ir tobulinant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės sistemas kartu teikiant paramą tokioms sistemoms rengti;
17. mano, kad pajamos, gaunamos vidinėmis padarius išorės sąnaudas, ypač turėtų būti skiriamos judumui ir taip turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos viešojo ir privačiojo sektorių partnerystei, be kita ko, vykdant transporto projektus;
18. pabrėžia, kad pagal sanglaudos politiką transporto projektams skiriamas finansavimas turėtų būti tęsiamas pagal naują finansinę programą ir kad valstybės narės turėtų aiškiai įsipareigoti kartu finansuoti ir vykdyti šiuos transporto projektus, kad sanglaudos politika tebeturi lemiamą svarbą toms šalims, kurios siekia atitikti konvergencijos kriterijus, ir kad transporto projektų įgyvendinimo šiose šalyse sėkmė labai priklauso nuo galimybės panaudoti sanglaudos fondo lėšas;
19. pažymi, kad iš TEN-T biudžeto 2007–2013 m. laikotarpiui lieka nepaskirstyta tik pusė procento, bet primygtinai reikalauja, kad finansavimas, kurį ES yra įsipareigojusi skirti, nebūtų skirtas tiems projektams, kurie nėra vykdomi, nes iki 2015 m. negaus reikalingo finansavimo iš nacionalinių biudžetų;

Programa „Marco Polo“

20. primena, kad „Marco Polo“ programa siekiama Europos kelius atlaisvinti nuo 20 milijardų tonkilometrų metinio kiekio krovinių, kas atitinka daugiau kaip 700 000 sunkvežimių per metus važinėjančių tarp Paryžiaus ir Berlyno, perkeliant krovinių vežimą į kitas transporto rūšis; pažymi jo svarbą pereinant prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, šis perėjimas pareikalaus didelio ir gerai koordinuoto finansavimo; primena, kad vienas išleistas euras iš 450 mln. € biudžeto, skirto programai 2007–2013 m., sukuria socialinės ir aplinkosauginės naudos už maždaug 10 € ir kad jokių tiesioginių „Marco Polo“ programos atitikmenų valstybių narių lygmeniu nėra;
21. rekomenduoja ištirti galimybę kaip „Marco Polo“ programos priemonę įvesti paskolų garantijas;
22. pažymi, kad Marco Polo II reglamentą, kuriam 2009 m. pritarė Parlamentas, yra skirtas mažoms ir vidutinėms įmonėms palengvinti galimybes finansuoti programą ir kad finansavimo kriterijai buvo pritaikyti prie rinkos sąlygų;

Programa „Galileo“

23. pabrėžia, kad „Galileo“ yra didelės strateginės svarbos Europos Sąjungos projektas, ypač atsižvelgiant į įsipareigojimą investuoti į panašias sistemas iš nacionalinių karinių biudžetų, kurį išreiškė tokios šalys kaip Kinija, Indija ir Rusija, ir kad scenarijus, pagal kurį Europos verslas negalėtų pasinaudoti gausiomis ekonominėmis, aplinkosauginėmis, inovacijų, mokslinių tyrimų ir užimtumo galimybėmis, kurias galėtų suteikti Europa, turinti savo palydovinės navigacijos sistemą, nėra pageidaujamas; be to, mano, kad jei paslauga būtų apribota arba išjungta, galimas verslo, bankų, transporto, aviacijos, ryšių ir t. t., paminint tik nedaug sričių, sutrikdymas kainuotų labai brangiai (pvz., kalbant apie

verslo pajamas, kelių eismo saugumą ir t. t.); primena, kad biudžeto valdymo institucija tai pripažino, kai padidino dabartinės finansinės perspektyvos 1a išlaidų kategorijos ribas, kad „Galileo“ programai būtų skiriamas tęstinis finansavimas;

24. ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti galimybę žymiai padidinti Europos pasaulinės navigacijos palydovų sistemos (GNSS) taikomosios programos moksliniams tyrimams skiriamą finansavimą siekiant Europos pramonei, MVĮ ir visiems suinteresuotiesiems subjektams suteikti galimybę padidinti jų prisitaikymo lygį GNSS pasaulio rinkoje ir užtikrinti ES nepriklausomybę sektoriuje, nuo kurio priklauso daugiau kaip 6 proc. viso ES BVP;
25. pažymi, kad „Galileo“ bus labai naudinga pažangiųjų transporto sistemų ir pasaulinės palydovinės navigacijos sistemos plėtrai ir praktiniam taikymui;
26. *pabrėžia kad, atsižvelgiant į tokių projektų kaip „Galileo“ ar „Bendras Europos dangus“ ir jo technologinio elemento SESAR, ilgą įgyvendinimo laiką ir šiems projektams jau asignuotų kapitalo investicijų lygį, finansinio planavimo nuoseklumas ir vykdymas laikantis finansų planavimo laikotarpių yra labai būtinas siekiant užtikrinti jų sėkmingą įgyvendinimą ir pelną, kurį iš jų galima gauti, ir SESAR diegimą kaip projekto „Bendras Europos dangus“ visiško užbaigimo sąlygą;*
27. pažymi, kad paspartintas Bendro Europos dangaus projekto įgyvendinimas ir, konkrečiau kalbant, jo technologinio elemento, t. y. Bendro Europos dangaus oro eismo valdymo mokslinių tyrimų programos (SESAR), diegimas, kuriuos planuojama pradėti nuo 2014 m., yra nurodyti kaip pagrindiniai prioritetai ketinant Europoje sukurti veiksmingą ir tvarią oro transporto sistemą, ir kad projektas SESAR padės 50 proc. sumažinti oro eismo valdymo sąnaudas, 10 kartų pagerinti saugos duomenis ir 10 proc. sumažinti kiekvieno skrydžio poveikį aplinkai;

ERTMS

28. pažymi projekto ERTMS svarbą siekiant užtikrinti geležinkelio sąveiką ir tikrą perėjimą prie kitų rūšių transporto; mano, kad ERTMS, kaip ir daugelio kitų transporto infrastruktūros projektų, plėtra jau kurį laiką padarinių viešojo sektoriaus investicijų apimties ir proporcijų požiūriu kenčia nuo ekonomikos nuosmukio; pripažįsta šio projekto europinį mastą ir pridėtinę vertę, taigi ragina ateinančiais metais ERTMS, ypač jo tarpvalstybinės sritis, padaryti ES biudžeto prioritetu;

Jūrų politika

29. *mano, kad integruota jūrų politika turi būti vykdoma ir naudojama siekiant kovoti su sunkumais, su kuriais susiduria pakrančių zonos ir jūrų baseinai, ir pagal strategiją „Europa 2020“ remti jūrų sektoriaus augimą ir tvarią jūrų ekonomiką; pabrėžia, kad šiai politikai turi būti skiriamos tinkamos biudžeto priemonės;*

Naujos finansavimo priemonės

30. ragina rengti naujas finansavimo priemones, tiek persvarstant Europos investicijų banko politiką siekiant skirti daugiau paskolų inovaciniams transporto projektams, tiek

naudojant įplaukas, gaunamas iš sunkvežimiams taikomų mokesčių ir iš aviacijos sektoriuje parduodamų CO2 emisijų leidimų, siekiant finansuoti naujus projektus, kurių tikslas – sumažinti šių transporto rūšių poveikį aplinkai;

Turizmas

31. primena turizmo svarbą Europos ekonomikai, Europos gamtos ir kultūros paveldui bei konkrečioms šalims ir regionams, kur jis yra ekonominis ir socialinis ramstis; atkreipia dėmesį į naujų nuostatų dėl turizmo, kurios dabar yra įtrauktos į Lisabonos sutartį ir pirmą kartą Parlamentui suteikia teisėkūros įgaliojimus turizmo srityje, svarbą ir į poreikį vykdyti šiuos įgaliojimus siekiant, kad šis sektorius būtų konkurencingesnis; pakartoja savo susirūpinimą dėl to, kad nebuvo numatyta biudžeto eilutė, kuria būtų numatoma pagalba turizmo plėtrai, siekiant atspindėti šį naują iššūkį, ir reikalauja, kad ateityje turizmui būtų skiriama pakankama ES parama naudojant šiam tikslui numatytą biudžeto eilutę, skirtą tvariam ekonomikos vystymuisi, pramoniniam paveldui ir gamtos ir kultūros paveldo apsaugai, prireikus, remiamiems iš struktūrinių ir kitų fondų.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	25.1.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 36 -: 0 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Jacqueline Foster, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Juozas Imbrasas, Ville Itälä, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Eva Lichtenberger, Marian-Jean Marinescu, Hella Ranner, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommaria Uggias, Thomas Ulmer, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Philip Bradbourn, Spyros Danellis, Anne E. Jensen, Petra Kammerevert, Guido Milana, Dominique Riquet, Peter van Dalen, Janusz Władysław Zemke

31.1.2011

REGIONINĖS PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. (2010/2211(INI))

Nuomonės referentė: Constanze Angela Krehl

PASIŪLYMAI

Regioninės plėtros komitetas ragina atsakingą Specialųjį politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. atkreipia dėmesį į tai, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai padidėjo sanglaudos politikos svarba, ir į tai, kad ji papildyta trečiuoju ramsčiu (teritorinė sanglauda), ir pažymi, kad valstybės narės, regionai ir miestai gali geriausiai aktyviai įgyvendinti šią politiką, todėl suskirstymas pagal sektorius turėtų neigiamų pasekmių ir neatitiktų Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo;
2. mano, kad sanglaudos politika yra svarbi, tačiau ne vienintelė strategijos „ES 2020“ įgyvendinimo priemonė ir kad tinkama savarankiška sanglaudos politika – tai pirminė sąlyga siekiant sėkmingos bendros ES veiklos, kadangi ji kaip veiksminga priemonė vietos ir regiono lygmenimis prisideda prie bendrų šioje strategijoje nustatytų tikslų siekimo ir leidžia susieti strateginius tikslus su vietos poreikiais panaudojant turimą potencialą vietoje; pabrėžia, kad dėl savo horizontalaus pobūdžio sanglaudos politika prisideda prie visų strategijos „ES 2020“ tikslų: pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo, ir kad tai turi atsispindėti daugiametėje finansinėje programoje (DFP) po 2013 m.; pabrėžia, kad į Lisabonos sutartį įtraukti tikslai, kurie nesutampa su „ES 2020“ tikslais, taip pat turėtų būti pasiekti ir kad reikėtų patikslinti šios strategijos tikslus ir jų ryšį su kitais tikslais; pritaria Komisijai, kad reikia geriau panaudoti esamą lėšų sąveiką;
3. mano, kad ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda – tai esminė sąlyga norint pasiekti konkurencingumo tikslą, ypač skatinant ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą;

4. atkreipia dėmesį į tai, kad sėkminga ekonominės ir socialinės sanglaudos politika aiškiai matoma 27 valstybių narių 271 regione, ir nurodo, kad subsidiarumo principas, partnerystės principas ir įvairių lygių valdymas yra svarbios šios sėkmės sąlygos; pakartoja, jog pažangiosios patirties klausimu laikosi pozicijos, pateiktos savo 2009 m. kovo 24 d. rezoliucijoje dėl pažangiosios patirties regioninės politikos srityje ir struktūrinių fondų¹ lėšų naudojimo kliūčių;
5. pabrėžia, kad atskirą didžiausią biudžetą turinti sanglaudos politika jau keletą dešimtmečių yra viena svarbiausių, matomiausių ir sėkmingiausių ES politikos sričių, kad sanglaudos politikos europinė pridėtinė vertė neginčytina, kadangi šią politikos sritį sudaro gerai veikiantis Europos tikslų siekimo mechanizmas ir kadangi ji sugeba skatinti sąveiką su kitomis Europos vidaus politikos sritimis;
6. atkreipia dėmesį tai, kad formuojant modernią sanglaudos politiką reikia atsižvelgti į likusius struktūrinių reformų poreikius bei į naujus iššūkius, su kuriais susiduriama visuose ES regionuose; todėl mano, kad būtina nustatyti šiuos prioritetus:
 - reikia, kad vyktų tvarus ekonominis augimas, kuris teigiamai veiktų darbo rinką miesto ir kaimo vietovėse;
 - reikia, kad būtų užtikrinta gerai veikianti, išmani ir šiuolaikiška infrastruktūra (transportas, ryšiai, vandentiekis, kanalizacija, atliekos, energetika);
 - pabrėžiama, kad vykdant sanglaudos politiką reikia remti:
 - (i) moksliniais tyrimais, technologijų plėtra ir inovacijomis pagrįstą pažangų augimą bei IRT diegimą,
 - (ii) švietimą, lavinimą ir tolesnį mokymąsi,
 - (iii) užimtumą,
 - (iv) integruotą miestų plėtrą, įskaitant, pavyzdžiui, energetinį pastatų naudingumo skatinimą,
 - (v) socialinio matmens plėtrą, įskaitant visuotinės svarbos paslaugas ir pastangas kovoti su demografiniais pokyčiais,
 - (vi) mažąsias ir vidutines įmones (MVI), kaip regionų ekonominio ir socialinio vystymosi variklį;
 - (vii) klimato kaitos tikslus,
 - (viii) regionus, kuriuose yra didelių ir nuolatinių gamtinių ir demografinių kliūčių, pvz., atokiausius šiaurės regionus, kuriuose labai mažas gyventojų tankumas, taip pat salas, pasienio regionus ir kalnuotas vietoves;
 - (ix) labiau integruotų ir suderintų regioninių ekonominių sistemų, užtikrinančių

¹ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 38.

harmoningą ekonomikos ir socialinį vystymąsi, kūrimą;

7. atkreipia dėmesį į tai, kad priemonės, kuriomis siekiama didesnio konkurencingumo, priklauso nuo kiekvieno regiono ypatybių, įskaitant jų išsivystymo lygį, ir todėl reikia deramai atsižvelgti į valstybių narių ir regionų lankstumo rengiant geriausias politikos krypties derinius užtikrinimą;
8. pritaria tam, kad ESF veikla turėtų ir toliau būti sudėtinė sanglaudos politikos dalis ir kad jį reikia plėsti; ragina užtikrinti geresnę sanglaudos politikos ir kaimo plėtros priemonių pagal ERPF ir EŽUFKP koordinavimą, kad kuo veiksmingiau ir efektyviau būtų naudojami išteklių, ne vien tik atsižvelgiant į kiekvieno regiono ypatybes ir konvergencijos problemas, bet ir atitinkamai įtraukiant kaimo vietas;
9. mano, kad reikia stiprinti visų formų teritorinį bendradarbiavimą (tarpvalstybinį, tarpregioninį ir tarptautinį) ir didinti jam skirtus biudžetus;
10. ragina ypatingai paremti mažiausiai išsivysčiusius bei nepalankioje padėtyje esančius 27 ES valstybių narių regionus vadovaujantis solidarumo principu (tikslas Nr. 1); taip pat pabrėžia, kad būtina nustatyti ambicingą tikslą Nr. 2 labiau išsivysčiusiems regionams ir tinkamas pereinamojo laikotarpio taisykles; tačiau mano, kad siekiant užtikrinti subalansuotą ir darnią visų ES regionų plėtrą sanglaudos politika turi būtinai apimti visą ES teritoriją;
11. atkreipia dėmesį į tai, kad tarp regionų, turinčių teisę gauti finansavimą, ir kitų regionų yra susidaręs reikšmingas slenksčio efektas, ir mano, kad šį slenksčio efektą reikia mažinti;
12. pabrėžia, kad siekiant vykdyti sėkmingą ir tvirtesnę sanglaudos politiką būtinas atitinkamas finansavimas, kuris jokia būdu negali būti mažesnis nei dabartiniu 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu numatytos lėšos;
13. primena, kad vienas iš labiausiai kritikuojamų sanglaudos politikos aspektų yra jos taisyklių sudėtingumas; pabrėžia poreikį supaprastinti šios politikos srities taisykles ir procedūras, sumažinti sudėtingumą ir administracinę naštą siekiant užtikrinti skaidrų ir veiksmingą išteklių skyrimą regionams, miestams ir savivaldybėms, o patikrų dažnis turėtų atitikti pažeidimų riziką laikantis proporcingumo principo;
14. pabrėžia, kad geriau derinamos įvairios finansinės priemonės, pvz., subsidijos, paskolos arba apyvartiniai fondai, gali padėti veiksmingiau naudoti lėšas; ragina vietas ir regionų valdžios institucijas pasinaudoti visomis Komisijos nustatytų finansų inžinerijos ir techninių paramos priemonių teikiamomis galimybėmis siekiant skatinti investuoti vietas ir regiono lygmenimis;
15. pabrėžia, kad reikia stiprinti struktūrinių fondų svertinį poveikį geriau naudojantis viešaisiais pirkimais; taigi pabrėžia, kad reikia toliau plėtoti ir įgyvendinti viešųjų pirkimų, kuriuos vykdančias mažesnis poveikis aplinkai (vadinamieji ekologiški viešieji pirkimai), taisykles; ragina Komisiją ir valstybes nares ir toliau skatinti naudotis ikikomerciniais viešaisiais pirkimais siekiant prisidėti prie MTTP bei naujovių diegimo ES;

16. ragina, kad ateityje atliekant išlaidų kontrolę daugiau dėmesio būtų skiriama rezultatams siekiant neužkrauti per didelės administracinės naštos galutiniams pagalbos gavėjams;
17. pabrėžia, kad reikėtų srityse, tiesiogiai susijusiose su sanglaudos politika, nustatyti *ex ante* sutartas sąlygas ir tinkamus rezultatų rodiklius, kurie sudarytų galimybę pagerinti regionų politikos formavimą, ir pradėti atvirą diskusiją siekiant didinti sanglaudos veiksmingumą;
18. pažymi, kad 5 metų laikotarpis yra per trumpas, nes leidimų suteikimo procedūros pernelyg ilgai trunka ir todėl negalima veiksmingai panaudoti lėšų; atkreipia dėmesį į tai, kad anksčiau pasiteisino 7 metų laikotarpis ir jis jokių būdu neturėtų būti trumpesnis; pažymi, kad septynerių metų ar po 2020 m. numatytas dar ilgesnis daugiametės finansinės programos laikotarpis leistų išsaugoti efektyvumą; pabrėžia, kad šis laikotarpis turėtų atitikti finansavimo prioritetų tvarkaraštį ir sutapti su Parlamento ir Komisijos kadencija;
19. pažymi, kad toliau turėtų būti vykdomas bendras finansavimas ir taikoma taisyklė „n+2“ arba „n+3“ numatant didesnio lankstumo galimybes ypatingais atvejais, kurie, tikėtina, gali susidaryti kitu programavimo laikotarpiu; mano, kad bendras finansavimas ateinančiu programavimo laikotarpiu turėtų likti panašus į dabartinio laikotarpio; ragina, kad, nepaisant to, jog reikia užtikrinti tam tikrą išteklių panaudojimo lankstumą, taikant minėtąsias taisykles atsilaisvinusios lėšos liktų sanglaudos biudžete, o ne būtų gražinamos valstybėms narėms;
20. atkreipia dėmesį tai, kad sanglaudos politikai vykdyti numatytais fondų lėšomis neturėtų būti naudojamos, kai norima nubausti vadovaujantis Stabilumo ir augimo pakto nuostatomis; pabrėžia, kad tai turėtų neigiamų pasekmių atitinkamiems regionams, valstybėms narėms ir ES ir kad taikant tokias priemones valstybės narės ir regionai būtų traktuojami nevienodai, nes labiausiai būtų nubausti skurdžiausieji;
21. atkreipia dėmesį į tai, kad taisyklės dėl sąlygų turėtų būti taikomos tik sanglaudos politikos priemonėms ir instrumentams;
22. ragina pateikti pasiūlymą siekiant taikyti griežtesnes finansines sankcijas valstybėms narėms, kurios nesilaiko stabilumo reikalavimų, ir siūlo numatyti jas taikyti automatiškai;
23. mano, kad, vykdydama sanglaudos politikos veiksmus, Europos Sąjunga ne tik remia regionus, bet ir tampa matomesnė šiuose regionuose, ir nurodo, kad geresnis matomumas padėtų dar labiau išryškinti Europos lygmens veiksmų pridėtinę vertę ir prie jų prisidėti;
24. ypač pabrėžia, kad pažangi ir drauge ekologiška bei visa apimanti sanglaudos politika gali atlikti esminį vaidmenį siekiant strategijos „ES 2020“ tikslų ir kaip ir visų kitų sričių politika gali prisidėti prie šių tikslų; atkreipia dėmesį tai, kad tai dar kartą įrodo nedalomos sanglaudos politikos svarbą, ir todėl nepritaria išskirstymui į atskiras biudžeto eilutes, kadangi sanglaudos politikai reikėtų skirti atskirą eilutę ES biudžete.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	27.1.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 40 -: 1 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Victor Boşinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Ian Hudghton, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Karima Delli, Karin Kadenbach, Andrey Kovatchev, James Nicholson, Elisabeth Schroedter
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Edvard Kožušník, Norica Nicolai, Jan Zahradil

29.3.2011

ŽEMĖS ŪKIO IR KAIMO PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl ateities investicijų: naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir visapusiškai Europai
(2010/2211(INI))

Nuomonės referentas: Giovanni La Via

PASIŪLYMAI

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas ragina atsakingą Specialųjų politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. mano, kad žemės ūkis Europos Sąjungoje yra strateginis sektorius, turintis tikrąją pridėtinę vertę Europos Sąjungos mastu, taigi šiuo metu vykstančios diskusijos dėl naujos bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP, kuri yra vienintelė sritis, visiškai priskirta ES kompetencijai) yra esminės siekiant ES išlaikyti produkcijos pajėgumą atsižvelgiant į klimato kaitą ir gamtinių išteklių mažėjimą, taip pat siekiant užtikrinti aprūpinimą maistu Europos ir pasaulio lygmenimis;
2. primena, kad, be pagrindinių tikslų, BŽŪP atlieka įvairios paskirties vaidmenį teikiant viešąsias gėrybes, pvz., aplinkos apsauga, aukštos kokybės maisto produktai, biologinės įvairovės išsaugojimas ir aukšti gyvūnų gerovės standartai, taip pat formuojant bei išsaugant vertingų kraštovaizdžių įvairovę ir kokybę ES, ypač nepalankioje padėtyje esančiose vietovėse ir kalnų vietovėse, kuriose vienintelė ekonominė veikla, kuria galima užsiimti, yra žemės ūkio veikla; pabrėžia, kad BŽŪP taip pat itin svarbi siekiant Europos energetikos tikslų ir yra esminė pusiausvyros tarp teritorijų išlaikymo ir kovos su dirbamos žemės apleidimu, gyventojų skaičiaus mažėjimu kaimo vietovėse ir kaimo vietovių gyventojų populiacijos senėjimu ES dalis, nes per BŽŪP kaimo bendruomenėms suteikiamas tinkamas finansavimas, ***taip pat ši politika yra svarbiausia tvaraus vystymosi daugelyje ES regionų išankstinė sąlyga;***

3. pabrėžia inovacijos ir tvarumo svarbą Europos žemės ūkiui, nes tai yra svarus indėlis siekiant Europos Sąjungos tikslų; ragina labiau suderinti ir tinkamiau naudoti dabartines sanglaudos ir mokslinių tyrimų politikos priemones siekiant didinti investicijas į mokslinius tyrimus žemės ūkio srityje;
4. *primena, kad JEREMIE“ iniciatyva buvo labai sėkminga – ją įgyvendinant MVĮ buvo skirta daugiau nei 6 mlrd. EUR, ir siūlo kitą programavimo laikotarpį sukurti panašų finansinį mechanizmą, kuris galėtų būti pavadintas JERICHO (Bendrasis Europos kaimo investicijų pasirinkimas), skirtą kaimo plėtros programoms;*
5. *pažymi, kad ir po 2013 m. Europos Sąjungoje bus reikalingas pajėgus žemės ūkis; taip pat mano, kad maisto suverenumas turi likti pagrindiniu Europos Sąjungos tikslu;*
6. *primena, kad ateinančiais dešimtmečiais Europos Sąjungai ir pasauliui teks susidurti su naujais išbandymais, pvz., aprūpinimo maistu, vandens ir energijos trūkumo; mano, kad žemės ūkis galėtų padėti sušvelninti galimą neigiamą šių problemų poveikį;*
7. pažymi, kad tai pirmoji 27 valstybių narių Europos Sąjungos BŽŪP reforma ir kad siekiant užtikrinti aprūpinimą maistu Europoje ir pasaulyje svarbu skatinti toliau verstis visų tipų žemės ūkiu, sudarant sąlygas, kad jis visais šiais pavidalais būtų tęsiamas įvairiose Europos šalyse ir teritorijose ir drauge būtų vengiama bet kokių bandymą bendrą politiką vėl vykdyti nacionaliniu lygmeniu; pabrėžia, kad pagal naują BŽŪP turėtų būti užtikrinamas tinkamas išteklių paskirstymas valstybėms narėms;
8. *pabrėžia ir tiesioginių išmokų (1 ramstis), kuriomis sudaroma galimybė plačiai vystyti žemės ūkį Europoje ir užtikrinti tinkamą pragyvenimo šaltinį ūkininkams, ir kaimo plėtros programų (2 ramstis) būtinybę, ypač kalbant apie žemės ūkį; ragina mažinti administracinę naštą (ypač kompleksinio paramos susiejimo) ir supaprastinti procedūras, kad ūkininkai visą dėmesį galėtų skirti savo pagrindiniams uždaviniams, ir kad jiems būtų užtikrintas kuo didesnis saugumas planuojant veiklą;*
9. pažymi, kad BŽŪP dalis bendrame ES biudžete nuolat mažėjo ir mažės (nuo apie 75 proc. 1985 m. iki 39,3 proc. 2013 m.), šie skaičiai atitinka mažiau nei 0,45 proc. ES BVP, netgi jei ši politikos sritis labiausiai prisideda prie 500 mln. europiečių aprūpinimo maistu, taip pat žinant, kad žemės ūkis suteikia 13,6 mln. darbo vietų, ES žemės ūkio maisto pramonėje sukuria 5 mln. darbo vietų ir tiesiogiai apsaugo bei išlaiko 47 proc. Europos Sąjungos teritorijos;
10. atsižvelgdamas į daugybę tikslų, kurių žemės ūkio politika turėtų siekti pagal strategiją „Europa 2020“ ir kitas programas, ir į poreikį siekti dar daugiau tikslų atsižvelgiant į naujas problemas, kurių atžvilgiu reikės imtis Europos lygmens veiksmų, taip pat siekiant užtikrinti tikrą pridėtinę vertę, mano, kad žemės ūkio politikai skirtas ES biudžetas turi būti bent jau lygus dabartiniam biudžetui, skirtam BŽŪP;
11. *primena, kad ši ekonomikos krizė turi didelį neigiamą poveikį žemės ūkiui;*
12. *pabrėžia, kad Europos gamintojai turi laikytis griežtų Europos Sąjungos normų, ypač maisto produktų kokybės, maisto saugos, aplinkos apsaugos, socialinės apsaugos ir gyvūnų gerovės apsaugos srityse; mano, kad, jei nebus skiriama tinkama biudžeto dalis*

BŽŪP, Europos gamintojai neturės priemonių užtikrinti produkcijos atitikties šioms normoms;

13. ***nurodo, kad ES vis dar matomas prekybos deficito didėjimas žemės ūkio produktų srityje ir kad ES per pastaruosius dešimt metų prarado didelę dalį rinkos; pabrėžia, kad Europos ekonomika yra labai priklausoma nuo importo, pavyzdžiui augalinių baltymų turinčių žaliavų srityje;***
14. ***mano, kad dėl daugiametės finansinės programos (DFP) trukmės reikėtų spręsti atsižvelgiant į tinkamą ir veiksmingą biudžeto vykdymą, kuriuo būtų galima siekti stiprios Europos tikslų; taip pat mano, kad būtina užtikrinti aukštą lankstumo lygį, nes BŽŪP turi atremti naujus išbandymus;***
15. ***tiki, kad, atsižvelgiant į patirtį, trumpųjų programavimo laikotarpiai gali būti neveiksmingi ir išlaidų, ir tikslų pasiekimo aspektais, ir todėl siūlo bent septynerių metų trukmės laikotarpį, kad problemos ir klaidos, su kuriomis buvo susidurta arba kurių buvo padaryta neseniai, nepasikartotų, tam paruošiant stabilią ir investicijas į žemės ūkį skatinančią programą;***
16. ***ragina išlaikyti daugiametės finansinės programos ir dabartinės biudžeto struktūros formą, taip pat dabartinę dviejų ramsčių žemės ūkio biudžeto struktūrą, kad būtų galima užtikrinti vieną išlaidų kategoriją žemės ūkiui ir kaimo vietovių plėtrai;***
17. ***rekomenduoja ateityje laikytis principo, pagal kurį investicijų pagal kaimo plėtros programas Europos Sąjungos bendro finansavimo lygis turėtų atspindėti Europos pridėtinę vertę.***

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	28.3.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 29 -: 1 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	John Stuart Agnew, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Gabriel Mato Adrover, Mariya Nedelcheva, Rareş-Lucian Niculescu, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Pilar Ayuso, Sylvie Goulard, Marian Harkin, Sandra Kalniete, Giovanni La Via, Astrid Lulling, Maria do Céu Patrão Neves, Artur Zasada, Milan Zver

13.4.2011

KULTŪROS IR ŠVIETIMO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialiajam politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl ateities investicijų: naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir visapusiškai Europai (2010/2211(INI)).

Nuomonės referentas: Cătălin Sorin Ivan

PASIŪLYMAI

Kultūros ir švietimo komitetas ragina atsakingą Specialusis politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

Daugiametės finansinės programos (DFP) struktūra ir veikimo trukmė

1. pastebi, kad smulkių išlaidų kategorijų, pvz., dabartinės DFP 3b išlaidų kategorijos, buvimas trukdo perskirstyti lėšas tarp programų; ragina kitoje DFP peržiūrėti smulkias kategorijas ir pakategores;
2. pabrėžia, kad daugiametėse išlaidose svarbi derama nuspėjamumo ir lankstumo pusiausvyra; mano, kad to būtų galima pasiekti taikant septynmetę DFP; laikosi nuomonės, kad taip pat būtų patenkinama 5+5 metų DFP, jei būtų numatyta išsami jos laikotarpio vidurio peržiūra visapusiškai dalyvaujant Parlamentui;

Europos pridėtinė vertė. Bendras įvertinimas

3. nurodo, kad dabartinės švietimo, jaunimo, žiniasklaidos ir kultūros finansavimo programos sukuria papildomos europinės vertės, nes jomis sujungiami ištekliai ir stiprinamas bendradarbiavimas; pabrėžia, kad šiomis programomis prisidedama prie ES ekonomikos, ir pastebi, kad jos gerai atitinka atitinkamų sektorių poreikius, jų asignavimų panaudojimo lygis aukštas, taip pat jomis sukuriamas pastebimas svertinis ir šalutinis poveikis;

4. primena, kad vienas iš penkių pagrindinių strategijos „2020 m. Europa“ tikslų – sumažinti mokyklos nebaigiančių asmenų dalį iki ne daugiau kaip 10 proc. ir mažiausiai iki 40 proc. padidinti jaunesnės kartos atstovų, turinčių aukštąjį ar adekvatų profesinį išsilavinimą, dalį; reiškia rūpestį dėl to, kad dar neparengtos šiems tikslams pasiekti skirtos nacionalinės programos; pabrėžia, kad švietimas, mokymas ir jaunimo judumas, taip pat judumas suaugusiųjų mokymo ir profesinės kvalifikacijos kėlimo srityse turi esminės reikšmės kuriant ir užtikrinant darbo vietas ir mažinant skurdą, taigi jie itin svarbūs trumpalaikiam Europos ekonomikos atgaivinimui ir jos ilgalaikiam augimui ir našumui; nurodo, kad šiuo metu ES darbo neturi beveik 20 proc. jaunimo iki 25 m.; primena, kad ES politikos iniciatyvos bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis padėjo modernizuoti švietimo ir mokymo politiką;
5. pabrėžia, kad švietimas, mokymas, judumas ir investavimas į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą sudaro svarbų naujovių, užimtumo ir ekonomikos augimo Europoje pagrindą;
6. laikosi nuomonės, kad ES programos svarbios nukreipiant nacionalinę politiką tomis kryptimis, dėl kurių susitarta tarpvyriausybiniu lygmeniu, taip pat siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų; primena, kad ES politikos iniciatyvos padėjo valstybėse narėse modernizuoti švietimo ir mokymo politiką ir institucijas;
7. pabrėžia švietimo, kultūros, kūrybos ir medijų sektorių, kaip svarbios ekonominės vertės grandinės dalies, svarbą siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų, susijusių su užimtumu, našumu ir socialine sanglauda; pastebi, kad kultūros ir kūrybos sektoriai turi ne tik tiesioginį poveikį BVP, bet ir šalutinį poveikį kitiems ekonomikos sektoriams, pvz., turizmui, verslui ir skaitmeninėms technologijoms; laikosi nuomonės, kad ES politikos iniciatyvos ir programos šiose srityse turi įrodomos europinės pridėtinės vertės;

Europos pridėtinė vertė. Pavienės programos

„Mokymasis visą gyvenimą“

8. pastebi, kad Mokymosi visą gyvenimą programa plačiaja prasme prisideda prie Europos piliečių individualaus vystymosi, nes ją vykdant judumo priemonės organizuojamos ES lygmeniu, taip maksimaliai padidinant teigiamą sąveiką; pastebi, kad valstybės narės negalėtų be pagalbos finansuoti panašių veiksmų ir kad programa tokiu būdu visiems ES piliečiams palengvina galimybes naudotis mokymosi judumo priemonėmis; pažymi, kad tarptautinė patirtis ir daugiakalbystė yra vis labiau vertinami darbo rinkose; todėl yra įsitikinęs, kad studijos užsienyje didina įsidarbinimo galimybes;
9. pastebi, kad programos paprogramės „Erasmus“ asignavimai panaudojami beveik 100 proc.; primena gerai dokumentais pagrįstus duomenis, kad „Erasmus“ labai palengvina studijas užsienyje ir studentams suteikia įvairių įgūdžių, o tai savo ruožtu gerokai padidina šių studentų galimybes vėliau įsidarbinti ir labai prisideda prie Europos konkurencingumo;
10. pastebi, kad paprogramės „Comenius“, „Leonardo da Vinci“ ir „Grundtvig“ visoje Europoje skatina partnerystę ir mainus geriausios praktikos pavyzdžiais, padedant mokantiems ir besimokantiems įgyti naujų įgūdžių; pripažįsta, kad tokiu būdu mokyklose,

suaugusiųjų ir profesinio švietimo įstaigose šios programos pagerina kultūrinės ir kalbinės įvairovės suvokimą bei didina Europos gyventojų įgūdžių pagrindą, o tai tiesiogiai prisideda didinant konkurencingumą Europoje; atkreipia dėmesį į „Erasmus Mundus“ (2009–2013 m.) programos sėkmę kuriant partnerystes su universitetais už ES ribų ir pabrėžiant išskirtinius Europos aukštojo mokslo sektoriaus ypatumus, kuriais galima pritraukti gabius jaunos žmones siekiant didinti ES konkurencingumą pasaulyje;

11. pabrėžia, kad švietimo internacionalizacija turi socialinę, kultūrinę ir ekonominę reikšmę; pripažįsta, kad Europos universitetai praranda savo kaip pavyzdinių mokslo centrų statusą, ir mano, kad reikėtų imtis priemonių norint pritraukti talentingiausius specialistus iš ES nepriklausančių šalių; primygtinai prašo Komisiją skatinti mokslo darbuotojų, studentų, mokslininkų ir mokytojų judumą tarptautiniu mastu ES ir už jos ribų;

„Kultūra 2007“

12. pastebi, kad programa „Kultūra 2007“ atlieka unikalų vaidmenį remiant tarpvalstybinį ir Europos masto bendradarbiavimą kultūros srityje, skatinant judumą ir Europos kultūrinę ir kalbinę įvairovę; primena, kad ji turi ženklų šalutinį poveikį ekonomikai; pabrėžia universalų kultūros pobūdį ir remia jį kaip esminę ES išorės santykių dalį;
13. pabrėžia, kad programa pasiekia platų gyventojų sluoksnį, jai tenka ypatingas vaidmuo plėtojant pilietiškumą ir socialinę įtrauktį, todėl visapusiškai remia Europos integracijos procesą;
14. pažymi, kad programa yra labai diferencijuota ir apima daug paramos gavėjų ir veiksmų rūšių, o tai iš dalies užtikrina sėkmingą jos įgyvendinimą;

„Veiklus jaunimas“

15. primena, kad Lisabonos sutartyje skatinamas jaunimo dalyvavimas demokratiame Europos gyvenime; laikosi nuomonės, kad programa „Veiklus jaunimas“ padeda siekti šio tikslo ir sutvirtina atnaujintą ES Jaunimo strategiją (2010–2018 m.);

„Europa piliečiams“

16. primena, kad pagal programą „Europa piliečiams“ remiamas europinis pilietinis dalyvavimas – transnacionaliniai bendradarbiavimo projektai (pvz., miestų giminių partnerystės), taigi ji prisideda prie aktyvaus europinio pilietiškumo plėtros; pabrėžia, kad savanorystė yra pagrindinė aktyvaus pilietiškumo ir demokratijos išraiška, per kurią tokios Europos vertybės kaip solidarumas ir diskriminacija įgyja konkrečią formą, todėl prisideda prie darnaus Europos visuomenių vystymosi; primena, kad įgyvendinant programą „Europa piliečiams“ svarbu dar kartą paskatinti prisidėti prie savanorių judėjimo;

„Media“

17. pabrėžia svarbų programų „MEDIA“ ir „MEDIA Mundus“ vaidmenį didinant Europos audiovizualinio sektoriaus konkurencingumą ir didinant jo pasaulinę auditoriją; be kita ko, pastebi, jog, atsižvelgiant į nacionalinių paramos priemonių taikymą tik gamybos etapui,

pastebėta ženkliai šių programų europinė pridėtinė vertė – jas įgyvendinant buvo remiamas Europos audiovizualinių kūrinių tarpvalstybinis (ir pasaulinis) platinimas; todėl primygtinai ragina tęsti šias programas arba atnaujinti jas kaip atskiras programas, taip užtikrinant jų pridėtinę vertę ir matomumą;

18. pripažįsta, kad sektoriaus skaitmeninimas svarbus „Media“ programoms;

Būsimoji sporto programa

19. primena, kad sportas svarbus sveikatai, ekonomikos augimui ir užimtumui, turizmui ir socialinei įtraukčiai, o SESV 165 straipsniu ES suteikti nauji įgaliojimai šioje srityje; teigiamai vertina Komisijos komunikatą „ES lygmens veiksmų sporto sektoriuje svarbos didinimas“ (COM(2011)0012), kuris yra pirmas žingsnis įvertinant sporto, visų pirma kasdienės mankštos, pridėtinę vertę ir atkreipiant dėmesį į sporto socialinius, ekonominius bei organizacinius aspektus;

Pasekmės biudžetui

20. mano, kad strategijos „Europa 2020“ siekiu skirti pakankamai išteklių švietimui galima būtų ypač prisidėti prie jos tikslų įgyvendinimo;

21. pastebi, kad ES švietimo, jaunimo, medijų ir kultūros programos sėkmingos, jei jų asignavimai gerai sunaudojami ir sukuria aiškios europinės pridėtinės vertės, kurią galima išmatuoti ekonominiu požiūriu, taip pat skatinamas Europos tapatybės ir priklausomybės Europa pojūtis, taip pat ragina skirti pakankamą finansavimą, t. y. gerokai padidinti išteklius;

22. ragina atsižvelgiant į Sąjungos naujus įgaliojimus sporto srityje pakankamai finansuoti plataus užmojo programą šioje srityje;

23. pabrėžia, kad svarbi kuo didesnė įvairių biudžeto dalių, ypač struktūrinės politikos ir mokymosi visą gyvenimą, jaunimo bei kultūros projektų, teigiama sąveika ir daugiklio poveikis;

24. mano, kad būtina imtis priemonių, kuriomis būtų viešai reklamuojamos kultūros, švietimo, jaunimo ir medijų programos.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	12.4.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 27 -: 2 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Magdi Cristiano Allam, Maria Badi i Cutchet, Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula

20.4.2011

MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Specialusis politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetui

dėl ateities investicijų: naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir visapusiškai Europai
(210/2211(INI))

Nuomonės referentė: Eva-Britt Svensson

PASIŪLYMAI

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas ragina atsakingą Specialųjį politinių išbandymų ir biudžeto išteklių siekiant tvarios Europos Sąjungos po 2013 m. komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi iššūkiai, su kuriais susiduria Sąjunga ir jos piliečiai, pvz., pasaulinė ekonomikos krizė, greitas sparčiai besivystančios ekonomikos valstybių iškilimas, perėjimas prie ekonomikos, kurios sąlygomis išmetamas nedidelis kiekis anglies dioksido, gyventojų senėjimas, keliantis grėsmę tvariam visuomenės socialiniam modeliui, tikros moterų ir vyrų lygybės poreikis, pasaulinis produkcijos ir santaupų nukreipimas į besivystančios ekonomikos šalis, taip pat terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo grėsmė, reikalauja, kad Sąjunga ir jos valstybės narės imtųsi veiksmingų atsakomųjų priemonių,
- B. kadangi strategija „Europa 2020“ turėtų padėti Europai atsigauti po krizės ir sustiprėti kuriant darbo vietas bei užtikrinant pažangų, tvarų, visaapimančią augimą; kadangi ši strategija grindžiama penkiais svarbiausiais Sąjungos tikslais, susijusiais su užimtumo skatinimu, geresnių sąlygų vystyti naujovėms, moksliniams tyrimams ir plėtrai sudarymu, kovos su klimato kaita ir energetikos politikos tikslų įgyvendinimu, švietimo lygio gerinimu ir socialinės įtraukties skatinimu, ypač mažinant skurdą ir lyčių nelygybę,
- C. kadangi 2010–2015 m. vyrų ir moterų lygybės strategijoje įtvirtinta, kad kitoje daugiametėje finansinėje programoje bus numatyta parama, skirta veiksams, numatytiems minėtoje strategijoje, įgyvendinti,

Demografiniai sunkumai

1. primygtinai ragina Sąjungą spręsti savo demografines problemas; pažymi, kad mažesnio skaičiaus dirbančių gyventojų ir didesnio skaičiaus pensininkų derinys bus papildoma našta jos socialinės apsaugos sistemai ir konkurencingumui, sudarys sparčiai augančio skurdo pagal lytį problemas, atsižvelgiant į šiuo metu didelį pagyvenusių moterų skaičių ir socialinės apsaugos skirtumus;
2. pabrėžia, kad pirmenybę būtina suteikti išsamiai veiklai, kuri susietų vienodų galimybių temą su šalies augimo rodikliais, išryškinant moterų, darbo, ekonomikos, vaisingumo ir gyventojų senėjimo sąsajas, siekiant išėiti iš uždaro moterų dalyvavimo darbo vietose, žemų gimstamumo rodiklių, nepakankamo augimo ir netvarių socialinės apsaugos sistemų problemų rato;
3. pažymi akivaizdžius vyrų ir moterų prieigos ir galimybių daryti įtaką ekonomikos struktūroms skirtumus, nes moterims menkai atstovaujama ekonomikos sprendimų priėmimo procese, įskaitant ir finansų, pinigų, prekybos ir kitų ekonomikos sričių politikos parengimą;
4. pabrėžia biudžeto sudarymo pagal lytį svarbą, nes tai yra tinkamo valdymo priemonė, padėsianti deramai stebėti kaip biudžeto paskirstymas veikia vyrų ir moterų ekonomikos ir socialines galimybes ir suteikia lankstumo pertvarkyti paskirstymą, kuris trukdo įgyvendinti lyčių lygybę; mano, kad išsamus Europos biudžeto planavimo proceso lyties klausimų tyrimas pagerins išteklių tikslingumą, kuris padėtų sustiprinti lygybę ir socialinę sanglaudą;
5. ragina, kad MVĮ ir verslininkai, ypač moterys verslininkės, kurios statistiškai mažiau rizikuoja, tačiau yra labiau diskriminuojamos dėl finansavimo galimybių, taptų pagrindine „Europa 2020“ strategijos dalimi; savo ruožtu, ragina pagal kitą DFP labiau remti visas programas ir priemones, skirtas MVĮ skatinti, ypač Konkurencingumo ir inovacijų programą; kartu pabrėžia būtinybę neskirstant pagal lytį užtikrinti MVĮ geresnes galimybes naudotis finansavimo priemonėmis ir labiau jas suderinti su MVĮ reikmėmis, *inter alia*, išplečiant ir papildant pagal Konkurencingumo ir inovacijų programą numatytas garantijų priemones ir pagal Mokslinių tyrimų bendrąją programą numatytą Rizikos pasidalijimo finansinę priemonę;
6. pažymi, kad svarbu pakankamai finansuoti švietimo, judumo, lyčių lygybės skatinimo ir mokymosi visą gyvenimą programas, kadangi taip būtų svariai prisidėta prie kovos su nedarbu ir prie svarbiausio strategijos „Europa 2020“ tikslo, t. y. užtikrinti, kad užimtumas siektų 75 proc.; pabrėžia, kad norint įgyvendinti šį tikslą bus būtina ne tik sumažinti nedarbą, bet taip pat siekti, kad daugelis neaktyvių asmenų, kurių daugelis yra moterys, patektų į darbo rinką;
7. pažymi, kad integravus lyčių aspektą gali sustiprėti politikos sričių, skirtų didinti augimą ir užimtumą, veiksmingumas, nes dažniausiai lyties tyrimui yra skiriamas nepakankamas dėmesys, o tai reiškia, kad į moterų indėlį ir jų problemas nebuvo tinkamai atsižvelgta;
8. laikosi nuomonės, kad imantis pavyzdinės iniciatyvos skatinti naujus įgūdžius ir kurti naujas darbo vietas būtų galima daugiau dėmesio skirti jaunimui, anksti mokyklą

paliekantiems mokiniams, vienišoms motinoms, vyresnio amžiaus žmonėms, socialiai remtiniams ir neįgaliems asmenims bei migrantams; pabrėžia, kad iš Europos socialinio fondo (ESF) turėtų būti skirta išteklių priemonėms, skirtoms gerinti prieigai prie darbo rinkos bei kovoti su nedarbu ir socialine atskirtimi;

9. mano, kad į Europos užimtumo, aplinkosaugos ir naujovių investicijų planą būtina įtraukti specialias priemones, kurios jaunoms moterims padėtų vystyti techninius ir mokslinius gebėjimus, siekiant pagerinti jų kvalifikaciją ir užimtumo galimybes, ypač strateginiuose augimo sektoriuose, kuriuose joms menkai atstovaujama;
10. pažymi, kad Sąjungos ekonominis, kultūrinis ir socialinis augimas galimas tik užtikrinus stabilią, teisėtą ir saugią aplinką bei pilietines teises ir skatinant moterų ir vyrų lygybę ir lygias galimybes; taigi mano, kad veiksminga vidaus reikalų politika yra ekonominio atsigavimo prielaida ir esminė platesnio politinio ir strateginio konteksto dalis; pabrėžia, kad vidaus reikalų politika svarbi Sąjungos išorės aspektui;
11. pabrėžia, kad būtina labiau ir veiksmingiau per kitą planavimo laikotarpį integruoti lyčių lygybės politikos sritis ir lyties aspekto integravimo priemones;
12. pabrėžia, kad ES užsienio politika turėtų būti grindžiama pagrindiniais Sąjungos principais ir vertybėmis, t. y. demokratija, pagarba žmogaus teisėms ir įstatymo viršenybe bei vyrų ir moterų lygybės skatinimu; pakartoja būtinybę užtikrinti, kad Sąjunga turėtų reikiamas ir specialiai parengtas šių vertybių skatinimo pasaulyje priemones;
13. pakartoja, kad krizių prevencija ir valdymas yra svarbūs ES prioritetai; todėl pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad būtų sukurtos atitinkamos veiksmingos ir adekvačiai finansuojamos priemonės; laikosi nuomonės, kad dabartinė Stabilumo priemonė ir toliau lieka svarbi Sąjungai norint nedelsiant reaguoti į krizę, tačiau daugiau dėmesio turėtų būti skirta ilgalaikiams prevenciniams veiksams, pvz., rengiant geografines ir lyties programas, pagal kurias būtų galima imtis optimaliausių veiksmų;
14. ragina Komisiją pasiūlyti veiklą skatinančias priemones naudojant Europos žemės ūkio fondą kaimo plėtrai, siekiant kaimo vietovėse remti moterų užimtumą;
15. pabrėžia, kad Europos socialiniam fondui (ESF) būtina skirti daugiau biudžeto asignavimų, siekiant užtikrinti pakankamus priemonių, skirtų švietimui ir mokymui pagerinti siekiant pagerinti prieigą prie darbo rinkos ir kovoti su nedarbu, išteklius ir pagal Socialinės įtraukties strategiją ir pagrindinę „Europa 2020“ iniciatyvą skirti pakankamus išteklius priemonėms ir veiklos rūšims, kuriomis kovojama su palankių sąlygų neturinčių asmenų ir pažeidžiamų žmonių, ypač moterų, įskaitant tuos, kurie turi nepastovias ir neužtikrintas darbo sutartis, skurdu ir socialine atskirtimi;
16. todėl siūlo tokią kitos DFP struktūrą:
 1. Pažangus, tvarus ir integracinis augimas („Europa 2020“)
 - 1a. Žinios augimui ir užimtumui skatinti
Įskaitant mokslinių tyrimų ir inovacijų, švietimo ir mokymosi visą gyvenimą, vidaus rinkos ir socialinę politiką.

1b. Tvarus vystymasis

Įskaitant žemės ūkio, žuvininkystės, aplinkos, klimato kaitos, energetikos ir transporto politiką.

1c. Sanglauda augimui ir užimtumui skatinti

Įtraukiama (ekonominės, socialinės ir teritorinės) sanglaudos politika.

2. Pilietybė

Įskaitant kultūros, jaunimo, vyrų ir moterų lygybės, ryšių ir laisvės, saugumo ir teisingumo politiką.

3. Globalioji Europa

Įskaitant išorės veiksmų, kaimynystės ir plėtros politiką.

4. Finansų valdysena

Įskaitant ryšį su Europos stabilumo mechanizmu.

5. Administravimas.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	20.4.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 26 -: 0 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Āeskov, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Ral Romeva i Rueda, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Zborsk
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Christa Klaß, Katarna Nevedalov, Rovana Plumb

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	25.5.2011
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 39 -: 5 0: 4
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Thijs Berman, Reimer Böge, José Bové, Michel Dantin, Isabelle Durant, Bas Eickhout, Frank Engel, Hynek Fajmon, Göran Färm, José Manuel Fernandes, José Manuel Garcia-Margallo y Marfil, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Gerben-Jan Gerbrandy, Ivars Godmanis, Kinga Göncz, Jutta Haug, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jürgen Klute, Giovanni La Via, Marian-Jean Marinescu, Mario Mauro, Jan Olbrycht, Marit Paulsen, Markus Pieper, Miguel Portas, Czesław Adam Siekierski, Georgios Stavrakakis, László Surján, Konrad Szymański
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	François Alfonsi, Sophie Auconie, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, James Elles, Derk Jan Eppink, Robert Goebbels, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ioannis Kasoulides, Constanze Angela Krehl, Riikka Manner, Barbara Matera, Elisabeth Schroedter, Theodor Dumitru Stolojan, Giommaria Uggias, Vladimir Urutchev, Derek Vaughan, Joachim Zeller, Milan Zver
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Mário David, Jolanta Emilia Hibner, Carlos José Iturgaiz Angulo, Seán Kelly, Hans-Peter Mayer, Georgios Papanikolaou, Jutta Steinruck, Patrice Tirolien, Graham Watson, Pablo Zalba Bidegain